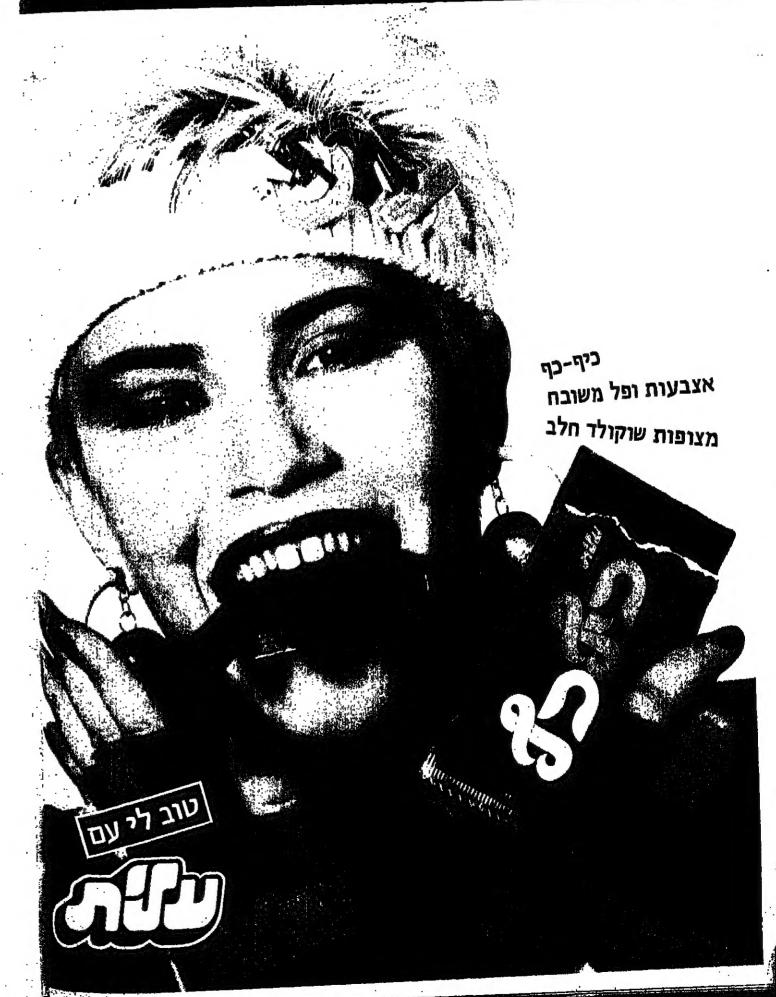
BIJEII

"ח בטבת, תשמ"ח 1,1988

ד"ר מרים מרעי. פלשתינאית פמיניסטית ₪ יחזקאל סהר. האיש שלא רצה להיות שוטר ₪ יהונתן גפן על ישעיהו ליבוביץ ₪ ירדנה ארזי. פופ ופק"מ ₪ סוף העולם בלחיצת כפתור ₪ דלק בעזרת השמש ₪

353222 1757 NT

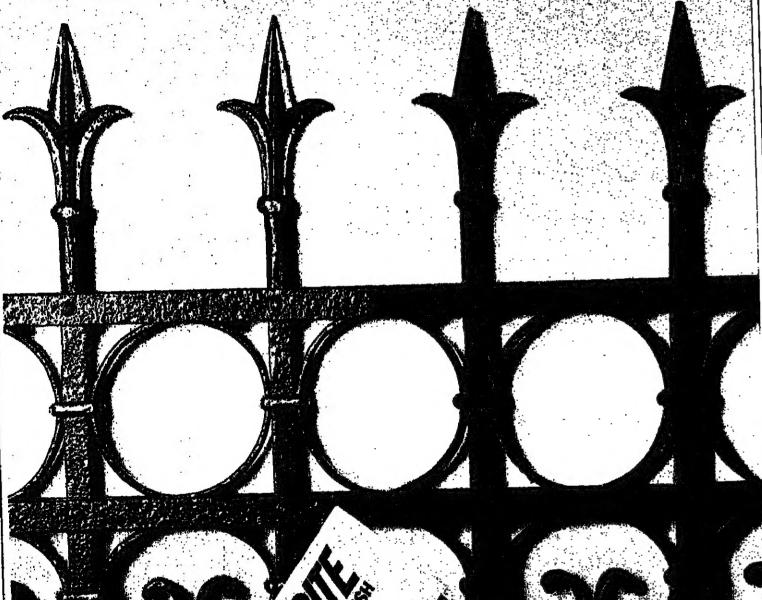

בפעם הראשונה בהסטוריה

הַמֶּרֵיים. צובעים ישר על החלודה.

מהיום צובעים ב-הָמֶרַיים ו... שוכחים מהוולודה. לראשונה ניתן בפעולה אזזת, לבלונו את החלודה ולכסות אותה בגוון מתכתי מרהיב, ללא צורך בהסרת החלודה או בשימוש בצבעי-יסוד או מגן. הצביעה ב-**הָבֶּרִיים** בשיטת "עשה זאת בעצמך", קלה, מהירה וגם חסכונית. שכבה

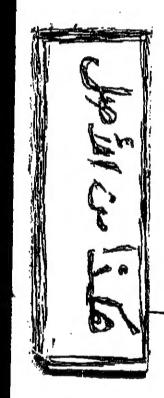
אחת מספיקה לקבלת גימור חלק, יפהפה ועמיד לשנים רבות. וגם זמן הייבוש מדהים: 15 דקות והצבע יבש. **הַמָּרִיים** על בטים סיליקון – דוחה ליכלוך, לחות, ומים ואידאלי לציפוי גדרות, טורגים, רהיטי-גן, מתקני משחק, עמודי-תאורה, .

כלי-שיט ועוד. להשיג בחנויות חומדי-בנין ובמחלקות "עשה בעצמך" בכתי הכל-בו.

עקבי *של יעקבי* ₩ יכוארים: יעקביעקבי ובניו בעים רחי החשמל ! חיא טל. 611565

ממפעלי כור- קבוצת מוצרי צריכח

המריים. סוף יפה לחלודה.

למי שקרוב אליך - יש אצלנו יחרון

כשאתח עומד לפתוח תוכנית חסכון לעצמך או לבני המשפחה שלך – זכותד לדרוש תוכנית שתתאים בדיוכן לאפשרויות שלך בחווה ולתוכניות שלך בעתיד לכן, בדיסקונט מציעים לך שורה של תוכניות ָ רוסכון מגוונות וגמישות:

לבחירתך: גמישות בתקופת החסכון . אתח יכול לבחור בתוכנית חסכון משנתיים

לבחירתך: גמישות בהפקדות אתה יכול לחפקיד הפקדות חודשיות קבועות או הפקדות חד־פעמיות, בהתאם לאפשרויותיך.

לבחירתך: גמישות בהצמדה אל מה אתה רוצה להיות צמוד? בדיסקונט תמצא מיגוון תוכניות "יתרון" שבחן חקרן

החסכון או כהכנסה חודשית צמודה לדולר, או למדד או לסל המטבעות.

המטבעות, ויש לך גם מסלולי ברירח בין הדולר למדד ולטל המטבעות, לבחירתך: גמישות בקבלת הרווחים תוכניות "יתרוך מאפשרות לך קבלת הכספים בסכום תד־פעמי בתום תקופת

28 סוף העולם

י"ח בטבת, תשמ"ח 8.1.1988

עריכה: דניאלה בוקשטין שרי אנקקי

עורך גרפי: יורם נאמן מעצבות: יעל תורן

נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

לוכאיט ילנים "

1988 👁 פורות ל"מעריב"

This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

ילי מוסקונה־לרמן, בנתבח הפותחת, גם השבוע עם הפנים בל מזרח. הפעם היא כותבת על ד"ר מרים מועי. ערכיה פמיניסטית. יש דבר כוה, לא מהיום. היא שייכת למחנה של ערביי ישראל שמצהיו בנלוי על קשרי אחווה עם הפלשתינאים בשטחים, הבעיה שתחריף ושנצטרך להתמודר איחה בעתיד הלא־רחוק. יעל פזימלמד, שומעת את חיים כאר, שספרו החדש יצא לאור בימים אלה במקכיל להמחזת "נוצות", ספר קודם שלו. באר, נפש יהודי, היה פעם במחנה הדתי וחצה את הקווים, לא לגמרי בנשמתו ובחלק מאורחות חייו. יצחק בן־חורין פוגש בכפר־שמריהו את הגיבור הפאתטי של השבוע – יחזקאל סהר, מי שהקים את משטרת ישראל והיה המפכ"ל הראשון במשך עשר שנים. כמה מחולאיה של המשטרה חיום נובעים מימי כהונתו. לא צריך הרבה אלא לשמוע אותו איך כפו עליו את המשימה ואיך הכריחו אותו להשאר בתפקיד כדי להתחיל להאמין שיש לו אליבי. יהונתן גפן כותב על ישעיהו השני. הוא ישעיהו ליכוביץ, ואורית הראל מספרת על ירדוה ארזי, זמרת הפום והפק"מ. זו שעושה עכשיו כסף מפרסומת איך ומה לעשוח בכסף. יוסף ולטר, שחזר לא מכבר מסיור בארה"ב, מספר על בסיס טילים בליסטיים ועל האנשים שמאחוריהם, שסוף העולם נמצא אצלם בהישג אצכע. שרית פרקול מספרת על מכונית חדישה שנוסעת בעזרת השמש, וחוע מזה נילי פרידלנדר מדריכה בטיול השבועי, ומאו"ל כותב על מסעדה, ויש הקטע של האופנה של יהודית חנוך, ותמר אבידר ויגאל לב חיים ואוהבים על הפנטהאוז, וגבריאל שטרסמן מצטט את הארועים מלפני 35 שנה שלרוב נדמה שקראנו אותם בעתון משלשום. המדור לילדים

והו גם הרגע להגיד תודה ושלום לקוראות ולקוראים היקרים שהיו 🛉 אתגו בשבע השנים האתרונות (בדיוק) שבתן ערכתי את המוסף, ולהתראות בעמודי העתון האחרים. רגע פרידה כמו מכן עיפוחים או ממשפחה חמימה שגדלת איחה, לטוכת תפקיד חדש. שינוי מרצון לרענון מחזור הדם ואפיקי המחשבה. שבע שנים טובות ופוריות שבהן שינה המוסף צבע, צורה ותוכן, אך תמיד כפוף לרוח הזמן, עם היד על הדופק ולפעמים צעד אחד לפני. עבודת־צווה מקצועי מעולה, מסור ומשוגע לדבר. מאנשים שלהם ההוקרה ולהם חברכה. ואיחולי הצלחה לעמי דור־און שיהיה עמכם מחשבוע הבא. יוצא מהאלמוניות של ראש דסק החדשות, אך לא זר גשטח הזה. קבלו אותו.

> בשער: חיים באר. כתבה בעמ' 10 -13. צילום: שמואל רחמני

> > שאלוהים ישמור

10 נפש יהודי

'ושעיהו ב'

על הגבר שלה

14 הולך לישון עם אקדוז

מאת יהונתן גפן

מאת נילי פרידלנדר

מאת אורית הראל

מאת יוסף ולטד

23 טיול "סופשבוע",

26 זמרת הפופ והפק"מ

מאת יצחק בן חורין

מארזי הלבגון לאזובי הקיר

מאת בילי מוסקונה־לרמן

מאת שרית פרקול

36 מנתר וורוד כחול לבן

מאת יהודית חנוך

מאת מאיר עוויאל

מאת תמר אבידר

44 "מעריב" לפני 35 שנה

מעריב" לילדים " 46

בערוכת גבריאל שטרסמן

מאת יגאל לב

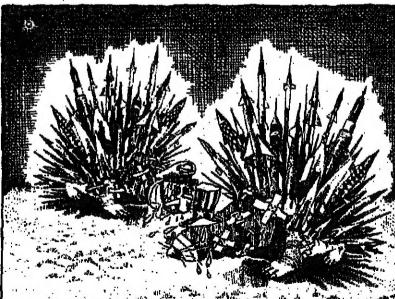
37 לאכול בחוץ מאו"ל

41 שיפודים

י43 מנערואוז

43 תורוסקופ

42 חיים ואוחבים

医肾髓神经病 医自动性神经囊肿瘤

וחריבית צמודות למדד, לדולר, או לסל

שאלוהים ישמורעל הגבר שלה

ד"ד מרים מרעי. מ4. ערביה, מוסלמית, פלשחינאית. פמיניסטית. מנהלח מכון פדגוגי, פעילה ב"אד גון נשי עכו", ולרצה באוניברסיטת חיפה. באה ממסורת, מסתכלת לכיוונים אחרים. מהכיוונים האלה היא אומרת על בנה: הוא כל־כך שיוויוני, אני ולקנאה באשתו. באוחו עניין: מאחלת רחמי שמיים לבן־זוגה העחידי של בחה. את הדוקטורט שלה כחבה על האשה הערביה בישראל. לפני כחודש נסעה ליוגוסלאוויה כנציגה בתשלחת של הרשיתה התחקרתת לשלום. אז גילתה את השתאל הישראלי, "הקבוצה היחידה בארץ שאפשר לדבר איחה". דיוקו.

ולאח בילי תוסקונה־לרמן צילומים: רינה עזרוני

ד"ר מרים דרעי וקרובת משפחה: "כולנו חיינו לפי הסדרייום של אבא, מתנחלים על קצות אצבעות בין התפקור שלו".

מה יהיה אם השייך לא יתן לי להיכנסי אני אם זקנה בכיסא־גלגלים, את שהגיע לביקור מלבנון, שואלת אותה בטלפון: או תסתכני, היא מחזירה יושב על הספה בפיו'מה, מפצח אגוזים. היא מולם, לי בתוקפנות קלה. את חייבת להסתכן, זה המקצוע שלך, לאז שעה וחצי אחריכן, כחרר צר וקמור שצמור למסגר כימת הוהב בירושלים, אני עוקבת אחריה מקרוב, כמו בתמונות סלואו־מושן עם אם מתעקשים להמשיך בקיטלוג - אפשר להוסיף גם הגבר הזסן, אחר מנכברי הערכים כמרינה, השייך סעד אל דין אלעלמי, בטון רך ומתנגן, בחנועות מעורסלות של קצות האצבעות, במימיקה ערינה של הפנים. הוא לא מוריך עיניים מהפנים הגלויים שלה, בתסרוקת קצרה; איפור קל, חלימה סולירית מצמר משובץ, קליאה והערכה על אורך הדרך שעברה וגובה הגשרים

מחליקה אותי בטבעיות לחור חרכב משפחתי צפוף. חזקים כמידה הנכונה.

Hipepio 6

בסריג שחור, נעליים רקות־עקב. הכת הקטנה. כל־כך אחרת מהם, כל־כך מרגישה כבית.

מרומוים אמנם, אבל יש לה".

פמיניסטית. אבל לא מוכרחים, וממילא הכל יחסי. סכתא שלי, למשל, היתה מסתכלת עליה שלוש דקות בחשומת לב מדוקרקת ופוסקת: "חשינדלך. ערינים,

הביוגרטיה שלה גוררת הרמת גבה שמקפלת מהרגליים הארוכות שמתוחות בגרכי ניילון שקוף, שחצתה לא היתה קלה הדרך, והאשה מולי שוררת. ואיך שורדת? כלי להיות פרובוקטיווית, כלי למחרת אנחנו בכית של האמא שלה בעבו. היא אקסטרווגנטיות־יתר, הטונים שלה שקטים, עדינים,

מרים נולדה בעכו בשנת 1948, כבית הערב שבנה אבא שלה בשנות הארבעים. בסביבות שנת החמישים, כת שמונה עשר הורשים, על היריים של אמא, עם עור שישה ילרים, ברונו ללבנון. האכא נשאו כנית בעכו. עברו ארבעים שנה, והיום חיא יושבת כבית כו נולדה מול אשה זקנה בת שמונים שלא מבינה בכלל בשביל מה הכת שלה נוסעת לוואקי

"תאונה תשנות ה"ס2': אנחנו בבורג' אל

ברגינה, עם כל הדודים והסבתא בבית

גדול. אך אחד לא שם אלי לב. אני הל

קטנה, בין הרגליים של כולמי.

תחושות – שמסבירות את המעכרים, הגכולות, החומרים וההרכבים שבונים אשה ערכייה, משכילה, מה שאנשים אותכים לכנות אשה כשלה.

לא שם אלי לב, אני הכי סטנה, כון הרגליים של כולם. כפייה לבנה שכולם מנשקים לו את היד. אנא,

המוסלמי, מה בריוק עושה הצלמת בחדר, מה זה נתן, רק אח שלי הגרול מסתכל עלי, כל כוקר כשהוא הנסיעה של מרים ליוגוסלוויה, ומי זו ככלל דליה מתגלח אני עומרת אחריו כתור, מחויקה לו את מהראש תמונות – פאזל של זכרוגות, ריוצת, צכעים, יוצאים לוחוב והוא קונה לי בנגה. הבננה היה הייוצר שלי מול כל הילדים האחרים."

לאט־לאט את הוהות הלאומית שלה. מרים: "אני מרגישה את הפליטות של האחים שליד. כזמן מלחמת לכנון ברח חלק מהמשפחה לארצות-הכרית, אחרים המגבת ליד הקערה, אחר כך הוא נותן לי יר כמו כרתו לגרמניה. כדי שהאה הגרול שלה יוכל לבוא מרים חוורת שלושים שנה אחורה. שולפת גדולה זה הרגע של הפרטיות שלי, וככה אנחנו לכקר את האמא הוקנה הם המציאו כל מיני טריקים. הנשרים לא עובר יותר. לא מתאימה לו ההשפלה

תקופת המתנה של ארבע שנים בלכנון. האכ הואת. והכנים שלו לומרים באניברסיטה האמריקנית בח ארבעים בשנת 1988. תעודת־זהות תרכותית, נשאר מעבר לגכול, בעכו. המלה אכא, בשביל ילדת לאומית, נשית, אימהית, בן־ארמית של אשה שמצאה בת שנתיים, היתה מושג מופשט. היא מדקלמה את צמור אחד לשני. חלק מהבנים של האחים טרים אפילו את שיווי המשקל הנכון כין המסורת לתרכות. המלה אתרי "אמא" באופן אוטומטי. את הכית וערול המערבית, שיש לה דעות פוליטיות חריפות משלה, עם אדמה עצים וירקות שעובו בעכו היא מרמיינת "בשנילכם ועבולות האלת הם שיחרור", היא אומרת שלא מסוכסכת עם חלקים של עצמאות ליר נשיות - לפי הסיפורים של האחיות. האם והילרים חורן לארץ בשנת 34/ זיכרון אחד חד של נפנוף ידי לאח הגרול שנות החמישים. תמונה: "אנחנו בכורג' אל מחעבר השני של הגכול. אחריכן ריסוס ב'דיבי, טי ברג'נה, עם כל הדורים והסכמא בכית גרול. אף אחד . יושקית מוכריות מבחורה עם מרים. במוף איש וקן עם

העתיקה בעכו, הם רצו מהר לראות את הבית שלהם. בלית התגוררו שתי משפחות "אשננזיות": אכא שלה (חמשר בעמוד מבא)

באנקרה. כל המשפחה מפוזרת, והם דצרי גודלו כל־כך

לא מכירה: גכולות - מלח שסוחכת מהילרות.

כ־1965, כשהרשו לערכים לגור מהוץ לעיר

"בשנילנו הם כיכוש, אמון."

החוק הישראלי של "איחור משפחות" הגביל את החורה לארץ רק לאשה פלוס בנות לא נשואות פלוס

בנים זכרים מתחת לגיל ששיעשרה. בלבנון, מאחורי הגבול, נשארו האח הגדול ואחות שכינתיים התחתנה.

האמא לא הבינה בחוקים ישראלים. "בוסטה", היא

אמרה בטון רגוע לילדה הקטנה שרצתה לתח יר לאח שגידל אותה. פירוש: עלייה. אנחנו ככוסטה הראשונה.

הוא יבוא בנוסטה השנייה. מרים היום: "שאלוהים ישמור, לא ירענו שלא נתראה המש־עשרה שנה".

מהכית. המנזר סימל את החופש מאכא. מהדקרקנות המטורתית. היא שולפת מהזיכרון תמונה עם צליל:

"אני זוכרת אולם גדול, מוסיקה מודרנית, אנחנו

עומרות כזוגות, כת מול בת, הנזירות מלמדות אותנו לרקוד זואלס, צ'ה־צ'ה־צ'ה, טנגו. מלמרות אותנו

להיות נשים. לשכת זסוף, לשלב רגליים, לנהל שיחה כצרפתית וכאנגלית. אהכתי להיות שם, להישאר

"הנזירות ליולדו אותנו להיות נשים.

לשבח זקור, לשלב רגליים, לנהל שיחה

בצרפתית ובאנגלית. אהבתי להיות שם.

ואהבתי לנסוע לכנסייה הסקוטית

בטבריה לשלושה יונים של שתיהה".

לישון שם, כשהיה אפשר. לנסוע לכנסייה הסקוטית בטבריה לשלושה ימים של שתיקה. לרמיין איך אח

שלי הגדול שולח לי גלויות עם מלאכים וציפורים מזהב. היה לי המון זמן להיות בשקט, להתעסק

המחשבות על אחיה, שכילרות הראשונה היה כשבילה האכא, הרמות הגכרית הראשונה, ליוו אותה כל זמן לימודיה בבית־הספר כשהיא מוקפת בנות. אסור לו לעבור את הגבול, ענו לה כששאלה ושאלה ושאלה. "גבול", היא ענתה לעצמה, מנסה להכין את חמלה, לתת לה מוחשיות. "הוא לא יכול לעכור את הגבול" היה מספט שהלכה איתו לישון והתעוררה

"גבול' היתה בשבילי מלה אחרת לסיום. התקשרו אליה סיוכי לילה. לא חבנתי את המלה המופשטת הזאת, והיה לי קשה לתרגם אותה לצורה. ואני זוכרת שכשהייתי בכנסייה הסקוטית בטבריה בתקופות שתיקה חשבתי לי איך זה שמלה שאפילו אין לה צורה מביאה לי כל כך הרכה געגועים וסכל. הסבל הזה גם עירער כבית את היתסים בין, אכא ואכא. 'רימית אותיו', צעקה האמא לאכא, שוברח בצעקה בואכת אחת הירוכיה שלמה של מסורת, דק בגללך לא הייתי חתרת לכאן, אתה היית יכול להצטרף אלינו

הגעגועים לכל חלקי המשפחה היו תועות שבנו

שם, ללבנון. אני מתגעגעת לילרים:

מגיל תשע עד שמונה־עשרה כבית־ספר נוצרי לנזירות בעכו. הלימודים היו הדרך היחידה לצאת

(חמשך מהעמוד הקודם)

לא רוצה לעשות לה עוול, לא לה – לא לי".

"אבא רצה שאלך עם שרוול ארוך. אני התעקשתי

על חצי שרוול כמו כולן, ובכיתי לאח שלי שהסוף

יקית שהם יכריתו אותי להתעטף בצעיף. את שלי

במקום לענות לי - אמר שהוא רוצה להראות לי

משהו. הרי במודרגיות שלך, הוא אמר, את מחקה את

האשה היהודיה, היא הסמל שלך. הוא לקח אותי לשרה

של קיבוץ. תראי - אמר לי - את מחקה את החופש

של הנשים היהודיות. כואי נראה מה כאמת כראי לך לחקות. ראינו אשה עוכרת בשרה, ברפת, בככשים,

נורגת בטרקטורים. חסי את התופש של העשיית שלהן,

היא אמר לי, לא את החופש החיצוני. חקי את התופש

הפנימי. לא הבנתי כריוק מה הוא רוצה לומר, אכל

ת הבסים לשווינן קלטה בסופו של דבר מאבא

' מייל שוביניסט', אמר: חסר כד מים! מיד

רצנו כל הנשים משני הצרדים של השולתן 🎩 🕽

להביא לו מים. אבא לא אמר מלה. למחרת, ארוחת

צהרים, אבא פתאום קם מהשולחן, אמא נכנסה ללחץ

- מה חסר. הוא בשקט ניגש למרף והביא לשולחן

מלח, התיישב, אמר לאת שליו אחרי שיושבים על יר

אגשים מגע פיוי. לאכא מנשקים את היר, לא

מתקרכים לפנים, אמא ישנה עם הכנות כאותו חדר.

על קצות אצבעות כין התפילה לרחיצה למגוחה שלו.

"בעלי היה בשבילי מורה מכורסם, ולא

הבנחי שבעצם גם הוא גבר עם רגשי

נחיתות כונו לכל בראדם."

ירעתי שאמא שוכבת חולה במיטה. פרצתי את הדלת

וניכנסתי נפראות, אבא עמר ליד המיטה שלה, הכין.

לה תה. מיד התחלתי לגמנם. אסור היה לרוץ לירו, רק

אותה. הסמיקה מאוד, לא ידעה איפה לשים את עצמה,

פרטיים בערכית. כביתה ראיתי בפעם ראשונה איך

אבא מביא לכת שלו שתייה וכיכור, ואיך היא מחבקה

אותר בטבעיות ומנשקת גם. שיפשפתי את העיניים.

הבנתי שאפשר גם כך, והחלטתי שיבוא יום ואני

אכנים את זה הכיתה הייתי כבר אשה נשואה

כשנסעתי ללמוך עם סמי בארצות־הכרית, וכשנפררנו

גם את הגבול הזה אבי שוברת. הייתי הראשונה כבית

מסורת, היא אומרת היום, אפשר לשבור רק

נתתי לאכא נשיקה על הלחי. אמרתי לעצמי, לעואול,

שהעותי. הוא החזיר לי נשיפה וחיבום."

כששני הצררים מוכנים.

"שנים אחרי-כן נתחי לכתורה יהודיה שעורים

ואבא בכלל לא צעם, רק חייך.

היא לא זוכרת אינטימיות. גרלה כאילו אין בין

"כולנו חיינו לפי הטרר־יום של אבא, מתנהלים

שלה: "ישכנו ליד השולחן, את שלי הצעיר,

נשארה לי התמונה."

השולחן, כולנו אחד."

ככה אתם ונסתכלים על "אש"ך היום."

מרום: "בשמעמדי בחברה התחזק והרגשתי שאני יכולה לתח, יצאתי לדרך".

מבריק, ד"ד לפסיכולוגיה חינוכית, היו המיפגש החריף ביותר של השכלה עם מסורת. התבונה ניצחה. והתבונה הכיאה את הכשלות. כשהכירו, סמי היה סטודנט בולט בירושלים. הסשר הראשוני ביניהם היה מורכב יותר מהתאמה מאשר מהתאהכות ספונטנית. היא נמשכה לסטטום של השכל, לאינטליגנטיות שלו. הוא ראה בה סטורנטית שקרנית שמתייעצת ונעזרת בו לאודך כל הררך. המשכר ביניהם היה צומת לא רק בין גכר ואשה אלא גם בין תרבויות.

האחרונה היתה צריכה להיות שלו. כשהמעמר שלי כחברה התחוק והרגשתי שאני יכולה לתת מתוכי, יצאתי לדרך. אני זוכרת את הפעם הראשונה שצילצלו מאיזה כפר וביקשו שאבוא להרצות אצלם. רעדתי משימחה. זו היתה הפעם הראשונה שהרומנתי להרצות בלי התיווך שלו. רצתי לספר לו, וראיתי שהוא לא שמח. לחצתי אותו. רציתי להכין למה. הוא לא אהג שנחתי 'או. קיי.' בלי להתייעץ כו. שאלתי אותו מה בדיוק הוא רוצה, שאני אגיד להם לחכות רגע בטלפון צריכה לברר עם המשפחה, ותצלצלי אחריכן. אכל זה "לא אמת, צעקתי עליו.

מרים נשארה נאמנה לעצמה. כמשך תקופה

היתה כל כך נכוכה מזה שאני רואה איך הוא מפנק לשרת את עצמי."

היא: "הוא היה בשכילי מורה מפורסם, ולא הכנתי

מרים משהזרת חלקי משפטים עם טונים של כעס ישן ומיד צוחקת. מתקפלת עם כל הגוף אחורה על שנים ממחלה, אלמנה עם זכרונות צמופים של אחבה. ההשכלה שלי אני סותב על הגב מסורת שלמה, אני רוצה להיות גבר. אגי רוצה אותך אשת."

מאוניכרסיטאות בארה"ב. הנישואים לסמי מרעי, כתור מתל־אביב, בתוכם אריה סימון, ובהתערכות שולמית

"הוא דיבר הרבה על שיוויוניות, אבל המלה ארוץ לשאול את בעלי? לא, הוא אמר, תגידי שאת

העצמאות שלה איימה עליו. הוא העדיף להקפיר על דיסטנס מחייב של סטורנטית מבריקה שגעזרת בפרופסור. היא – מתוך תחושת אגואיום צרוף – החליטה לקחת צער הצירה. אמרה שהיא לא מרגישה לירו שוות ערך, כארם. לקחה את הכת ויצאה מחבית.

התחילו להגיע מכתבים מאנשים זרים וקרובים. אנשים צעירים רכים ראו כהם זוג מושלם. התגלמות המודל המשכיל, החרשני. "מה אתם עושים לנוז", כתבו לה אנשים ורים, בעיקר ווגות צעירים. ואחרים, מסורתיים, הצביעו עליהם – לפעמים בשמחה – כעל רוגמה לכישלון הדרך החרשה.

יום אחד שכחתי מחברת, רצתי מבית־הספר הביתה. מסויימת גרה לבד. היו געגועים, אחרי־כן הם החליטו: או לשבור לגמרי – או לנסות לבנות. נסעו לייעוץ אצל פסיכולוג ידוע בפלורירה. חודש שלם פרקו מרירות וחסכולים. שמו הכל על השולחן, התבוננו ללכת בשקט, ופחרתי שיצעק עלי וחשבתי מה פתאום בכל בעייה תחת זכוכית מגדלת.

היא: "אתה כנית אותי כמו פסל שיצרת, כמו

מרעי, שני ילדים, תואר שני ודוקטורט כמה שעות תגיעו אל מרים הכיתה קבוצת יהודים שאלוהים ישמור על הגבר שלה

"אש"ף הוא הנציג הרשוני שלנו. כאו שאנחנו הסחכלנו על הציונות בעם,

אלוני שיתררו את סמי תוך יום. פעם השבו אותו לקיצוני ביותר. מרים: "אני, כמוהו, חושבה שוק מדינה פלשתינאית תפתור את הבעיה, שצריך להגיע למשאיומתן עם אש"ף. הוא הנציג הרשמי. כמו שאנחנו הסתכלנו על הציונות פעם, ככה אתם מסתכלים על אש"ף היום."

והות הפוליטית שלה, כמו הנשיות שלה, כמו העצמאות שלה, צמחה תוך־כדי חיים והתנסות, הסתכלות לצדרים, היסוס - מה שהיא מכנה זמן של הבשלה. מזהות פוליטית ערבית רומנטית דרך צעירה בתוך החברה הישראליה יניקה מההשכלה, התלבטות של שייכות, עד לתחשה של זהות עצמית פלשתינאית. הרעיון של מרינה פלשתינאית גם מפחיד אותה, גם מרגיע אותה יש קבוצה כשלה, היא אומרת, שיכולה לתרום לכך. ויחר עם זה היא מפחרת מהמסורת, מהרת, מהקיצוגיות מחומיניום ומכהניום. על ההתפרעויות האתרונות בשטחים היא אומרת בטון השקט והרגוע שלה משמט אחד דוקר: "הרגשתי גם גאווה. לא חשבתי שיש לנו כליכך הרבה כות. אני וצשכת שאנחנו במצב הטוב. לא

לפני חודש נסעה ליוגוסלוויה כנציגה בפשלות של הרשימה המתקדמת לשלום. בנסיעה הזו, הא אומרת, גילתה את השמאל הישראלי. הקבוצה היחידה בארץ שאפשר לדכר איתה. רליה רביקובין, חוב מרוכי וירשובסקי, מתי פלד ואחרים. תגלית מרגיעה היא אומרת. עם רליה רביקוביץ היתה אינטימיות. בהתחלה היא בראתה לי סגורה כואת, חסרת בינחה מרפרפת. עשיתי עליה תצפיות, הקשבתי. גילית איוה כוח סנימי אדיר יש לה. מאוד נשית ומאוד חוקה מצאתי אצלה את הכלאנס שחיטשתי אצלי. אנחהי לה: את עונה על הרמיון שלי ויש לי מה להגיר לך.".

ד"ר מרים מרעי. אשה ערביה בת ארבעים כאה ממקום של ממורת, מסתכלה לכיוונים אוצים, והוקש עם מי נוח לה בשיתות סלון של יום שישיו כמישור החיצוני, היא אומרת. מנצחת המסוחה

כמישור הפנימי היא משתדלת להשאר נאבנה לכן־ארם שבה. חברה משכילה יועדית מעניינת אותה אבל בכל הקשור בנאמנות לעצמה – חברה פובה הא בראדם מהכית שעבר איתה חתיכת חיים, שמכיר את הכאבים מבפנים, ששייך לאותה משבצת.

את הרוקטורם שלה כתבה על האשה הערבה ב'קנרירה' של ג'ורג' כרנרר שו. לא אתן לך להרוס בישראל. כיום היא מנהלח מכון סרנוני בעכו, חברה פעילה כ"ארגון נשי עכו" ומרצה באוניברסיטת וישו הבן שלה, חליל, לומר באוגיברסיטה פסיכולוגיה שבעצם גם הוא גבר עם רגשי נחיתות כמו לכל ואנגלית. בטון פחות רך משלה הוא אומרן אוי פלשתינאי שגר במדינת ישראל, ושואף למדינה

פלשתינאית."

וישנה גם הבת, רשא, נערה כת שלוש עשוה הספה. היום היא אלמנה. כעלה, טמי, מת לפני שלוש - לפעמים, אומרת מרים, אנתנו לא יורעים לאינה 🕦 אנחנו נופלים עם החינוך הליברלי הזה. הנערה חווי "מרים", אמר לה, "כל כך קשה לך להבין שעם כל חבח שלה, מפחירה אותה. כל כך רגישה להמינים שלה. שרק יבקש ממנה אח שלה, חליל, שחעשה בשבילו משהו. מיד היא מתנפלת עליו עם כקבי מרים וסמי גרו בתיפה, הרצו באוניברסיטה, גידלו הרכה התרגוויות. כל הזמן בודקת מה היא מפסירות שני ילוים. משפחה הנורמליות לא נמשכה הרבה זמן. ומה הוא מרווית. וכל למרים שרשא תאבר את תנשיות גמרה לימודים בתיכון, תואר ראשון יום אחר, בלילה, רפקו ברלה, לקחו את סמי מרעי שלה. והוא, חליל, היא קצת נאנחת בשבילון חוא באוניברטיטת חיפה, נישואים לבחזר מהמשולש – סמי לחקירת. החשר: פגישה עם גורט עויין בחויל. תוך כליכך שיוויוני: אני מקנאה באשתו: והיא, ויא

חדות ופעורך ידאה מבוגר נומן ?

עורך חשוף מידי יום להשפעות מזיקות כמו: יובש, קוד, חום, רוח וקרינת שמש מזיקה. השפעות מזיקות אלו מאיצות את הזדקנות העור והתקמטותו אכל היום יש פתרונות העוזרים להאם את התהליך.

CONTRACTOR OF THE PROPERTY OF THE OWNER.

או לשרער בשני לדי

? DOD DIDOR NOTES

מדרת תכשירי אולטרקר הינה מדרת תכשירי לחות מיוחדת. המהווה פריצחדרן לטיפול בעור. אולטרקר מכוסס עלי דע ומחקרים של שנים ובות, בארה"ב וכאירופה. הוא הותאם ע"י מעבדות ד"ר פישר במיוחד לתנאי האקלים הישראלי.

אולטרקר ערזר לחגן על עודך מיובש, מקור. מקרני השמש הארלטרה סגולות. המודרות לעור בחורף ובקיץ וגורמות לנוק מצטבו למווח ארוד. אולטרקר תוכנן להאט את תהליך. החדקנות חננור ותהליך חיווצרות קמטים הנגרמים מהשפעות יוחיומיות מויקות. סידרת תכשידי אולטרקר מכילה ויטמין B. חומרים מטנני פרניים כוכחום ה-U.V.A וה-U.V.B פנטנול, שנמנים עדינים חשומרים על לחות העוד ותמצית פרחי קחומילה להדגעת העור. מדוע שעורך ייראה מבוגר ממדי עשי שמוש יום יום בסדרת תכשירי הכחות

אולפורקר של ד"ר פישר ועזרי לעורך להחליק

יבחירתן:

• קרם לחות לפנים לעוריכם ורגיל. א חלב פוים לעוד

יבש ורניל. מי פנים קעור יבש ורגיל. • תחוקים לוזרת קגוף: ים קרם לחות לידיים:

אוקטרקר. תכשירי לחות מעולים והגנה מקיפה מפגעו האקדיו

(המשך מהעמוד הקודם)

הארץ, נפגש עם עשרות אנשים לצורך המחסר המכין שקדם לכתיכת הספר, נטל חופשה של שנתיים מעתונו. "דכר", הכיו עצמו לימים סשים מכחינה כלכלית וישב לכתוב את הספר שיותר מכל היה מחוייב בו לעצמו. אשתו, לה הוא מקריש את הספר, ידעה כריוס כמה רכרים אמורים ודתפה אותו לגשת למלאכה בלי היסוס. גם היא ירעה שיהיה צורך להצטמצם מבחינה כלכלית, ירעה שמרובר בניתוק מוחלט של בעלה מעולמה ועולם הילדים, ולמרות

פני כתשע שנים פרץ חיים באר לחודעת רבים בזכות ספרו "נוצות" – ספר מרגש על ילדותו בשכונה רתית כירושלים. לישראלים שלא הכירו את העולם המיוחר ההוא, היה זה כמו לקרוא ספר על סין. עולם זר ומוזר, רחוק כל־כך מהאווירה הצכרית שליוותה ילדות וכחרות של תגועות הגוער, של הליכה יחפה על מדרכות לוהטות בקיץ. אבל הספר ההוא לא הביא לכאר את הגאולה שביקש לעצמו, לא חילץ אותו מן העולם ההוא, לא עזר לו להימלט מהעיסוק הכמעט אוכססיבי בעשרים רשלוש השנים הראשונות של חייו. מכחינתו, עריין לא הגיעה העת לעסוק ברברים אחרים, לכתוב על נושאים אחרים. הפצע שעור לא נרפא המשיך לרמם, לתבוע תרופה "עת הזמיר", אומר כאר, הוא "תרנגול הכפרות" שלו. אחריו באה ההיטהרות האמיתית.

"הרבנות הצבאית היא המקום שבו קיים החיבור בין כוח ורת, ושם גם אכשר להראות איך החיבור הזה קרט".

"עת הזמיר" מספר את סיפורה של יחידת רבנות ומתאר כווירטואוזיות מרהימה וכאמינות שנוגעת ברקויות ובמאניירות העדינות – והשוליות – ביותר את עולמו של הנוער הרתי באותם ימים, הסערות שעוברות עליהם, חיכוטי הנפש וההיסחפות האיסית לעכר מה שגובש מאוחר יותר כגוש־אמונים. בספר דמויות דבות, אולם שלושת גיבוריו המרכזיים מייצגים, כל אחר כרוכו, פן אחר בעולם השמוע של מה שמוגרר באופן גם וכולל "היהרות הדתית".

גוסקה הוא כנם־יחירם של זוג ננסים קשי־יום מירושלים, שמתנגדים להליכתו לצבא. דוא מורד בהם ומגיע עד כדי שירות בצנחנים, ואחרי-כן לרבנות הצבאית. נוסקה זה, שלימים ייהפך לאחר המנהיגים של מה שכאר מגריר "היהרות החררו-לאומנית" – למרות שאין אלוהים לא כליכו ולא כמעשיו.

וההסתלקות מתורת ישראל ומהמצוות האמיתיות של היהדות. עולמו, דעותיו וגישותיו מעוצכים לגמרי. אין לו ספקות. הוא אינו מחלכט. יורע כדיוק מה הוא רוצה רבה - להימצא בעצמי בכל אחד מן המקומות ולאן הוא הולך, והוא רוצה להוליך ככיוון שלו את שהאנשים הללו נמצאים כו. אמי ואני היינו כחיינו

על שתי הסעיפים, שאינו יכול להחליט. הוא נסחף סיקרן אותי מה היה קורה לחיי אילן בחרנו – תחילה אחרי כוחות הרשע של נוסקה כעוד שבתוכו פנימה אמא שלי ואחריכן אני – ללכת ככיוון אחר. הוא נקרע, חוזר מרי פעם לעולמו שמלפני נוספה – אל השירים והספרות וחערינות. גבירץ הוא מי שבסוטו ה־19, משפחה מתלמידי הגר"א שבקרב תסידיו היה של דבר מעלה את נוסקה לשלטון, וגם כשהוא מבין תמיד אלמנט משיחי. כאיזשהו מקום בררך זה גהפך את הסכנה הסמונה כאישיות אדונו, אינו ממוגל לכחוך וממשיך ללכת איתו הלאה, אל מותו.

6132310 12

הכתינה המחורשת של תייו. שנים שוטט כאר כרחבי ארם חייב לבחור לעצמו את הדרך כה הוא רוצה ללכת. גבירץ אינו בותר.

וישנו גם זיסר הקברן, יהודי מבוגר יותר ופיסה. האלטרנטיבה לנוסקה. הוא ההומאניסט, הלא־קיצוני, השריד הכמעט־אחרון ליהודים דתיים שאלודים עמם, מאיר להם את דרכם. הוא רואה את אשר מתרחש בחלחלה עצומה, אבל אינו יכול לעשות דבר. זיסר אינו נגרף אחרי המפקד החרש, אינו מנסה לשאת־חן, שומר על דעותיו ואישיותו בתוך ים הרשע והרוע המקיף אותו. אלא שהוא גם מי שכסופו של דבר לא הכל אמרה לו: עשה מה שאתה חייב לעשות. אנחנו מהיה לו שום השפעה על המאורעות. הוא אפשרות נסתדר. היא ידעה שהספר דוא כאש בוערת בעצמותיו. הבחירה האחרת של גבירץ, שאילו היה מממש אותה אולי לא היו חייו מסתיימים.

באר אומר שהוא כועס על גבירץ. איגו יכול לסלוח לו על שלא מימש את חובת הבחירה. על־כך שהיה עיוור ולא ראה לאן הרברים מוליכים. יש בו, בגבירץ, הרבה מכאר עצמו, שהיה מיד אחרי מלחמת ששתרהימים מהמאמינים כדרר של גוש־אמונים ואף נסל על עצמו להיות אחר המסבירים והמשכנעים הראשיים בצירקתה. אלא שהוא, שלא כמו גבירץ, החליט בשלב מסויים לכחור בררך האחרת, והספר הזה הוא בשבילו מעין תרופה לפצע הנורא שהותיך כו תהליך הבחירה. החומרים שמהם בגוי הספר סוגרים עליו עד היום. הסיפור של גבירץ אינו נותן מנוח. למה הוא לא החליט. מרוע לא נחלץ מצפורני נוסקה. למה היה חייב ללכת אל מותו.

הכאב הוה הוא כאב חייו של חיים באר, שגרל כבית דתי, התחנך כ"מעלה", מן המדגרות היותר חשוכות של גוש אמונים, ועד היום הוא תוהה מה קרה ליהרות הרתית כארץ שהגיעה לאן שהגיעה. מרוע לא זיסר הוביל את המחנה. כיצר קרה שדווקא גוסקה, גם הרוח, השטחי והברוטאלי, השואט קרימה תוך שהוא רורך על גוויות ומשפיל אנשים, הצליח להיות המנהיג

כעיסוק בחומרים הללו יש, מבחינתו של באר, גם בחינת חייו שלו. מה היה קורה לו אלמלא נחלץ כזמן. אלמלא עמד לו כוחו לראות לפני עשרים שנה לאן הדברים הולכים. לאן מוליכים אותם אנשים כמו צבאית נאתר הסיקודים בארץ באמצע שנות השישים, נוסקה. אלמלא כך קרה, אנה היה בא היום, מי היה היום חיים כאר, כיצר היו נראים חייו.

"עת הזמיר" הוא הרומן החשוב והמקיף ביותר שנכתב עד היום על התמורות שחלו ביהדות הדתית שהצמיחה מתוכה את גוש אמונים, שנהפכה משיחית יותר ויותר ולאומנית יותר ויותר. הוא בודק את השורשים. למה כל זה קרה, איך צמחו מנהיגים כמו נוסקה, כיצד הלכו אהריהם אנשים כמו גבירץ, מה אירע שכוחו של זיסר נחלש עד שנעלם.

יים כאר, מונולוג: "עולם היהרות הדתית מסקרן אותי עד כדי אוכסטיביות. נורא מעניין אותי מה האנשים שם באמת חושבים, איך הם להבדיל מהיהרות הדתית־לאומית - הוא כחור גסירות - מדברים, כיצד מתנהלות השימות. התחלתי לחקור. וגם־לב, שאינו כוחל כשום אמצעי כדי לקרם את בהתחלה באופן לא כל־כך שיטתי, ולאט לאט פרשתי מטרותיו. נתרגיל מזהיר, בו הוא נעזר בגיבור חשני רשת רחבה יותר ועמוקה יותר, לחדור לתוך־תוכו של העולם הזה. היו לי המון מפגשים עם אנשים משם, את הרב הפיקורי, רס"ן שובין, ולהחמנות החתיו, לארדווקא עם מנהיגים. רציתי לחבין מאיפה צומרות הרגליים, לחוש את הרברים כאמת, להסנים אותם. מנהיג עתידי זה של "גוש־אמונים", נותן כאר שהכל יהיה אותנטי, שהדיאלוגים יתגהלו כמו לסורא להניו, סוחב עמו כמו גיבנת את הרוע והרשע שהאנשים מרכרים באמת, כמו שהם תושבים כאמת, בלי לייפות את הדכרים.

"זה עניין אותי במיותר משום שיכולתי – בסלות בכל מיני צמתים, ונאלצנו לכחור כיווו. כתוצאה נחום גכירץ, לעומתו, הוא הטימוס הנגרף, הסוסח מבחירה ככיוון אחר של הררך, נקבעו החיים שלנו.

להתרחש. "אמי כאה ממשפחה שחיה כארץ מאז המאח "אחרי־כן קרו עוד רברים, ביניהם ארעו בעה כיקור יארינג בארץ, כשחברים רצו לעשות הפננה ולזרוק על מכוניתו לפיד בוער, ואני הפשתי ששו לשנאה גדולה לכל מה שהוא משיחי. עוד כשהיתה הולכים לעשות רברים נגד החוק, אכל ההארת שהיחה מאור צעירה מררה אמי כעולם החרדי של הישוב לי מן השיחה עם חברי על מצחצה הנעליים כעוה היא תמוטו של הספר הוא פסוק מן הברית החדשה הישן, והתפקרה. אחרי שהיא עשתה את הסיבוב הגדול שפתחה בפני את הדלת, איפשרה לי לחציל את עצמי

שאומר: "לא יוכל איש לעבור שני ארונים". כלומר: 🏻 של ההתפקרות, היא התמתנה, והבית שאני גולתי 🗈 היה בית דתי, אבל לא חרדי. כל השבים גורא עניין אותי מה היה קורה לי אלמלא עשתה אמי את הצעד הזה, והייתי נולר כעולם החרדי, לתוכו.

"למרתי בבית־ספר 'מעלה'. הכיתה שלנו היחה אחת המדגרות הרציניות של גוש־אמונים, כמו שהחב מרגרה לטיפוסים אחרים לגמרי - כמו אמנון דנקנו וכמוני. כשסיימתי את השרות בצבא, מיד אחרי מלחמת ששת הימים, הייתי מאגשי ארץ־ישראל השלמה, והייתי אמור להיות העורך בפועל של העתון שלהם. אם לא היה משתבש משהו בתוכי, הייחי יכול היום להיות האיראולוג של כל העסק הזה. אולי בכלל הייתי יושב בבית־סוהר כאמר מחברי המחתרת. כל חיי מרתקת אותי השאלה מה היה קורה אילו נשארחי בגוש אמונים. לאן היתה מוליכה אותי הדרך.

בחיים, בהם אדם עדיין לא מוכן להורות אפילו נפני

עצמו ששבר מתחולל כליבו, אבל הרברים מתחילים

לעולמי הפוליטי.

מה זה כיבוש, מה משמעותו, מה הוא עושה לאנשים.

החלטתי לעזוב הכל. הם ניסו לשכנע אותי להישאר,

רצו לדכר, אבל סרבתי להיפגש אחם. לא עניתי על

טלפונים, התחמקתי, פשוט ברחתי. ולמרות הכל, זרעי

גוש אמונים עדיין נטועים עמוק בתוכי. הכמיהה

לפני עשרים שנה, אני יודע שלמרות הכמיהה אסור

לנו לוותר. אנחנו לא צריכים את כל המקומות הללו.

הם רק מזיקים לנו. כמו האיש החולה שיודע שאת

"יום אחד, אחרי תקופה של התלבטות עצומה.

ולכתור בדרך שבעיני הרבה יותר נכונה. פתאום הבנתי לתאר אותה. עמוס עוז הגדיר פעם את הרברים כצורה החליט לוותר, מראש. ככל אחת מהדמויות המרכזיות מאוד מרוייקת. הוא אמר שעד מלחמת ששת הימים שכספר ניסיתי לבחון את עצמי. אילו הייתי הולך על הנוער הרתי היה משגיח הכשרות של הרכבת. אחרי - הצר המפלצתי שבי - הייתי נוסקה. אילו לא נאבקתי ששת הימים החל הנוער הזה לשאוט ולשאוף לעכר - הייתי גבירץ. דרך גיבורי הספר פינטזתי על מה הקטר. אני רציתי לעמוד על השורשים שהביאו לאותה 🏻 שהיה יכול לקרות לי כחיים, זהנסיון הזה, מכחינתי, שאיפה לשאוט לעבר הקטר.

> לשכם ותברון, התחושה שזה שייך לנו. אבל היום, כמו 🎢 📥 חרתי ברמות של גיבור כמו נוסקה במכוון. לא רציתי לבחור דמות דתית כמו חגן פורת. מה שעניין אותי היו דווחא השוליים. מה קורה בשולי הגאולה, זנוסקה הממתק שהוא הכי אוהב אסור לו לאכול. יהודה הוא בהחלט השוליים, כך גם זיסר ואפילו גכירץ. ושומרון הם חלק מעולמי הרוחני, אבל אינם שייכים - האפשרות של אותנטיות קיימת בשוליים. נוסקה יכול להיות הכל. הוא יכול באותה מידה להיות איש של "הרומן שכתכתי מנסה לבחון דרך הסיפור גוש אמונים ואיש של כהנא. הוא איש הכוח. הוא

"הרמריות שפיתחתי, בעיקר זו של גוסקה, אינן מייצנות את האליטה של גוש אמונים, ובתנועה הוו יש בהחלט שכבה אליטיסטית רצינית. זה לא אומר שהם פחות נחרצים בדעותיהם, אבל יש כהם איזה עירון תרבותי שחסר אצל נוסקה. מבחינה זו הוא הרבה יותר דומה לאנשי כהנא. אין כו, בנוסקה, הכלמים התרבותיים שיש לתלמידי הרב הוק. בהם היים סוג מרהים של עירון אישי. יום אחר יררה חבורה כא מקרית־ארבע לחברון לקנות אבטיח. כשהגיעו לסוכה, מצאו את הערכי שמוכר אכטיחים – ישן. שעתיים הם ישכו לידו בסקט, הקלאצ'ניקוכים ביריהם, וחיכן שיתעורר. כאדם הכורד אצלם יש מידה גדולה של

היה מרתק. המשחק הוה היה הכיף שלי בתהליך

מרוע אין החסר הזה משוך עליהם כל הזמן. "הספר לא נכתב מהצד העתונאי של הדכרים. הוא בפירוש בתחום הספרות היפה. רציתי לומר בו שיש הרבה כוחות, הרבה אופציות, ששוכנות כנפש כל אדם יהודי. הקאלה היא, כמובן, נאיזו אופציה בוחרים - אם בכלל בוחרים. יש המון 'גבירצים' גם בעולם החרדי וגם בקרב אנשי גוש־אמונים. הם מחלכטים, קשה להם, הם מחפשים דרך לפרוץ החוצה. לא כולם מצליתים. אבל יש הרבה כאלה.

חסר, וגם תופעה זו סיקרנה אותי מאור. בעיקר השאלה

"הפנטויה התטויחיוז עד"ו לא אמרה את המלה האחרונה שלה, וגם גסות הנכש היהודית שנאחות בשואה ותקבלת ממנה הצדקה לכל מעשיה – גם ."מנה עוד נאכל מרודים".

"למרות שנרמה כאילו גוש־אמונים ככר ירד קצת מהשפעתו, שהחנועה די מתפרקת, יש גם היום מקום לכתוב עליהם. הם עדיין גורם מאוד משפיע, ואני מאמין שהם עוד לא אמרו את המלה האחרונה שלהם. איני יודע אם וה יבוא לכיטוי דווקא כהמנחלויות, אבל גם הפנסויה המשיחית עריין לא אמרה את המלה האתרונה שלה. היא עוד תצא לאור. וגם גפות הנפש היהורית שנאחות בשואה ומקבלת את ההצדקה לכל מעשיה מאותה שואה – גם ממנה עוד נאכל מספיק

מה כתרתי דווקא כרכנות הצבאית כמקום ההתרחשות של עלילת הספרו כי זה המקום שבו קיים החיבור בין כוח ורת. זה / המקום הכי שבעי בשבילו. ושם גם אפשר להראות איר החיבוד הזה פרס, זה לא שהספר השתקט על המרב, או להיפך. אין בכלל חיכור יותר. כל החלום הציוני החדש שאמר שאפשר לשלב כין הדברים, ככר לא פיים יותר, הוא נהפד לנלעג, ודרר הרכנות

הצבאית אסשר להראות את הגלענות שבו. בעת השרות כצבא הייתי חבר עתון 'מחניים' של' י הרכנות הצכאית. אני מכיר היסב את העולם הזה. כבר בתור חייל ששרת במקום ההוא, ידעתי שיש פה עולם ששווה סיפור. התפיקה שבאה לירי כיסוי בספר התגבשה בראשי בשמך שנים. הדמויות חיו אצלי. אכל גם משלב מאור מושרם ירעתי שאני לא הילך לספר סיפור של זכרונות. הרסויות שהיו קיימות במציאות לא מעניינות אותי. אין לי עניין לעשות איתן חשבון מאוחר. מה שעשיתי היה לכחת את כל ההתנהגויות של האנשים ההם, הג'סטות, החוצפות, המאניירות –

"כין מכנה הספר לבין הרעיון המרכזי שלו יש

חיים באר: "הרב קוק ואנשי גוש אמונים תאמינו ומאפש חיות המשיחית איטי בתחילתו, ומהיר יותר לקראת חסוף. עכשיו. לרעתם, הגיעה העה לממש את פה שהתלמור אומרו להמליך מלך, לבנות את בית המקרש ולהשמין א

"השבר שכסופרשל דבר הביא אותי לבחור כדון המנוגדת לזו של גוש־אמונים. החל זמו קצר את" הקמת התנועה לא"י השלמה. אחד מאנשי הקכוצה שלנו נסע לעוה, וכשחזר סיפר כיצר נער צעיר ציחות למשעי את נעליו. 'כמה הוא ביקש תמורת הציחצוה' הדברים כבר היו מבושלים, התסיסה כין בני הגוער שאלתי את חברי. 'לא משנה כמה הוא ביקש. חשוב הרתי היתה קיימת הרבה לפני המלחמה. אני מנסה כמה אני הייתי מוכן לתח לר, היתה התשובה. כלומה מוליד את הכוח. הוא איש שטראומת השואה מהרהרת אני ארוני הארץ הואת, אני ארוניו, ואני אקבע כמה לתת לו. זה היה השבר הראשון. יש רגעים כאלה

"האדה שהיתה לי משיחה עם

מסתיים במלחמת ששת-הימים, שלב מאור חשוב כהכנת הדברים. מלחמת ששת הימים, לפי התפישה של הרב קוק שאומצה אחרייכן על־ידי גוש אמונים, מסמלת שלב בתהליך הגאולה. פה חל המפנח. אכל

חבר על מצחצח נעליים בעזה היא שאיפשרה לי לבחור בדרך האחרת. פתאום הבנתי מה זה " כיבוש, מה הוא עושה לאגשים". 📮

וגיבוריו את השכר שעבר על היהרות הרתית. הוא מאחוריו ומפרנסת את הצורך שלו בכוח, כעוצמה.

יהגיבור השני, גכירץ, הוא כמידה רבה אני כאיש צעיד, אם כי, כמוכן, משום שאני כתרתי והוא לא הרמיון בינינו נפסק בשלב הבחירה. חלק מתהליך ההתכנרות של ארם היא היכולת לקנוע איפה אתה עומד. גבירץ לא עמד כוה, ולכן נשחק כין הכוחות הרבים שפעלן עלין. אני טוען שהוא מספיק רגיש כרי להיות מושחת, וזו מבחינתי ומבחינת הספר אמירת מפתח. גבירץ יותר מטוכן מנוסקה, מפני שהוא משרת את הרוע, והוא שמאסשר בסופו של דבר לרוע להשתלט. הוא לא נלחם. הוא אפילו לא כחר להיות בצד של נוסקה. הוא פשום הלך עם החום, ועל כך יש לי עליו כעם גדול.

"אני שרתתי את א"י השלמה במשך כמעט שלוש ולכנות טביבן רמיות אמינות. שנים. ערכתי חוברות, כחבתי חומר, הייתי סעיל. זה מבחינתי היה הצד הלאיטוב שכי, הצד שהייתי צריך זהוה. הספר מתחיל איטי מאוד, כמעט דורך כמקום, להיאבק כון ואכן נאכקתי. זה לא היה מאכק קל. נבירץ

(המשר בעמור 32)

13 Bipealo

דולך לישון עם אקדה

יחוקאל סהר, המפכ"ל הראשון. השופר גלריו שלא רצה להיות שושר. ראשי הסוכמת ביקשו תמכו להקים ולשפרה לפרינה היהורית מנני שלא היה מישהו אחר בטביבה. לא העדיע להח שהאיש חווד ידע וניסיון בשיפור ובבלילים, אולי מעווודכך ניגעו לבנות את מעושוית יעוראל בעודת קצין תעולוגיוז וקצין בוליטי שעבדו אצל הגריחים. תהשרות הציבורי נאלץ לערוש בהושת פנים בגלל עדווו שקר אותילה. היום חי לבדו בחברת כלבה ואקדוו, חושש ולשודדים אליתים, מד נפש ומאמין שהיה קרבן למעשה עוולה.

ולאת יצחק בן־חורין

לאוסף האמנות המפואר והיקר שלו. היום יש נו

פיקאטו, ושאגאל ושמות אחרים. כ"ץ, שהיה חברו, גם

הצילום המפורסם של דוד בן־גוריון המוקף באלומי

צייר אותו בריוקן שמן גדול, בכניסה לחרר תולה

צילותים: שמואל רחתני

יא בעל גיגונים של ג'נטלמן אנגלי, וקוף קומה, שפם לכן. מקרין הדרת ככוד, כשהוא פוסע לאיטו עם כלכתו ננה לסיור של בוקר. הפעילות הגופנית היומית נמשכת בטיפוה כפייתי של הגינה הגדולה כחזית ביתו שבכפר־שמריהו. את מרכית שעות היום הוא מכלה כחרר עבורתו, מוקף ספרים, אוסף ציורים משגע. מימצאים ארכיאולוגים שליקט במשך חמישים שנה וצילומים עם הקרשה אישית של חיים וייצמן, יצחק כן־צני, דוד בן־גוריון, משה שרת, חנה רוכינא ומאנה כמה מהציורים של מאנה כ"ץ הוא קנה פעם ככסף קטן, כשהאמן היה רעב ללחם. זה היה הבסיס

היום ונמדי המפכ"ל לפני יותר מ־30 שנה: לטונת המדינה".

יחוקאל שחר בגינת ביתו "לא הייתי משקר אפילו

Ribesio 14

ללימודים, יתכן שהייתי יוצא מדעתי מחוסר עניין בחיים. אלא שבמשך השנים רכשתי ספריה גרולה שלא היה לי זמן לקרוא את רובה בשנות פעילותי הציבורית. אחרי פרישתי התמסרתי לקריאה וללימוד: היסטוריה של עם ישראל, יהרות, מדעי המזרח – אלה התחומים שאני שקוע כהם 10:5 שעות כיום. זה נעשה סגנון החיים שלי".

זה ירוע שמתנפלים אצלגו על גימלאים', אומר האיש שלפני ארבעים שנה ובמשך עשור שלהם היה

השוטר מספר ו של ישראל. הוא יודע שברגע של מצוקה, היום יותר מבכל שנה קורמת, יוכל לסמוך רק

על עצמו. "אנשים שהיו אתי בידירות, התרחקו ממני לאט לאט. כשהייתי אדם חשוב הם באו, והומינו אותי

אליהם. כשחדלתי להיות אדם חשוב, הם נעלמו.

ביניהם אנשים מתוך המשטרה, שאני לקחתי מאחרי הצאן והפכתי לבני־ארם. פתאום הפסיקו לבוא. אני

ראיתי בבית מין מנזר, וטוב לי כך. אלמלא הנטיה שלי

"האם חטובתי על התאברות? אלמלא הייתי בעל משפחה, זה היה קורה. כל עולמי נהרס עלי".

הוא מקריש זמן לשימור אוסף הציורים שלו ("כמו שאתה רואה אין בסלון שלי שמאטעס") ואוסף הארכיאולוגיה העשיר ("הכר הזה הוא מתקופת אברהם אבינו") שהוא מלקט כבר חמישים שנה, ולמר לבצע בהם תיקוני פגמים שכירסמו שיני הומן. הוא אוסף גם ספרי יוראיקה עתיקים מיוחרים במינם. אפילו רהיטי הסלון שלו נחשבים לעתיקים.

"נשארתי המום מהמשפט", הוא אומר. "לקה לי 4-3 שנים להתאושש מהמכה ובערך בסוף שנות הששים סגרתי את עצמי. הייתי שקוע כמצב רוח

שבח על התאברות? "אלמלא הייתי כעל משפחה, זה היה קורה. כל עולמי נהרס עלי ואני הרגשתי מהרגע הראשון שנעשה לי עוול. תאר לך סנשיא בית המשפט העליון – במשפט שהייתי כו רק עד - אומר שהמפקח הכללי שיקר בעדותו. הוא סתם לי את הדרך להוכיח את הפותי. בדרך כלל מטילים על היועץ המשפטי לממשלה לכרוק את העניין באופן יסודי. כאתי לבן־גוריון והוא היה במכוכה, כי זה היה קשור בכנו עמוס. הוא אמר לי ששר המשפטים פנחט רוון יטפל כזה. כסוף הועמדתי לדין על מתן עדות שקר והורשעתי. השופט היה מקם קנת. הוא נפטר כאחרונה ואיני רוצה להכנס לזה, רק אציין ששום שופט מחוזי לא יעיו לפסוק אחרת מנשיא כית המשפט העליון. נפסקו לי שלושה חורשי מאסר או 15 אלף לירות קנס. העורך־דין עלה לי 35 אלף לירות. סך הכל 50 אלף לירות. מכרתי את כיתי בהרצליה־פיתוח למימון ההוצאות. מכרתי גם שני שאגאל ואוסף כשהוקם הצכא החדש של המרינה היהודית. חוא יושב מקום חשוב במימסר הכטחוני והפוליטי של הישוב תשמישי קרושה. אחריכך לקחתי חלוואה מהמשפחה שם למטה במרכז, מתחת לדור ופולה בדגוריון, למרות לפני הקמת המדינה, נאלץ לפרוש לביתו בכאג לב ובניתי את ביתי בכפרישמריהו. במשך השנים כשהייתי זקוק לכסף, קיבלתי הלוואה מתאחים שלי.

את הבית הרכימפלסי בנה יחוקאל סהר לאיכולתי לפרנס את האשה והילרים". אתה לא מנסיונר של המשפרה?

יוו אשונים מיד לאַחר טקס ההשבעה ב־1948, מי ששימש מזכירו של חיים וייצמן, האיש שתפס

מחוגי הומן כמו בעצרו אצל יחזקאל סהר, לפני בשהמשפחה היתה מאוחרת. לפני שש שנים החל הבית

בחצי יובל, אי שם כתחילת שנות ה־60'. זה משתקי להתרוקו. אשתו נפטרה לאחר מחלה ממושכת,

היטב בחדר העבורה. האיש שהקים את המשטרת, עמר אחריכך החלו הכנים לעקור לתליאנים בגלל בעיות

במשך שנתיים, נאלץ ללכת הביתה בגלל ערות באוניברסיטת תל־אניב, גדעון טהר הוא מומחה

אומללה במשפט דיבה סנסציוני שנתן לטובת סגנו, למחשבים בחברת סרטית, ומיקי סהר עוכר כמהנרס

עמוס בן־גוריון, בנו של "הזקן". בן־גוריון תבע לדין אווירונאוטיקה. וכך, בגיל ו8, מוצא היום יחוקאל סהר

המתנרכים" – שמטרתה לטור את השחיתות מהמרינה לחלוטין מאנשי ציכור וממוקדי הכוח. הוא מתראה עם

התייחס לעדות שנתן סהר. הוא קבע שהמפכיל שיפר. הכלכה ננה לישון הוא הולך עם אפרח פראבלום.

שהיה "רק" המפקח הכללי הראשון של משטרת ובכושתיפנים.

"גם כעניין הוה נעשה לי עוול נורא. עשר שנים הייתי המפקח הכללי של המשטרה, יותר מכל מפכ"ל בראשה במשר עשר שנים, והיה שגריר באוסטריה התחבורה. אלחנן סהר הוא מרצה וחושר כביוטכנולוגיה אחרי. הנה תקרא את מכתנ התורה של כן־גוריון לרגל פרישתי, עברתי להיות שגריר ישראל באוסטריה. הייתי כווינה כשטרי קולק מנהל משרד ראש הממשלה הוריע לי שהשופט פטק ששיקרתי במשפט. הוציאו על הוצאת דיבה אגודה של צעירים - "שורת את עצמו כורד ומסוגר רוב הזמן בניתרמבצרו, מנותק אותי לפנסיה של משרד הזוץ ולא שמחי לב שקיבלתי מהמדינה פנסיה רק עבור השנתיים שעבדתי כשגריר. וראה מסגרת). ה"שורה" הורשעה ועירערה, ובית ידידה מהכפר ולעתים רחוקות יוצא להאוין לקונצרט. לא היה לי מצכירות להתעסק כזה. אחרי כמה שנים המשפט העליון, בפסק דינו שניתן ב־12 במרס 1961, אבל רק נפש יחידה אחת חיה לצידו מעת לעת - התעודרתי והחלטתי להיאבק. קיבלתי תשוכה שאי (המשר בעמור 20)

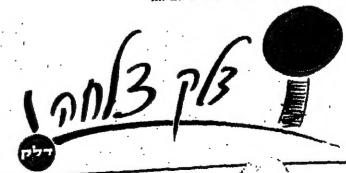
15 Bjagaio

אתה אוהב את המכונית שלך. אתה מטפח אותה, בודק, מנקה, אך אל תשכח את הלכבי. חמנוע שעובד עבורך נון סטופ כל הנסיעה. המנוע שלך צריך בריאות, צריך כח, צריך שמן, תן לו דלקול 20/50. שמן בעל כושד עמידות ממושך יותר, שמן המסלק פיח וחלודה ומוריד את חום המנוע. שמן שחודר לכל פינה ומפחית את השחיקה. שמן שעבר את כל המבחנים ומומלץ ע"י יצרני הרכב.

דלקול 20/50 - שמן החיים של המנוע. סע לשלום ו...

Sec.

יהונתן גפן

"היום אני דורש מכל ארם הגון, שיחד איתי יכריו שהוא בוגד". (י. ליבוביץ', "על עולם ומלואן", שיחות עם מיכאל ששר, הוצאת "כתר").

לך בדרכם הסלולה של המדיחים בתשובה למיניהם, ונשאל את השאלה הפרובוקטיבית הזאת: אם לפני 20 שנה קראת מישהו שברוב חוצפתו העז לנחש לך מה יקרה ב־20 השנים הבאות, וכל מה שאמר התקיים בדיוק, האם תאמין בוז בוראי שתאמין. וכל התחזיות השחורות, המרגיוות, המקוממות, הבוטות, המשפילות, המוגומות של פרופסור ישעיהו ליבוביץ' עד היום, התגלו כנכונות עד לפרטים הפעוטים ביותר.

כגלל העובדה הזאת, אין לי ברירה אלא להאמין כישעיהו. אני מאמין כישעיהו. וישעיהו מאמין באלוהים, ככה שבאיזה משם אולי גם אני יהודי מאמין וכבוא היום יסלח לי האל לא פחות מאשר לפופיק ולשאר הצדיקים המחממים את הגיזרה כירושלים הגזורה.

ישעיהו אמר שהשטחים הם סרטן בגוף המדינה, והיום כולנו מרגישים את המחלה הממארת, ששום רופא עם יד חוקה לא יוכל לרפא אותה עם כל כרורי הגומי שבעולם. ישעיהו כתב, לפני עשרים שנה, שיבוא יום בו כל מירצגו, שיכלנו וכספנו יוקדשו רק למטרה אחת, והיא: שליטה על עם אחר, והיום זה אמנם העיסוק היחידי שלנו – לקום כבוקר, להגיד שהם לא עם, ולהמשיך לעצור אותם. ואיש כבר אינו שואל כיצד יחיו היהודים במולדתם החדשה, אלא מה לעואול געשה לערבים היום שלא עשינו להם אתמול. ישעיהו אמר שכנישואין כין רת ומדינה אין מנוס אלא ללדת ממזרים, והיום יש לנו, כלי עזרת הסם, את גוש אמונים, ואת שאר אוכלי הארמה שמתפללים לאכנים ולסרשים ומשתמשים כתנ"ך לרעה ער שהוא מסמיק

וגראה כמו הספר האדום של מאו. ישעיהו קרא לכותל המערבי "ריסקותל" עשרים שנה לסני הטנגו האחרון של לילי ושרון. ישעיהו כחכ

ביום השביעי, יום אחר אחרי מלחמת ששה הימים: "שרות הריגול, הש.ב. והמשטרה החשאית, יהפכו למוסדות הזמך כזיים של מדינת ישראל. אם אחה רוצה לקיים את המנגנון השלטוני האלים של עם אחר, אתה חייב להפוך את הש.ב. למרכז המציאות הפוליטית".

ואכן היום אנחנו מרינת המוסר, שַּבֶּ״כְּלָאנָר, הויגנת את תג הארבעים שלה במשואות של צמיגים כוערים, בחנוכת בתי מעצר חרשים, ובהשפלות רוחבו של ראשנו הקטן, ומי יודע עוד איזה אירועים - תחירה נגר המרינה: מתכננים לנו עד שוך הגיגות הארבעים.

ישעיהו אינו רק פילוסוף. הוא גם מוסמך מטעם האקדמיה כרופא וככימאי. כמו כן – הוא יהודי דתי נמוכן העמוק ביותר של המלים "יהורי" ו"דתי". כרופא, הוא היה הראשון שאיבחן אצלנו את המחלה. כל מי שיש לו אוזניים ועיניים יכול לשמוע ולראות עוד כשהנער היה חסון, פולש וכובש, הוא ראה אותו. למשל, המנהינים המוקיעים את התקשורת שהשרירים הולכים ומכסים לו את השכל. ככימאי מרופלם, הוא מכיר היטב את החומרים הרעילים למשל אחר לגמרי – המכתכים שאני מקבל כומן שמצטברו אצלנו, ונמסו לתרכובת חסרת תוכן וצורה, האחרון, כתגוכה לרשימותי נגד הדיבוי כשטחים. כבר הפסיכופיזית, הוא רואה עם שגופו הולך וגדל, אבל בשגיאות דפוס. יש לי מכתכים מהתיישבות העובדת, נשפחו מתה. כיהודי דתי אמיתי הוא חושף כל שימוש . מקיבוצניקים שהם עצמם שגיאת רפום. הם כותכים רע כרת היהורית, ומוחה ללא לאות נגר שיווק הרת בכתב רתום: "בוגר" ו"בקיוב יבוא יופך". מכתב כוה כאריות הרגל, ומוקיע את המתפללים למדינה בעוברי קיבלתי מעין תרור מאוחר, לא משרית ארבע או אלילים וכפאשיסטים. פעם היתה לו בעיה עם זה מברוקלין שליר זוברון. שישעיהו ודוא דתי, עד שהבנתי שאין דבר כזה נכיא ישעיהו אמר שכל מי שלא יסכים עם חשב"כ. משום שעד היום זוא צרק, ואם ישעיהו יגידי שמחר

הסוף, הנה מצאתי לכם סוף־סוף מגיד עתירות שהוא מי ישאר לספר את הסיפור. לא אסטרולוג ולא אסטרונאוט, נכיא גטו, שכל מה שהוא אמר וכתב, אבל ה כ ל, התגשם כרוח הדברים שנאמרו ונכתבו, ואם הוא לא נכיא, אני לא יודע מי נביא. הנכיאים, כירוע, מעולם לא היטיבו עם העם, הם השאירו את זה לשרי הליכוד. הנכיאים תמיד זעמן, ולזעם שלהם היה צליל רועם ורוטט מקצה הארץ וער קציה. קול שמאור מוכיר את קולו של ישעיהו

ליבוביץ'. לאור העוברות הללו, ההגיון צועם שאם עד כה התגשמו כל התחזיות של האיש המוזר והמופלא הוה חנוך סמית של נצה ישראל, כמרגמים טלא טעו מעולם, אולי כראי לקרוא אותו הלאה ולדעת מה יקרה מחר? למשל, הוא טוען שהשלב הבא, אחרי שדיכאנו את העם שכבשנו, ואחרי שהעם שכבשנו יקום נגדנו, ייערכו מעצרים של כל מי שלא מסכים עם הממסר השכ"כי, ואנשים שלא יסכימו עם המתרחש ויתקוממו שעוברות כשמועות מסמרות־שיער מפה לאוזן לכל נגד מה שלרעתם מעזות, יוקעו כבוגרים, ויעצרו בעוון

יתחוליגניות הלאומית יוצרת אווירה של אלימות המכוונת גם כלפי פנים. אני חושב שנמרינת־ישראל

יקומו מהנות ריכוז לכוגדים יהודיים". שלכ זה כבר מחרחש. הוא עריין בתיחוליו, אכל וזומפים לפנוע את כניסתה לאיוורי הצרות. או -

ברור מי יפסיד, ומלחמה נוספת נגר הערכים. כמו החוצה כלי מטריה.

הנה, גבירותי ורבותי, אתם שכל־כך אוהבים שנכנסנו ללבנון ניכנס גם לסוריה, ולעולם לא נדע מי שיקראו לכם ביר או בפפה וינידו לכם מה יהיה אתכם ינצה. ישעיהו כתב שבמלהמות אי־אפשר לרעת כראש

ישעיהו אמר שיום אהר נאלץ לפתוח סוף־סוף את הפה השרירי שלנו ולומר שאנו מכירים כוכותו של העם הפלשתיני לעצמאות מדינית ובמובן שוה מחייב גם אותם להכיר בנוו. ישעיהו הציע לחלק את הארץ כין שני העמים, ואנחנו יודעים שאין פיתרון אחר, אכל מחכים, כרגיל, שהאמריקנים יכריחו אותנו לעפות את זה, זבינתיים ילדים מתרם במלחמות שאינן מכריעות ואינן נגמרות. ישעיהו אמר: "מרינת ישראל לא רוצה כשלום, רק ככיכושים". ואתם לא הקשבתם לו. האם אתם מקשיבים כעתו

לכן, אל תגיר "לא ירעתי", ואל תצעק "הופתעתי", אלא הקשב לאיש הוה, שהיטיב מכולנו לראות את רעל הכוח המשחית כשהיה רק תמיסה חסרת צבע ורית, וכעת היא צובעת את כל הקירות באדום נותב. היום רבים חוסכים כמוהו, אכל הוא היה הראשון: נכיא האמת היחירי באלץ מוכת נביאי שקרי התוקעים כשופרי־חאקי מול גנראלים סומים ומסוממים.

אדוני, התכרבל לך כאחר מערכי החורף הוה עם הספר של ישעיהו, ופכח עיניים. כליכר הרכה סובבו אותך בכחש שלא יויק לך לפרוץ את מעגל המירמה ולהאמין לחואי אחר שלא חבויב. הוא צרק בקשר לאטונות העבר והתווה, לכן אין כל סיכה שגם בעתיר לא יהאמתו החויותיו הבלתי געימות, ורק בהווה

אפשר למנוע את ושמונות שצומן העתיר: בתור בן 18 הפגויים כיום לצה"ל אינו פנויים אבל עשירה כריח רע, כפילוסוף מומחה לבעיה לא מרובר במכתבים של פראחים כהניסטים שמקללים לתנות מרינת ישראל אלא כדי ללכת לערים ולכפרים ערכיים, ולהטיל אימה על האוכלוסייה שם. חטובים שבהם פרגישים בכך. אני מוצף בכיפורים של חיילים וקצינים האומרים שאינם יכולים לשאת ואת".

אולי דוא לא נכיא, אולי בוא סתם איש מכם הרואה את הנולר, והנולר נראה רע. אני מאמין כו, חילוני. המעסיק תמיד דורש מהנביאים שלו להאמין יעצר ויורחק ואתר כך תהיה מלחמת אחים, שבת לא . בכועי יהיה גשם, אני איריום אם מתר בכוער אני יוצא

רופאי העור באירופה מעולם לא שמעו על התכשיר הנייל.

"אני לעומת זאת, העתאשתי בכולטן "נעצרה לי נשירת השיער"

עוד מצרכת אני יודע שכולטָן הוא עוצר הנשירה מס'1 בעולם.

הנרי ברטר מוסיקאי

כמה עובדות על פולטן:

פולטן נמכר בהצלחה למיליוני לקוחות מרוצים בלמעלה מ-20

80% מהמשתמשיכו בפולטן נעצרה נשירת השיער.

את מה שחנרי ברטר כבר יודע מזמן -

פולטן עוצר את נשירת חשיער.

דולך לישון עם אקדה

אפשר לתקן את הרבר. הלכתי לביתיהדין לעכורה והגשתי תביעה. יכול להיות שזה היה ילדותי – והיום אני מודה שזו היתה טעות מצידי להיות רגשני – אכל כשראיתי על הלות את כתב התביעה יחוקאל סובר נגר מדינת ישראל' זה עשה לי משהו כלב. נציכ שירות המרינה היה מעוניין להגיע להסדר והסכמתי. היום אני פנסיונר שמקבל 860 שקל בתודש – שליש מהפנסיה של המפכלים שפרשו אחרי".

טון הריבור לא שומעים את המרירות. פנים אינם מתעוותים מכעס. הוא מרצה את טענותיו כאילו מרובר במישהו זר. גם יריביו יאמרו שיחוקאל סהר הוא אדם רגוע ונוח לבריות. "אני לא מר נפש נגר המרינה, אבל אני מר כואב על מה שקרה". ומשה דיין בכתב ידו המרושל: נפש נגר אנשים ירועים שהביאו לי את זה. יש כי מרירות עד היום, לא שנאה". כוי השנשוים?

איטר הראל והממונה על שירותי הבטחון ראון. הכשיל אותי. היתה לו מגמה. יש לי תיאוריה, אכל אני לא יכול לפרסם אותה".

"לא הייתי משקר אפילו לטובת המרינה". חעדות שלך חיתה ענין של נאמנות לדור

"ראיתי בפעולה של שורת המתנרבים התקפה על בן־גוריון ונילחמתי בהם כי הם היו אגורה חשאית שעסקה בגניבת מסמכים ואינפורמציה ממשרדי הממשלה ופירסומם. אני ראיתי בהם סכנה

זו לא סיבח לשכר?

"לא שיקרתי. היה משהן מוזר בהופעה שלי. נקראתי להעיר בבית־המשפט המתוני לפני שהספקתי להחלים משפעת שריתקה אותי ששה שבועות למיטה. הייתי תשוש, ואמרתי לאיסר הראל שאני במצב קשה. איסר נתן לי שתי כמוסות. אני לא מכין במדיצינה. בלעתי את הכמוסות והייתי מטושטש לגמרי. אתר־כך נורע לי שוה היה ואליום. אחרי הצהרים קראתי את הפרוטוקול של עדותי ונדהמתי. כיון שזו היתה הפעם הראשונה בחיי שעליתי על דוכן הערים, ולא היתה לי עזרה משפטית, לא ידעתי כיצד עלי לנהוג כמפכ'ל.

הסניגור שמואל תמיר, עורך דין רציני, הצליח לסכך אותי. לא ידעתי שזכותי לקום למתרת ולכקש מבית-המשפט לתקן דברים שאמרתי ביום הקורם מבלי ששלטתי על עצמי".

סהר משמיע נגדו: "אני חושב שהוא מטעה בתום לב. אני נתחי לו גלולות שגרמו לטישטושון איוה קשך "אני יודע כי בזמן שירותך לא קיבלת תופש. וכואת היה לי למשפטז לא הייתי איתו בקשר לפני המשפט ניתן לך תופש של שלושה תורשים על חשבון שירותך ולא היה לי מגע איתו. באותה תקופה לא ירעתי על במשטרה". החופש הוה נמשך כבר במעט 30 שנה. קיום הוואליום. תרופות הרגעה זה היה רחיק מתפיטתי. לאחר מלחמת ששת הימים יצא סהר לעשות עסקים.

> 'אנשים שהיו אתי בידידות התרחקו ממני כשהייתי אדם חשוב הם באו והומינו אותי. כשחדלחי להיות אדם חשוב. הם

> > #[라본지]() 20 ·

כמד. סהר היה מוקף במנגנון מטה המשטרה. מה פתאם אניז הוא ארם טוכ אבל טועה". כסוף חנן אותו נשיא המרינה ולמן שו"ר והודיע

לו על מחיקת העות. יחוקאל סהר שולף תיק מכתבים שנשלחו אליו לאחר החנינה. ברכות מפרופסוד ארנסט

גולדה מאיר כתבה: "יחזקאל היקר, ברגע חמור זה ברצוני שתרע כי בהערכתי אותך לא השתגה רבר. לבי "נרהמתי מפסק הרין. אין צורך לומר כי ככל מי שמכיר אותך כמשך שנות עבודה רכות, הכרוכות

במבתנים קשים, יורע להעריך לא רק את כושרך אלא גם כי יושרך והגינותר הינם ללא סייג וללא רכב".

היום אתה יכול לחורות ששיקרת לטובת "ה"ת" בצבא הברים ואני יודע איך מקימים כוח משטרתי. הייתי בקי בבעיות הבטחון".

יחוקאל סהר משחזר היום: "המכתבים עודרו אותי, אבל אבד לי החשק לשרת את המדינה. שרתתי את עם ישראל מגיל 16 כשנכנטתי ל'הגנה'. אחר מחברי מקהלת הגימנסיה הרצליה' גיים אותי. כל החברים שלי הלכו ללמוד משפטים. תאחים שלי עשו עסקים והרוויחו הרבה כסף. רק אני נשארתי קבצן. יכולתי להצטרף לעסק שהוריש אבי, י.מ. סחרוב, שהיה סוחר עצים מוכשר ויכואן העצים הראשון בארץ. האחים שלי ישראל, אליהו, ואהרון, עסקו בתעשיה, יכוא וביטות. אבא הוריש לי עשרה אתוז מהחברה שלו, אבל אני כמפכל לא רציתי חלק בעסק ומכרתי את חלקי לאחים שלי בפרוטות. הם עשו חייל בעסקי ביטוח, ותעשיה. הייתי מוכה וכואב על העוול ועל הצורה שעשו את זה, שסנרתי את עצמי בבית".

גם כותבי דמכתבים לא שמרו על קשר אתך? "הם כולם היו אנשים עסוקים. לשמור על קשר וה היה חלוי בי. אני החלטתי לנתק קשר והלכתי הביתה. הייתי כמו במנזר. לא הופעתי בציבור, דחיתי הזמנות להרצאות, לכנסים מפלגתים. רק לכנסים משטרתים אני מוזמן ונענה בהתלהבות. אל 'הזקך' (רוד בן־גוריון) נסעתי מרי פעם. הייתי יוצא לנגב, יושב איסר הראל מתפלא היום על הטענות שיחוקאל אתו עשר דקות רבע שעה בשרה־בוקר, ותוזר הביתה".

לא נתתי כמוטות לאנשי שפעלו בתנאי לחץ קשים פי בגדה, 'אשכול ודיין פנו אלי לעטוק ברכישת קרקעות.

סהר עם חיים וורת ויצמן: שוחד לשר החוץ מעיראקי.

ברגמן (ראש הוועדה לאנרגיה אטומית), מעורכי־הרין ראזומבקרי המרינה בעבר ובהווה, יצחק טוניק ויעקב מלץ. ממאיר וייסגל, מנחום גולדמן, מדוד הכהן, גיורא יוספטל, יעקב צור ורבים אחרים. את המכתבים האלה הוא לא פירסם מעולם לאחר שפרש איתם לביתו. משה שרת כתב לה "יהוקאל יקירי ואהובי, אבי מאמין ביושר לכך בטוהר כוונותיך ובהגינות כפיך".

היו פרסומים על שותפות שלך עם אנשי העוש

ומהעיסקה האחרונה הוא יצא בשן ועין.

ראיתי בזה גם מוצא פיננסי. מצלגלים אלי מפשד

ראש־המשלה ואומרים שלוי אשכול מבקש שארנון

גכסים במזרח ירושלים. ידעתי ערכית והיה לי וקו

מתאים. אני עצמי יליד ירושלים. רכשתי שני בניתם

אחר שתוא היום כית הרין לעבודה ובית מלון נשלני

הקמה". לאחר מכן רכש 600 דונם בנבי סמואל, 1900

רונם בלטרון ועור כמה מאות דונם בטוליכים ע

שהגיעה הוראה מראש מינהל מקרקעי ישראל יעקב

עקנין לא לקיים איתו קשרי מסחר. יהוקאל סהר אש

שלאחר עליית הליכוד לשלטון צצו בשטח מחרים

תרשים, יהודים וערכים, שדחקו את רגליו כרמיג,

"אני אישית לא יכולתי להתרוצץ כין הכפרים הערכים. שני קציני הקירות בכירים המליצו על כצו אחד שירוץ במקומי. הם אמרו שהאיש נכשל פעם כפלילים אבל לא נשפט וצריך לשקפו. לקיותי אווו והטלתי עליו לסייר בכפרים. הוא קיבל ממני משכוחו ושיתפתי אותו ברווחים".

הוא לא חיה שותף שלדו

"הוא היה מסבן. לא היה לו מה לאכול". איזה ניגוד משווע בהשוואה לפעילותו בשידות המרינה שבדרך. יחוקאל סתרוב היה פקיד כבנק אפיק (לימים בנק לאומי) של תל־אביב הקטנה, ופעיל כ"הגנה" שהגיע לודצת סגן מפקר העיד. ב־1933 עא ללמוד כלכלה באנגליה, אבל אליהז בולומב הורה לו לנסוע בסופרשבוע לבלגיה ולפקוח עין על הה שאלתיאל, יוצא ליגיון הזרים, שעסק ברכש של אקדחים ותחמושת מקונגו הבלגית. כין השנים 1940-1936 הוא היה מוכידו וסגישי ושומר ראשו של נשיא ההסתרדות הציונית היים וייצמן. ארבע שנים ני לצידו כביתו שברתיבות, וקיבל מוייצמן יחס של אנ לכן. העבודה נמשכה 24 שעות ביממה. היא כללה ליווי צמוד כשני קונגרסים ציוניים, עם אודיות של מאבטח אישי נושא אקרח בכל המפנשים בארן

הוא זוכר מסגש סודי שתוקיים נשנת 1938 בקהיר בין וייצמן לבין שר הצדץ העידקי. זייצמן לג הבין כשאלה הערכית. תוא היה תבים האמין שהבסי יענה על הכל. הוא לא ידע שאפשר לקבל כסף ולא לקיים הבטות. יום אתר החיה לי וייצמן לפנות לגעוד הסוכנות דב יוסף ולבקש עשרת אלפים לירות לפנישה עם מנהיג ערבי. באתי ליוסף וביקשתי. הא הסתכל עלי בתמהון, אבל נתן. הכנסתי את הכסי לכים ומסצו לקחיר. הפגישה התקיימה כביתו של יוצרי עשיר. כל המשפחה הסתלקה מהבית. מסרתי לוייצפן את הכסף ויותר לא שאלתי. הוא הסתער עם העידק בוצר ואני נשארתי בוצד הסמוך. כל הומן הצצתי רוך תור המבעול כי חששתי לשלומו של נשיא המוכנות היהודית. הם בילו שעה וחצי וכשוייצמן יצא הוא לא סיפר לי על תוכן השיתה".

שפרצה מלחמת העולם הפליג עם וייצמן לארה"ב, שם תורה לו אליהו בולומב להתחיל לעסוק ברכישת נשק. ירובים ותתמושת קנינו עוד לפני פרוץ המלחמה – לא תאמין – מגרמניה הנאצית. כאתר הימים יצרנו קשר עם סחד נשק יהורי בנומניה, שהנאצים הרשו לו לפעול בנלל שעור להם לפני שעלו לשלטון. התנאי שלו לסתור אתנו היה שברמניה לא תהיה מעורכת במשלות. זה התאים גם לנו. קבענו שאת המצרה ותא ישלה למחס של ה'הגנה' באיזור הבינלאומי באנטוורמן ואח החמורה שילמנו לו כו כמקום. רכשנו דודי קיפוה ישנים, אנשינו הכניסו לתוכם את הרובים, ואחרי קצבעו וצחצונו את הרוודים שלתו אותם אוצה לסי

הבתובו של סולל בונה". כוצר דבעת לחקמת המשפרת? האמת שאני לא חלמתי להיות מפקד משטרת ישראל. הוקא קיוויתי להיות בצבא או בשירות הוצין. את רוב שנות המלחמה עשותי במתנה השמיני כצשון אפריקה כתור קצין קשר מפעם הסוכבות הוכורית. מיינור כצבא הבריטי. המשכתי לאירופת עד אוספיין

מחור עם אוסף כלי נשק לתיקים ודיוקן שצייר

אנון כ"ץ, כאילו מדובר,

עם הכוח של גנראל מונטנומרי (מפקר המחנה ה־8 לצה'ל לתפקיד ארגוני, כראש אכ'א או ראש אג'א, או הבריטי שהבים את הכוח הנאצי בפיקודו של רומל למשרד החוץ. לא הכנתי במשטרה. חשבתי מכסימוט כצפון אפריקה ובשערי מצריים! כשחזרתי ארצה על שנתיים שלוש ואז לעווב. אחרי ארבע שנים פניתי החלטתי שמספיק עם עבודת הציבור והצטרפתי לבן־גוריון, ביקשתי לעזוב את המשטרה, והוא לא רצה לעסקי המשפחה. קיבלתי שולחן והתחלתי לעבור ער לתת לי ללכת. שלוש פעמים פניתי אליו והוא סרכ". יית ממכייל בכמיה?

השבת השחורה (ביוני 1946) כשחבריטים עצרו את משה שרת וראש המחלקה המדינית של הסוכנותן. טלדה שנכנסה במקומו שלתה אלי את ואב שרף ודרשה שאבוא לעבוד בסוכנות. הייתי מנהל מחלקת הכסתון של הסוכנות, אחראי על משטרת הישובים, הנוטרים, ובעיקר שומר על קשר עם הצכא והמשטרה הבריטים. פעלתי לשתרור יהודים שנאמרו. כשהתחילו לדנר על המדינה הוטל על 'זערת המצב' בראשות רור כךעריון לתכנן את המדינה. כשהניעו לנושא זה נמשך עשר שנים". המשטרה שאלו, על מי אפשר להטיל את זהל ואחר הטכחים אמר: 'יחזקאל סחרוב מסתובב כל הזמן כמסדרונות של המשטרה הבריטית – או לפחות הוא ידע מה זה משטרה. זאב שרף ומזכיר הסוכנות ולימים

לתכנן את משטרת ישראל".

arriver, a second records אני לא מר נפש נגד המדינה, אבל אני ולד נפש נגד אנשים ידועים שהביאו לי את זה".

מזכיר הממשלה ושרן צלצל אלי ואמר שהוטל עלי

"אמרתי 'בסדר'. אני חייל כל חיי וידעתי שאעשה את זה יותר טוב מהאחרים. הייתי בצבא הבריטי ואני יודע איך מקימים כוח משמרתי. הייתי בקי בבעיות

לא הפריע לך שהיית מירון בעסקי משמרה במו ווקירות פליליות, כיור, מודיעיןד

לכן הומנתי אלי שני קצינים יהודים מהמשטרה אנשיו. הם כאו עם מקלות ואכנים וניסו להתפרץ הבריטית, את קון שהיה השלם הראשי של משטרת לכנסת. ריכותי או את כל המשטרה בירושלים. בוח המנדט מיום הצחרת כלפור, ואני הפכתי אותו לשלם של מאות שוטרים. היו לנו פצועים. שוטר אותר איכר הראשון של משטרת ישראל, ואת הקצין לופטיג שהיה עין. ארוע קשה נוסף היה מרר הימאים בחימה, במחלקה המדינית של המשפרה הבריטית. ככה שהשתלפו על האניות. המשטרה היתה צריכה לכנוש התחלתי לתכנן משטרה". ובאמת, איך מתכננים לחקים משטרח של ימים".

מדינה תרשה? המשטרה הבריטית היתה בנויה ממוצות ונפות, ב־29 כאוקטובר 1956. הוסל שם עוצר. אנשי משמר זה היה הבסים. עשיתי חשבון כמה שוטרים אצטרך הגכול, כוח חדש שהוקם במסגרת המשטרה, נצטווה והבעתי ל־3,000 שוטרים. זה מה שהיה דרוש או. לירות במפירי העוצר. ודם ירו בפועלים שיצאו בכוקר הנשתי את תתכנית לדעדת המצב'. התעוררה השאלה - לעבורה וחזרו עם ערב בלי לדעת על המקורה התרשה. מי יפקד על זה. אתר התכרים, אני תושב שפרינצק 43 נהרגו, 13 נפצעו. שערוריה חסרת תקרים, כתס ולימים ירד הכנמתן, אמר: יחוקאל סחרוב ירע להכין שתור בהיסטוריה של מדינת ישראל. ביח המשפט אמר את התכניות או ודאי יידע לבצע אותן'. הוויעו לי: אחר כך שהפסדה היתה בלתי ועקית. הופל עליך להיות המפקר. לא שאלו אותי אם אני רוצה או לא".

זה היה המלום שלף? "לא ראיתי את עצמי במשטרה. חשבתי שאלך אל"מ ישכה שרמי. הוא הכריז עוצר בכפרים הערבים

שורה משפט ושקר

ארגון שלמעשה שם קץ לקריירה הציבורית 🕶 🖡 🖡 של יחוקאל סהר – "שורת המתנדבים" – החל את דרכו נחבורה של אידאליסטים שנרתמה לטייע בהתנדבות לקליטת גלי העליה גרולים גראשית שנות ה־50'. הם יצאו למעברות ולימדו את העולים עברית. מאוחר יותר החלה תחבורה להתריע על ליקויים במינתל הציבורי. בדצמבר 1955 פרסמה "שורת המתנדבים" חוברת בשם "שכנת אורבת מכפנים". בחוברת נטען כי שגן המפכ"ל עמוס בן־גוריון (בנו של ראש הממשלה דאז דוד בן־גוריון) מחפה על ידירו שייקה ירקוני (איש עסקים ובעלת של מומרת יפה ירקוני), החשוד בנטילת חלק במעשה הוואה. עמוס בן־גוריון תכע לדין על הוצאת דיבה את מפרסמי המסמן, ד"ר שמעון אפלכוים, אלייקים העצני חנן רפפורט וד"ר

במוכו חדיון המשפטי עמדה פרשה כח היתה מעורבת "חחברה לפיתוח מלונות", שלפי טענת "שורת המתודבים" עסקה בקניית ציוד לכתי מלון בארץ מכספי קרן אירס"ו (ארגון שריכו בידו את הפיצויים שהוענקו ליהודים שניספו כשואה ולא השאירו אחריחס יורשים, אשר העמיד אותם לושות הסוכנומ היהודית). ח"שורה" טעוה כי רקוני חיה אחד משלושה פעילים שעשו קאניה עם חברה גרמנית, שניפחה מחיר של עיסקה ב-25 אחון - כ-37 אלף מנקים - ואחר כך העבירה אותם לחלוקה בין שלושת תישראלים. תפרשה נודעה ומשטרת ישראל נקראה לחקור אותה.

"24 שעות ביממה 365 יום כשנה.

עובדה שהיום קרנציה של מפכ'ל היא לא

יותר מארבע שנים. שרת מאד רצה אותי

במשרד החוץ. בכל פעם שהתפנתה מישרה, הוא הודיע

לי ואני פניתי לבן־נוריון שישחרר אותי. פעם אחת,

אחרי שבדגוריון סרב, הוא צלצל לשרת לנזוף בו. ככה

עשר שנים מסכיל, בלי להכיו במשטרה?

ובוחר את המקצוענים, את האנשים הטובים ככל

התחומים. כשקמה המרינה קיבלתי 700 שוטרים

יהודים ממשטרת המנדט. הם היו הכסים. בשנתיים

הראשונות היתה המשטרה חלק מהצבא, ונקבע שאניים

למשטרה רק בני 35 ומעלה ומפקרים רק באישור

"וראי, אבל זה לא השפיע על העבורה, כי לקחתי

בעצם מה זה כל כך חשוב בתקופה שבה

"נכון שמבחינה פלילית הארץ היתה רגועה

השאירו את דלתות הבתים לא נעולות ויחלו לגנב

יחסית. אכל כבר בראשית שנות המדינה היו ארועים

קשים. הארוע הכייקשה היה לי עם מנחם בגין כשניסה

לכבוש את הכנסת וכמהלך הפגנה מוערת של 'תרות'

שנועדה למכל את אישור הסכם השילומים עם

בחזרה את האניות. זה היה מאכק אלים שנמשך כמה

אתה היית המסכיל, מדוע לא דתפטרת?

הייתי אשם. זו היתה חכמה גאונית במרכאות של

"גכדן שהיורים חיו חיילי מג'ב, אבל אני לא

והיה גם הטבח בכפר קאסט, בפרוץ מכצע קרש,

בגין עמר על מרפסת אחר הכתים ושילהב את

הפתות טובים במובן?

מפקרי הגנה וצבא בריטי לשעבר".

הטברי הראשוו?

לכבושו

"חראה, זה לא תורה מסיני. אתה מקים משטרה

עמוס בןיגוריון הכחיש את האשמות ה"שורה" כאילו חיפה על ידידו ירקוני. הוא אמר כי באחד הימים וודע לו מפי המפכ"ל יחוקאל סהר ששמו של יוקוני "השתרבנ" לתיק החקירה המשטרתי, וכעבור זמן הודיע סהר לכן־גוריון שאין להטיל דופי בירקוני. על חקטע הזה נקרא המפכ"ל להעיד משמט חדיכה.

עמוט בן־גוריון וכה במשפט למרות הופעתו העלובת של סחר על דוכן העדים. בית המשפט המחווי חייב את "שורת המתנדבים" לשלם לכן־צריון פיצויים על הוצאת דיכה בסך 5,300 ל"י. סכום לא מבוטל באותם ימים, אבל קבע ש"בהומעתו של המפקת הכללי חיחה משום

"שורת המתנדבים" ערערה, ובית המשפע העליון הפחית אה הקנס ל-1,100 ל"ו. אולם השומטים משח לנדוי, שפעון אנרנט ואלפרד ויחקון, פסקו כי "מר סהר שיקר בעדותו במתכוון כוסותו להסתיר את מעובדת שהיתה ידועת לו כי ירקוני חשוד". השומטים קבעו כי כל עוד תיק איו פדו היה חטוי כראיה בבית המשפט, חציג עצמו שהר כמי שבקי היטב בחיק ויודע בבינוחת שירקוני אינו חשור. אחרי נילוי חלק מהתיק, כשנתברו לכל שירקוני חשוד, סרור הקתבך בעדותו בתעמידו פוים שתוכן החיק אינו נהיר לו.

ועוד קבעו השופטים: "קצינים מסויימים כמשעוה ומר סתר בראשם, ראו את הסכסוך כין שורת המתנדכים זכין עמוס כן־גוריון מתחילת באספקלריה של החקפה כללית מצד 'שורח המתנדבים: על המשטרה, ולפיכך פחחו בהחקפה גדית עליורי פרסומים בעיתומת. במסע הסברה זה השתחף מר סוזר עצמו".

משש בערג ומפקר הפלוגה של מניב, ששאל מה בנוגע לפועלים שיחורו מהקטיף אחרי כניסת העוצר, קיבל את התשובה 'אללה ירחמו'. כשהפועלים חורו לכפר, סגן מסקר הפלוגה התחנן לא לכצע את המקורה והמפקר נתן הוראת פתיתה באש".

באיזה מוג של פשעים אזרים התמודרת? "היה עולם תחתון פרימיטיכי, לא מתוחכם. פושעים קטנים. ואם היה רצח זה היה על רקע רומנטי של אהנה נכובת".

אתה מתגענע לתקופה ההיא? "לא יכול להגיד. אלה היו עשר שנים של מאמץ גדול. זנחתי את המשפחה, לא קראתי לא למדתי. ישנתי עם הטלפון ליוד המיטה". היום הוא ישן עם אקרה.

יצחק בן־חוריו 21 HJJE310

HE THE PERSON NEWSFELL AND THE SERVICE OF THE SERVI

כוח לאזרחים באמצעות רדרות בערכי היסור אינו

הגיע הזמן שכולנו נחשוב מוציש 16.1.38 עשר

על טובת המרינה. יש הכרח להיות חאריך שיסמן

לקיים את ההתחייכות מסנה. בוא לפני שיהי

אכה הצעדים

2. הצטרף לתביעה לחוקק במישרין באזורי בחירה. מיר את החוקים הבאים: (ג) חוק יסוד זכויות הארם (שהכנסת דנה בו הארם (שהכנסת דנה בו

(ב) שינוי שיטת הבחירות, של כית המשפט העליון.

יתקיימו בנוסף לעצוח טכריה, יגאל ביבי ובהש

בחל־אביב, ארועים נוס חתפות פרופפור רייכמן.

בינו כינואר —יום הרצאה ודיון בנושא החוקה בקרית שמונה חוקה לישראל, בהשחתי ובנליל כתסוח ראש העיר פות פרופי ברוך ברכה

מר פורספור אוריאל החפות סרופסור אוריאל רייכמן יו'ר הועד הציי לציכור גלויות באמצעוו

ב־12 בינואר -- יום בקריאת לכתן מיד חוק

מר פרוספר אזרן ובהשם מצוות החוקה.

החוקה בטכריה ועמק לישראל.

ב. כינון חוקה עם פיקוח

כ־20 כינואר – כחיפו

יסנו אל חברי הכנסו

חקיקה חוק וכויות הארם. [נכלמה.

שלום חוור ישיר בעצרו המונים כאען החוכו

יחד איתו יופיעו בכיכר מלכי ישראל: חיים משה, אריאל זילבר, שלמה גרוניך, קורין אלא ולהקת צופי תל־אביב־יפו • טדי קולק, צ׳יץ, ראשי ערים, תנועות נוער ומועצות פועלי מכל רחבי הארץ יבואו גם הם, כדי לתבוע כינונה של חוקה למדינת ישראל • חוקה שתו על זכויות האזרחים ותקבע שיטת בחירות ישירה לכנסת ולראשות הממשלה

ולכוגן חוקה שתעצכ, כרברי נשיא המדינה, את 16.1.88 המאחר והמיתר אותנו כעם. כולם מסכימים שהשלי טון בישראל מפולג, לא ההידרורות. מסוגל לנווט את המידה הכידה הזרי המזרי מסוגל לנווט את המידה היב. השתחפות ובתי כיאות. הציבור לא נעגיש עצמו מיוצג על ידי חברי הבנסת בהעדר בחירות 16.1.83 בכיכר מלכי ישירות. יש צורך להנן על ישראל, תיצור הד רב. ערכי היסוד של המדעה. חברי הכנסת לא יוכלו רבים מקרננים על המצב להתעלם מכך, במיוחר הבער העת לפעול. יש לא בשנת בתירות במצר הגיעה העת לפעול. יש לא בשנת בתירות במצר מוצ"ש, שעה 19.30 בכיכר מלכי ישראל הגיעה העה לפעול. יש לא כשנת בחירות. במצו צורך בדעקה חוקה שחדציר של היקו בין המפלגות יציבות ותבטיח זכויותיט. הציבה בקיים נובע משיטת המשטר בישראל, קוא כעל משיבות, זכל משיטת המשטר בישראל, שיטה זו אינה גדירה, היא עצרת המונים למען

פרי עיצוב מוליטי. ניתןלשנות אוחה, למוות 16.1.88 הוא מבחן של כל הסכמה רחבה בצורך לאחד מאיזונו. אם נכוא לערוך כדק בית ולחוקקאת המבחן של מוצי יעון ביקביה ראורקאה החקים שישני את המצב אין הדבר מתבצע. לחלל מהפתליטיקאיטגם מהשמאל וגם מהימין, נוח המצב המים. במקום לפנות לאורו, מהסים. במקום לפנות לאורו, הם מעריפים להיכחר עיין אם לא חבוא לעצרח מאוכרן מקומם בכנסח. זם | על כך שהשיטה הקואלצ אינם פעוניינים להעביר יונית ממשיכה ושההיו

בהשתתפות

שלום חגוך מדי קולק שלמה גרוניך שלמה להט (צ'יץ') אריאל זילבו קורין אלאל פרוספר אזרן

מאשה לובלסקי

גדעון בן־ישראל

פרופ'אוריאל רייכמן

חיים משה

להקת צופי תא

מח שאופיניים לאיזורים שונים בארץ.

2500 דונם של "נאות קדומים". מי שבא לכאן יכול ליהנות מסיור מודרך, או לטייל לבדו – לפי השלטים שבשטח ועם דפי חשבר. ההתמצאות קלח ונוחה ואפשר לסיוד כאן לבד משעה עד שלוש שעות. בכל עונה יש הפתעות חדשות, ואחרי הנשמים הרבים שירדו כאן תחיה ודאי פריתה עשירה במיוחד.

מאת קדומים" שתה משמורות טבע רגי" לות, ודומה יותר לגן גדול שבו שתלו צמ" חים מספים לאלה שמופיעים בשטח מביוון תלאכים כמו ליער בן שמן. יוצי אים לכיוון ירושלים בכביש חמהיר (מספר ו), ובמחלף בן־שמן מונים לכיוון מודיעים, בכביש 443. נוסעים עוד קילומטרים אח־ דום. מימין יעד בן שמן. נוטעים עוד 1600 מטרים אתרי השלט למצפה יער בן שמן, ומשמאל וש כניסה לנאות קדומים, אחרי מיתקן אדם. מירושלים אפשר להגיע גם

בכביש היורד לת"א דרך רמות ואחרי קברות המכבים" פניה ימינה לכניסה ל"נאות קדומים". בתחבורה ציבורית: אנד קו 171 מתלי אביב לירושלים, ומירושלים לחל אביב דוך ושובי מנדיעים. מלוד: אגד קו 15 מלוד אל ישובי מודיעים. פרטים: כמודי

כתלמוד ובמשנה לביו תמונת הטבע והח-

תשכמה הנהדרת ש"לעולם יהיה אדם רך

רושים לפסוקים עתיקים, ושמחזיד אותם ● מקלול בצבע תכלת:

כקנה ולא קשה כארו". גן ענקי שכלו פי־

מפעל חיים של ננה הראובני, חוקר ואיש

שדה, מהמומחים הגדולים לצומח האר־

את המפעל של הוריו, אפרים וחנה הר־

אבני, שעלו לארץ בראשית המאה ושיל־

בו את הכרת צמחי הארץ ותנאי חייהם

לתפתות מערכת לימודית של נופי חצו-

כאן, בגבעות מודיעים שבמרכז האדץ

בהבנת התנ"ך והתורוה שבעל פה.

קנח, צפצמה וערבות על שפת תבריבה בנאות קדומים

עין אנד. סיורים מודבים לקבוצות נערכים בימים א'-וד', ווש לתאם אותם בכונב (תד. 299. קרית אנו 20123) ובטלפונים 245881.

בשיתוף רשות שמורות הטבע

15. מארזי הלבנון לאזובי הקיר

סגור בשבתות ובחגים.

לה וצהוב־ספוגי למטה.

למסלולים השונים.

ההדרכה ותוכלו לנהות אותם בשטח.

ממגרש התניה כין הזיתים עולים לבניין,

וכשיורדים ממנו במדרגות פונים שמאלה

מויעים מהשכנים, "מיתקן אדם", מיתקן

יקוחיאל אדם שנהרג במלחמת לבנון.

נחנו מניחים שהחנ"ך הוא לא - 92233840 סיורים מודרכים לבודדים או – זוהי בריכת שלמה. כל האיזור שבין שבט ועד לאמצע מאי־אייר רואים פה מו־ בדיוק הספר שנמצא ליד מי־ משפחות – ביום ו' בשעה 9.30 בבוקר, הארזים והכריכה הוא איוור ספרות החכי ריות שונות בפריחתם. טתכם בלילות חורף סוערים, ללא תיאום מראש. לכל מי שמעוניין לסיי מה והמשלים. שתולים בו צמחים שהכרי אבל האם לא התחשק לכם יר כאן ללא הדרכה: ימים א'-ה', בין השי חם מסייעת לנו להבין משלים וסמלים ללא תיאום מראש. לכל מי שמעוניין לסי- מה והמשלים. שתולים בו צמחים שהכרי כאן אפשר לדאות סונים שונים של מורי-

לפעשים לרדת אל גינת אגוי, לראות את עות 9-3.30, וביום ו' בין השעות 9 ל־10. רבים הומצאים במקורותינו. בשדח הגדול מימין ניטעו עצי שיקםה הכניסה בתשלום. יש בשטח שילוט ממי רבים. מתקרבים לצומת הדרכים, ומצד שה את הקשר בין מח שכתוב בתנ"ך רט, ברוים עם מי שתיה ושירותים. אפשר שמאל וואים שורה של עצי שקד. לקבל (חינם) דפי הדרכה לסיור. אפשר החוה ואשוה: בין עצי שקד ועצי זית. ליד

קלאות המסורתית של הארץ. להכיר את - לשלב את הסיור ב"נאות קדומים" עם - שדות חיטה ושעורה למרגלות גבעה המ" - מניעים אל צמחי הכשמים שנותנים ריתם תמות העולם של הישראלים הראשונים, פיקניק ביער בן־שמן וליקוט בטריות – נורה. שידעו מקרוב מהו הדס ומהי ערבה אורניות שצומחות תחת האורנים אחרי מה לשקד ולמנורהו השקד הוא עץ הצרי אנשים שחיו בטבע והשאירו לנו את הגשמים. הכובע של האורניות חום למע" הראשון שמתעורר לתיים בימי הנשמים. • עצים של חיוה: בספר ירמיהו (פרק א' יא-י"ב) הוא נזכר כטמל לשקידה, לחריצות, עקביות ועמי"

אחד המסלולים היפים, שאורכו כשני קי ממשיכים ללכת לפי השלטים בצבע תכי לומטר וזמן ההליכה בו משעח וחצי עד לח ועולים בין עצי הוית שהועתקו הנה שלוש שעות. זהו מסלול לגבעת המנורה לפני כ־20 ו־16 שנה. כאשר העתיקו אותם ומעלה הבשמים שחוזר בשולי גיא שיר ממקום גידולם גומו את כל עופיהם כדי השירים. שמות הצמחים מצויינים בעלון שלא יאבדו מים מעל ליכולת היניקה של הם, המצומצמת למדי בתקופה הראשונה לקליטָתם במקום החרש. לאחר שנים של

טיפול והשקייה הם העמיקו שורשים וחז" ועולים בדוך הסלולה כ־300 מטרים.עד רו לפרוח ולתת פירות. למיסעף שבו מוצבים שלטים המכוונים מכאן יש תצפית על בריכת שלמה ועצי אגוז המלך שניטעו בנקעה שהמים זור' המסלול שמתואר כאן הוא המסלול בחב" מים אליה בחורף. יש כאן גיו עחיקה שו" תצבה בסלע, ועולים אל ראש נבעת מבט על מחתני "נאות קדומים" בגבעות המנורה. פה אפשר ללמוד על ההכדל ביו רים לעונת הקיץ. ככה זה ב"נאות קדו"

מודיעים. לא להיבהל מקולות הירי. הם התוטר שיוצא מהגזע, והוצר שיוצא מה־ שורשים. את הנצרים הטובים נוטעים האימונים של צה"ל שנקרא על שם אלון בחדש.

על קו הרכס משמאל בולטים ארזי הלבוון • מודיה - מחזה משולשת: שהועברו לכאן מהר הצופים בירושלים. מכאן מגיעים לקיר שחוכנו ע"י המשורר

מאת נילי פרידלנדר צילום: נגה הראובני

התיפרתת הסגולה של מרוות יהודה, מרך

וה דנולה, מרווה משולשת ועוד. מכאן

מעלה בשמים, לכל רוחב המדרון היורד

לבריכות הרועים בעומק. כאן תוכלו לר־

אות עצים של חינה. מוחים אותם

כ"אשטול הכופר בכרמי עין־גדי". הם צומי

חים גם ביריחו. אבקת החיוה לצביעת

הזה. במשך תקופה ארוכה – מפסח עו

טוכות – אפשר לראות על העצים אשכוי

לות פוחים בצבע צהכהב בהיר עם ריח

מכאן עובר והסיור בין שיחי לוטם לאלת

המסטיק, שלשרף שלה יש דית חריף ומד

יותד והוא נקרא בלשון חז"ל – כמו ביוור

של ימינו – מסטיכי (מסטיק או גומי ער

בי). ומכאן מגיעים אל האזובים, כשאת

הסיור לפרדס הריפון. לופן ולתאנה שומי

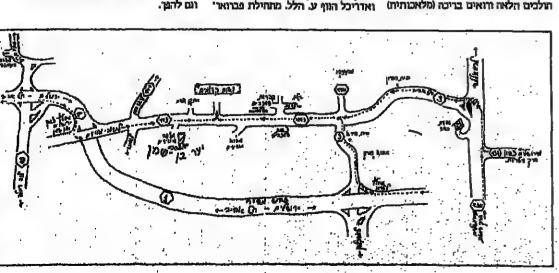
מים": סיור מארוי הלבנון עד אוובי הקיר.

במפה של טיול מספר אף "לדוך נוף כר"

מל" נפלה טעות. במקום שבתוב "צומת

העמקים", יש לתקן ל"צומת אליקים",

בין פסח לשבועות.

23 814210

מוטורולה וביפר-פייג'קול מציגים:

יונגן ווכן, מדסיק ווכיטי, מאודות, מצפצה, בדר

שינור ביפר מעביר לך. הזייעות בדורר בה נוח לך. לקבל אחון

אינה אינן בעודה שאינות ישמעו אר דוועה ממוניקה אינות שמעו אר מיחה לדי על ה' ליעוד לגבימים אחותה חודער אנה לדשית ביר על בני מקן הבים מאו לל לעוד שילונו הביעות מורכים אם ענים העל שילוע ל הבורעות מורכים אם לדון בער שילוע ל הבורעות מורכים אם

קיינות אפשההי שחקבל קייחורשה קייחות בק בבוקונים של הודעות הירום בבוקונים של הודעות הירום באשר אחד רועה בחוקשה בחורעות מיקופים מוצרים מוטורולה, ענק התקשורת העולמי, בשיתוף עם ביפריפייג'קול, חברת הביפרים הגדולה ביותר בישראל, מביאים לך ביפר העולה בתכונותי על כל הביפרים תקיימים בעולם:

> סופריסיפר משינ אותך ככל מקום. בהואל למקום

שומר ביתר הוא הבותר החורדי התמעל על שלושת החושים: הוגש הראית הוצע חשמיטה התוצה המישוש באונים בית במשמטור בעתיישימה, במולנוע בקונצרע: או בסל מקום בו אירך ולצה לחפרים לאוני יכוק בנורה, בשל ביתו הריטו הבטר יכו

א מוטורולה 🔌

0181-375.893.0 C14-92-1-77-1-1-2

לסופריביפר שכלולים מדהימים שאין ליוחרים קרא, השווה ותיווכח בעצמך.

אין אמשרות של "נעילת" הודעות..

עד 16 תוים בשורה אחת.

סימון גרפי אן באנגלית כלכד.

אתת בהמשך לשניה ויש לחפש קדימה ואחורה, תוך שימוש כ־ג לחצוים. כשרוצים למצוא הודעה מסוימת.

אין אמשרות לקבל את שני השירותים במקלט אחד.

עד 1,984 תונים, פי 4 יותר.

בחוך 16 "תיבות" נפרדות, מפוספרות ופוצנות ע"ג הפסך.

גישה ישירה לכל הודעה, לפי מספרה, כאמצעות לחצן אחד. ניתן "לועול" ער 8 הודעות. תחשובות למשתמש.

יש.י בסופר ביפר אתה פקבל תודעות כתובות ומדברות באותו מקלט...

יש." ניתן להופים את תתודעה במדמשת. (בשלב וה באוגלית כלכך).

15, עם זיהוי מקור החדעה למקלט (ככל שכמות הכתובות רבה יותר ניותן לקבל יותר סוגי מידע והודעות מסטפר רב יותר של מקורות מירע).

יש." מחקות שיבושים מקריים בחרעות כתובות. מבלי להקטין את הקיבול...

ער 32 תוחם ב-2 שורות. הכנת הנקרא טובה יותר.

שימון מתבתב לתזכורה. עד לסריאת האודעת.

. 7 מיקווולט למטר. רגיש יותר ולכן טוות מקליטת טוב יותר.

יש." חיוני למקומות רועשים ולמקומות בהם נדוש שקט. פתרון לכברי שמיעוו.

קיכול סימני אותיות או כתיב (תווים).

שירות קבלת הודעות כתובות והודעות מדוברות.

בקוה מפני מחיקה בלתי רצונית של החודעות.

הביתוב של מקשי הבקרת וההוראות התפעוליות.

כמות כתובות, או מקורות שינור הודעות למקלט.

התצונה על מסך המקלט.

מערכת ניבוי ממוחשבת במקלט.

לימון חודעה שטרם וקראה.

(Targett)

הלולה הלולה

אתה עוצר ברתזור והיא שם, מולך, בשמלה צוענית. בניקק הבא היא ווומחינה לך על אופניים. פותח רדיו והיא מואזמת לך באוזניים אחוזי דיבית וחשבון יותי ופק"ת עולה. תציץ בעיתון ורואה אוחה בטכניקולוד עם הברו והאבא והמכונית. ירדנה ארזי, עסק מטחרי, זמרח, בדרך ל"צג אותנו שוב במה שהיא עצמה מכנה "מיקי מאוס מיוסיק", האירוויזיון. תמונה משפחחית עם גברת ובנק.

מאת אורית הראל

צא את ההבדלים: "צריך שהשיר יהיה נפלא, שהטקסט יהיה סוב: אני צריכה להיות יפה, והכל בשלוש דקות. ואם יגדלו לי באותו יום מצ'קונים על הפנים, או אני לא טוכהו זה נראה לי טירוף! לפעמים גדמה לי שהשמלה קובעת. ואצלנו מתייחסים לתחרות בלי שום פרופורציה. שוכחים שבאירופה זמרים שככר עשו קריירה לא ניגשים לתחרות הור. ירדנה ארוי, בראיון ל'חדשות", 1985. לעומח זאת: "בשביל שלוש דקות על הבמה אני מטקיעה ארבעה

חורשי עבורה. אנשים שוכחים שוו בסך הכל תחרות שירים. פה זה אירוע לאומי. ובסך הכל, וה משהו ללא הגיון לחלוטין. אתה לא יודע במה זה מעוגן, אולי הצבע של השמלה קובע? אני בכלל לא מבינה את זה. ואם יהיה לי חצ'קון באותו יום, או מה, זה אומר שאני לא טובה? איי, אל תכתכי את זה. באירופה לא נינשים לתתרות ומרים מפורסמים, שם זה 'תשואות ראשונות'". ירדנה ארזי, סוף דצמבר 1987, אמצע תל־אכיב. אירווויזיון. כרטים הכניסה העכשווי של זמרת הפום והפק"מ

לעמור הראשון של העיתונים. היא ככר היתה שם - כאחת מטלוש ה"שוקולר, מנטה מסטיק" וגם כמנחה שמדקלמת בחן מחוייך "דוז פואן". היא בכר היחה כמה פעמים בררך לשם, ועצרה במקום השני ב"קדם". ומעם אחת כמעם הגיעה לשם באוחו מסלול מקוצר שעשחה השנה: לפני כשלוש שנים, כשלא נערכה אצלנו מחרות קרם־אירוויזיון, הודיע לה חנוך חסון וכירור, טלוויייה) שהיא נכחרה לייצג את ישראל. "הסתכלתי לשמיים ואמרתי, אלוהים, אם אתה אוהב אותי, עשה שוה לא יקרה". בסופו של דבר, בנלל עיתוי קיום התחרות בדיוק ניום הזכרון לחללי צה"ל, ביטלה ישראל את השתחתפותה וארזי לא נסעה. (המשך בעמוד הכא)

יררות איני מינה אנו הנגם עלם על ועת – חיום אוץ נפרה, קשת לעצור אתי אוץ נפרה, קשת לעצור אתי אוץ בל הומו ולתפת" Bipealo 24

27 ชเวยอโอ

שני מבנים בלתי־מרשימים באמצע השרות, בלב מדינח ואיומינג האלמונית בארה"ב. כאן, באומצע הכלום, שולטים על הנשק שיכול להביא אח קץ העולם. "כנך השילים האסטרטגיים אספר ספ" – הבסיס בו אוצבים הטילים הארוייקים וההרסניים ביוחר שבידי ארה"ב. חושבי עיר הבירה שיין הסמוכה לא מפחדים מהפצצה הגדעינית – הם גאים להיוח חוד המחץ של אמריקה. פטריוטיזס בין פצצות גרעיניות.

אאת יוסף ולער

קד נסיעה שנמשכה שעה בתוך שרות וכרי בארתם, שגדר גכוהה מקיפה אותם. עומדים בלינה של מדינת ואיומינג בארה"ב, לא הרחק מבירתה שיין. מי היה מעלה בדעתו שמוצב שליטה של טילים, שיכול לשגר עשרה עד 50 טילים גרעיניים בעת ובעונה אחת; אתר ששולט על כוחות הרס אדירים, שיכולים להביא כליה על חצי מכרור הארץ – הוא כסך הכל שני מבגים כלתי מרשימים, שנמצאים בטבורה של חצר שוממת מאדם, אי שם

מרעה עצומים הגושקים אל האופק, עוצרים ליד שגי מבנים חדיקומתיים, כלתי מרשימים

בעומק של 90 רגל, מגלים שהמראה התמים לכאורה שנגלה למבקר בשער הכניסה, אין בו כדי להעיד כהוא זה על אופי המקום.

בקרב הציבור האירופי עצמו להצכתם של טילים גרעיניים על ארמת אירופה.

בטחונו העצמי של הממשל האמריקני נפגע. החשש כי מעמדה של ארה"ב כמעצמת על הולך ונחלש, בעיקר בקרב בנות בריחה, מדרכן את הממשל בוושינגטון למאמץ הסברה נרחב, שמטרתו להפגין את חוסנה של החברה האמריקנית, לנפץ את הרימוי של מעצמה נחלשת ולהרגיש את חשיבותה של ארה'ב כמעצמת על או כמי שמנינה על העולם החופשי. ובמסגרת המאמץ הוה, נפתחים השערים לשני המיבניים הסתמיים במרינת ואיומינג בפני עיתונאים. גם בפנינו.

חשיבותו של בסים הטילים בשיין נובעת בעיקר מן העובדה שזהו האתר הראשון שנכחר לאכלס את ה'פיסקיפר' (שומר השלום) – טיל ארכע שלכי ארוך

יאנו מוכנים לשגר את עצונו קצינים תקצועיים, אבל יחד ודם. יש די אשה ועלושה ילדים ולא היתי דוצה לדאות את סופו עול

> מיפין: סילו של חטיל "טיטאן 30" – מבט למעבה האדמה (צילום גאמא). למעלה: "עיטאן 30" מטפס לשחקים.

רייגן מאמין במדיניות נחושה ובעוצמה צבאית, מספר הטילים שיש כיום בארח"ב ואם לא די בבך, שתתבסם בעיקר על כה הרחעה ברעיני ועל תוכנית אפשר לקבל גם מסה עם סימון האחרים שבהם מלחמת הכוכבים.

האסטרטניים מספר 90"; זמן קצר לפני ותימת הסכם ביותר שיש בירי ארה"ב. פירוק הטילים בין רייגן לגורבאצ'וב. הצצה חסוסה למסתרי קכלת ההתלמות והבעיות הביצבות בפני שאליו משתייך כנף הטילים האסטרטני, אינו מסתיר

יש הטוענים, כי הממשל מניב על אירועים, לא אחת בתוסר הצלחה, הנובע מאי הכרת השטח. לשון כיצר מקבלים תושבי שיין את השכנות הזה שהרי, אם מקרה יוותרו בידי ארהיב רי טילים ברי להשיב מכת אתרו צרהיב נכנסת לא אחת להרפתקאות צבאיות מדיניות כמו כלבנון, כלי להכיר היטב את הדקע והגודמים המקומיים הפועלים. ארה"ב גם מצאה עצמה הנוקאה העיקרית בעול ברית נאס"ו באירופה. מכינות אירופה מסוכות בעקשוות להגדיל את חלקן במימון נאסרו, ובה בעת הולכת וגוברת תהתנגדות

ארבעה עיתונאים, באנו ל"כנף הטילים שחח ורב עוצמה שנחשב כיום לטיל ההדסני והמרויים

הבסים נושק לעיר שיין. חיל האחיר האמריקני, בתחום מדיניות החוץ והבטחון. ממשלו של כלל את מיקומו. יתר על כן: המארחים מונים את ממוקמים הטילים. לנו. הישראלים, שכאים ממקום שכמעט הכל בו מדי ביותר, קשה לעכל את העובדת. מבין כי200 הטילים שעליהם מפושר בסים שיין. בכל תפרוץ מלחמה, יחיה האווך אתו המטרות הראשונות לטילים הסובייטים.

סגדאלוף דון קריסטיאנמון, קצין העיחונות של הנטים, כמו ציפה לשאלה לא רק שבין תושבי שיין. לבין כ־4,500 תושבי הבסים שודרים יחסים מצויינים, הוא מסביר בבטחון, וכן גם רואים וכות נרולה בעוברה

שבסיס הטילים החשוב ביותר של ארה"ב, או כפי שהם מגרירים אותו חוד המחץ של אמריקה, נמצא כשיין.

בכלל, בבירה ואיומינג מפעמת רוח פטריוטיות. שיין, העיירה שעריין שומרת על ציביון שמזכיר משהו את המערב הפרוע של פעם, רואה עצמה, למרות ריחוקה, כמקום מרכוי מאוד בארה"ב - תורות לבסיס הטילים. קצת מפליא למצוא כאן אנשים שמדברים על ארה"ב כמעצמה וכמגינת העולם החופשי. בעיר הקטנה הזו, שהרכר המסעיר כיותר שקורה בה הוא הרודיאו השנתי, נושא מירוץ החימוש והיחסים כין מורח ומערב, הוא בהחלט נושא מרכזי. רוח פטריוטית זו מהווה את הכסים לשכנות הטובה עם הטילים הגרעיניים ולא יפלא שכאשר באו לכאן לא מככר קבוצות של מפגינים שקראו לפירוק נשק עולמי, הם נתקלו באגרופיהם של הכוקרים הקשוחים משיין, וגורשו ככושת פנים.

הכסים קרוי על שמו של סנטור פרנסים וורן, הסנטור הראשון שייצג את מדינת ואיומינג. תחילתו כמבצר שהוקם נ־1867, בפקורת הנשיא לינקולן, כרי להגן על מקימי מסילת הברול למערב. מכחינה זו, זהו הבסים הצבאי הוותיק ביותר כארה'ב. כמו כל רכר כאן, כאמריקה הגדולה, גם מימדיו של הכסיס עצומים. הוא משתרע על שטח של כ־6,000 אקר, עם כסיסי משנה בקולרארו ובנכרסקה – יחד, יותר מ־12 אלף מייל רכועים.

הנקיון והסדר במחנה מופחיים. לא תמצא חייל שהופעתו אינה מסודרת. לרגעים החקנאנו: גם חיילים שעסקו געכורות נקיון, נראו מסודרים ומצוחצחים יותר מחייל צה'ל מצוי בכגדי א'. שני ה'שיו נימלים" בשער המחנה התיישרו כעמידת דום כתוחה והצריעו. במשך כל הסיור לא חדל סרן ריצ'ארדסון להשיב להצדעותיהם של חיילים וקצינים. הצדעות כאן הם חלק בהעניין. לא יעלה על דעתו של חייל לעבור ליד כעל דרגה גכוהה ממנו מכלי להצדיע.

המפגש הראשון עם הכסיס מאכוב משהו. להיציא את השיל, תחשיבים את גורלו העצום, אין זכר גלוי לטילים האימתניים. רק שלושה טילי רמה, שמוצכים כאגדרטה בשער הכסיס, מרמזים משהו על אופיו. את הטילים האמיתיים מוצאים מחוץ לכסים, הרחק כמרחכיה העצומים של מרינת ואיומינג. ממעוף ציכור רואים רק משטח בסון ריכועי, שהדיוטות אינס נותנים עליו כררך כלל את הרעת. כל טיל גרעיני ממוקם כמחילה, שעומקה כ־90 רגל. כצפוי, המחילה משוריינת בפלרה וככטון, מוגנת היטב בעני התקפה אווירית.

וררים למעמקי המחפורת, דרוכים. יוצאים אל 🤈 קורש העודשים. שם ניצב לו מלך השאול, כצורת טיל תמים למראה. קונוס מתכתו עם ראש חץ, לא גדול במיוחר. רק הרימית יכול לתאר מה מסוגל הגליל המתכתי הזה לעשות. אני נוגע כו כחררת קודש. מה קורה עם הדבר הוה בתפוצץ, אם יש תאונה: סמל אנררו דלמון, המדריך הראשי של הבסים, נראה משועשע מהשאלה. הוא מסביר כי טיל כוה לא יכול להתפוצץ כך סתם. שיל גרעיני מתחמש רק בחלל. כדי שיווצר סיצוץ גרעיני, חייב להתכצע תהליד מסויים. שרק בסיומו נוצר הפיצוק ההרסני. אכובה קטנה. לא כך ראינו ברמיונט פצצה גרעינית. לא כך תארנו לעצמנו את הפצצה שיכולה להתריב בקלות את מוסקוות. "הטיל הזה נראה כמו כולם".

לחש מישה מהאורחים ההמומים. גם אם מצליח בריה"ם להנחית מכה גרעינית ראשונה וחשמיד עמרות סילים רכות ורבר שיתית כרוך בפגיעה מרוייקת בעמרות עצמן), עדיין ישרדו רבים בגר. ויש לוכור שכל שיל כזה מכיל עשרה ראשי חץ נרעיניים, המסוגלים לפנוע בריומנית במטרות שוניה. העם היושב כארה"ב חרר מאור: מפגי מבה ַגרעינית סובייטית. ויותר ממח שחעם פוחד באמת, דואג הממשל להמחיד את האורה הקטן בנכואות (חמשך געמוד הבא)

29 Hipebb

משכין השלום – הטיל ההרסני בעולם

איום הגרעיני הסובייטי מושתת על טילים 🛚 בלבד, ואילו 50 טילים נוספים יכנסו לשירות 📉 לטווח ארוך ובימני, מסוג SS־11, 13, 17 ו־25. כדי לתת תשובה לאיום זה, הצטיידה ארח"ב בכ־950 טילי 2-MX ו־3, חידועים בכינוי 'מיניטמן' (איש תדקה). אלא שטילים אלח נמצאים בשירות כבר 30 שנח, ובמירוץ המעורף בין הגושים מצאה עצמה ארה"ב

בפיגור רב מול יריכתת שמעבר למסר מכרול. מיגור זת תוא שהניע את ארח"ב לפתח את חטוות הגדול ביותר (מעל 6,000 מייל), שהוא גם המדויים ומחרסני ביותר. עשרה טילי ה'פיססיפר' הראשונים הוכאו לבסים ואיומינג בדצמבר 1986. טילים אלה התליפו את טילי

כשתושלם הקמתה של תשתית מתאימה בכסיטים אחרים.

מפקד הבסיס, קולונל גרי קרטן, אינו מסתיר את גאוותו על שבסיסו זכח ככבוד לקלוט את - חוד המחע מגרעיני של ארה"ב. אם מרצו של העולם החופשי כולו. לדבריו, ה'פיסקיפר' עולה בתכונותיו ובביצועיו על כל טיל סובייטי. "הרוסים מפתחים כל תזמן נשק גרעיני. אנו ה'מיסקיםר' - משכין השלום - הטיל בעל עושים הכל כדי לחקשות עליהם את החיים",

הקצין מודע לגודל העוצמה שהוא מחזיק בידיו ולתוצאות החרסניות שעלולות ליפול על

הְעוֹלם בלחיצת כפתור אתת. קולוגל קרטן מוכן לשאלות מסוג זת: "אני מספק את השירות הטכני. אני חייל וממלא פקודות וכשתתקבל הפקורת, אפעל כפי שמצפים ממני. אנו מבינים שחפקידנו למנוע מלחמת. מלחמה גרעינית היא מלחמה הרסנית ודווקא בגלל זה אנחנו צריכים לוכז בידינו עוצמת ולחיות טובים וחוקים".

את המפתחות, כך יעשה גם כסוללה השניה. מופרים

עד שלוש, ומסוכנים את המפתחות. הטיל יתרומם אל

אט ויצא אל דרך ארוכה, יותר מ־6,000 מייל, שאין

הצבתם של קצינים וחיילים כמשגרי פצצות

"אנן מוכנים לשגר את המיל", אומר סגן צאלי

בעבודתי כאן תפקיד חשוב, שכן אנו שומרים ע

חשלום מה יהיה כשתתקבל הפקורהו נצמר להניי

כל כך מהר ונהיה כל כך עמוקים, שלא יחיו ומ

לחשוב".

השלישית תפרוץ.

ה־MX הישנים, ועתה מצפים אנשי הבסיס לקליטתם של 40 טילים נוספים. באפריל 1983 המליצה מוועדה לכוחות אסטרטגיים, הפועלת ליד הנשיא, על פיתוחם וייצורם של 100 טילים מסוג 'פיסקיפר'. אכל בגלל העדר בסיסים מתאימים לקליטתם, חחליט חקונגרס לאשר ייצורם של 50 טילים

הם מקבלים פסק זמן, היינו חופשה או העברה לשירות אחר, עד שיתעשתו ויהיו מוכנים לשוב אל פצצות ראן. 'אנו מחשיבים את עצמנו כקצינים מקצועייה אבל יחר עם זה אנו בשר ורם. אני אישית עוקב אודי האירועים בעולם ומודאג, יש לי אשה ושלושה יכרים ולא הייתי רוצה לראות את סופו של העולם. אני רואה

ציור חתך של טילו ובו כן חשיגור של טיל ביניבשתי

שישרר לו הנשיא תואם את מילות הצופן שהיו המכסה את פיך הטיל, שמיועד לשיגור, כבר התרוממה שמורות כתא. מרגע זה מתחילה הספירה לאחור, ושני עם הפעלת המתג הראשון, מפקר המוצב וסגנו יסוננו הקצינים הצעירים יכנסו לפעילות קרחתנית. סגן ראן יטובג מתג מסויים ויוריע על כך לסוללה מקכילה, שבאתו זמן עושים אנשיה את אותן פעולות. שיגורו של טיל, כך מתברר, הוא תהליך כפול, שמתבצע ממנה הזרה ואין ממנה מוצא. מלחמת העולם בויומנית כשגי מוצני שליטה, מוצכ אחר לכרו אינו יכול לשגר טיל. אכל ככך לא די, לאחר שהופעל

רס נשיא ארה"ב בעצמו אן שליח מטעמו, שיש ביריו את מילות הצופן שהן אחר הסודות השמורים בארה"ב. המתג, יתחבו סגן ראו וסגנו מפתחות לשני מתגי גרעיניות איננה שרירותית. שלטונות הצכא האגריים הצופן עצמו נעול בתא זכונית, ורק בהתקבל הפקורה הפעלה. באותו זמן בדיוק יוכנסו מפתחות למתגי מקפידים מאוד שאלה שכאים לכאן, יבואו מרצונס ישבור מפקר המוצב את דלת הזכוכית ויוודא שהצופן ההפעלה בסוללה המקבילה. כיפת הבטון המשוריינת החופשי. חיילים שמועמרים לשירות בכסים הטילים הזה או כל בסים טילים אחר, עוברים תהליך הכנה, שמטרתו להכשיר אותם לרעיון שהם אוחזים במה הַרָסני ולכשתתקבל המקורה, יהיה עליהם לציית לה ללא עוררין. התחליך כולל שיחות עם פסיכולוגים והקרנת סרטים על נאגסאקי והירושימה - שתי הערים היפניות שהושמרו בפצצות אטום אמריקניות במלחמו העולם השניה. לאחרי מכן נשאל כל חיילו אם הנשיא יתן לך פקורה, האם תסובב את המפתחו אם התשום היא שלילית, מועברים החיילים למסום אתר. במהלו שירותם נמצאים חיילים אלה תחת מעקב מתמיד, ואם מתגלת פירצה כלשהי בחוסנם הנפשי, מסיבה כלשהי

לעצתנו את הפצצה שיכולה להחריב בקלות את תוססווה "השיל הזה נדאה "כמו כל פיל אחר לחש אורח הצום.

(המשר מהעמוד מקודם)

שאולה מסרט מתח טוב.

שחורות, שמקכלות גיבוי כתוכניות חימוש למיניהן.

המצב נראה מוזר משהו, לפחות בעיניים ישראליות,

שלגבינו הסכנה היא דבר מוחשי, ואפשרות התקפה

מצד האוייב איננה סקיצה על לוח הפרספקס, שניראית

שליטה ובקרה הפזורים כאזור. המוצכים עצמם אינם

ממוקמים ליד הטילים, אלא הרחק מהם. כל מוצב

שולט על הפעלתם של עשרה טילים. כבסים שיין יש

20 מוצכי שליטה. הפעילות האמיתית מתרחשת

במוצבים האלה. שם לוחצים על הכפתור ומשגרים את

הטיל. אי אפשר להימנע מהשאלה, מה קורה אם אחד

הקצינים מחליט לפתע להסיר מעל ארה"ב את אימה

בריה"מ. ולשגר טיל אחד או יותר. ארם אחד אינו יכול

צ'ארלי. החצר השוממה שמקרמת את פנינו, מטעה.

אמצעי חישה משוכללים כבר גילו אותנו ממרחק רב

ואנשי בטחון שנמצאים כתוך המוצב כבר הועמרו

כמצב הכן. איש בטחון סורק את גופנו במכשיר

שמגלה עצמים מתכתיים ולאחר בריקת דרכונים

נכנסים לחצר. קצין הבטחון מתקשר בטלפון הפנימי

ומשמיע סיסמא. מחכים במבנה העליון שכולל חרר

מנוחה, מטכחון ושירותים. רלת פלרה נוספת נפתחת,

אחרי סיסמא. יורדים 60 מטר במעלית הורקניח.

סגו־אלוף פריסטיאנסוז ניגש לדלת פלדה ענסית.

מסובב בכוח גלגל ומושך באיטיות. הרלת, חצי מטר

עובי לפחות, נפתחת. נכנסים אל מעכר צר ופונים

ימינה. רלת פלרה נוספת נפתחת. שני קצינים, תגודים

כאקרחים (למי הנוהלים) מקדמים את פנינו כרום

מתות. אנו כתוך מוצב השליטה, שממנו משגרים טיל

גן צארלי דאן, מפקר המשמרת וסגנו. רוברט

שתי מיטות ברזל, אסלת כית שימוש שמוסתר

כווילון ולאחריהם עמרת הבקרה והשיגור שכוללת

כמה צגי מחשב, שעליהם מוקרנים נתונים שונים.

ומכשירי קשר. נתונים אלה מספקים חמונת מצב של

כל 50 הטילים שבטייסת. והיה אם ייפגעו כל יתר

המוצבים, יכול מוצב וה לשלוט על כל 50 הטילים.

חמשמרת של סגן דאן וסגנו, סג"מ כל, נמשכת 24

שעות. כזמן הנה הם טגורים יחד בתוך המוצב,

מנוחקים להלוטין מן העולם החיצון. אין יוצא ואין כא

קכוע ומתורגל מירי יום. את הוראת השיגור יכול לתת

שאלת השאלות: כיצר משגרים טילו התהליך

ער לחילופי המשמרות.

חוץ מהגודל העצום

רטילים האיתחניים.

אין זכר גלוי

לא כך חיארנו

בל, מהווים את כל הצוות שמפעיל את מוצב

השליטה. המוצב עצמו הוא חויר צד ונמור, עם

שם הקוד של המוצב כו אנו מתארחים הוא

לשגר טיל בעצמו – מרגיע סגראלוף קריסטיאנסון.

הסילים אינס מופעלים מעצמם, אלא ממוצבי

כמעט שבא לכקש סליחה שעושים לה את זה. ששולחים אותה לגוב האריות הסינטטי ההוא שמיליונים לוטשים בן עיניים ערב אחר בשנה. נרמה שהיא כליכך לא רוצה, כליכך סולדת מזה, כליכך רואה כזה כליכך הרבה חסרונות. אז בשביל מה לה?

"שאלה טוכה", היא אומרת, ולא נותנת הסבר של ממש. "כשואו־ביזנס אי־אפשר לשכת על הגדר. כל המקצוע הזה הוא הימור אחר גדול וצריך להמר, למרות שכאופיי אני מאור לא מהמרת. אם היו מתייחסים לזה כאל תוכנית בירור, זה היה בסדר, אבל מתייחסים לזה כאילו זה עניין של ככוד האומה, ועם זה קשה לי". באירופה, היא יודעת, "קוראים לזה 'מיקי מאום מיוזיק", וגם מי שזכו כבכורה, שקעו רוכם באלמוניות אחרי זמן מה או – במקרה הטוב – באפלולית מוערוז לילה זה או אחר. ואף על פי כן ולמרות הכל היא

רדנה ארזי. ככיתה ב' 2 בכית־הספר של נטע. בכית חשמונאי, קראו לה הבנים "ירדנה ברווזי". בחיבה, כמובן. היא התשובה הגיצחית ל"עפרה חסה". היריכות הכמעט־היסטורית, קרוכ לווראי פרי מוחו הגאוני של איזה יחצ"ן, עדיין הולכת סוב. גינוני פיוס, כמו הרעיון שחזה תכתוב לארזי את השיר לאירוויזיון – הולכים עוד יותר טוב. אבל ארזי כבר

נמצאת שלב אחר אחרי התחרות עם חזה, ו"זמרת

השנה" זה כבר מוסר שהיא מרגישה שמיצתה. "טוב ש'זמרת השנה' קיימת, אבל אני לא חיה אותה. לכן גם כשריטה זכתה, זה היה בסרר גמור", היא מרגישה במנוד ראש. "פירגנתי לה, כי אני שומרת על עצמי, שומרת על השסט הנפשי שהוא הכי חשוב". וחוץ מזה, היא זכתה השנה במקום ראשון בסקר פופולריות שנערך בעבור התוכנית "כל צבעי הרשת" של רשת ג', אז באמת מה כבר משנה עוד תואר

ממצער של גלויות. 17 שנים היא במקצוע. לא מנפנפת בגיל כמו להסביר אותו, היינו נשואות אחת לשניה. היו לנו פנינה רוזנבלום, אבל גם לא מסתירה. היתה מספרים עוקבים בטירונות ומאו היינו יחר. אני מאמינה ילדה־יפהיחיפה ששרה במקחלת "בית רוטשילד" שהקשר המיוחר בינינו יימשך ער הקבר, אני מאמינה

עם הבנק פיחחרי תערכח יחסי עבודה קרובים, בלי דאווינים. אני משתכת איתם פעולה גם כשאני על הקרעוים. אני לא

עמוס טל־שיר. ירדנה ארזי, נתו תומר. הבעל שהיה (ימיו). הבעל שישנו

בהררכת אפי נצר, ש"התמזל מזלי והגעתי ללהקת בגורל וכמיסטיקה.

"אכל בשלב מסויים לא היתה כרירה, זה נייצה את הנח"ל אחרי שראו אותי כהופעה עם המקהלה והזמינו אותי ללהסה. לא נכחנתי. וזה המזל – כי אילו הייתי עצמו. כסהיינו בחו"ל רותי עשתה טבלת יאוש של שעות כי רצמה הכימה. היא רצמה ילדים, אני לא. צריכה להיבתן לא הייתי יושכת פה היום. אף פעם לא בארץ עשינו הצגה שנכשלה, אני רציתי הקלטות הצלחתי בבחינה". היא מתארת ילדות טיפוסית של בחו"ל". כסוף, כעירוד מי שהיום בעלה. נחז חומר. "ילרת שמנת נאיבית", שמעולם לא נאבקה כאמת על קמה ארזי ועזכה את השלישייה. יש אולי משהו אירוני הקריירה. "לא הייתי מודעת לכך שאנשים צריכים להיאכם, לא רציתי להיות סולנית כלהקה, רציתי בעובדה שבמקומה צורפה להרכב לא אחרת מאשר 'פאן'. חצי שנה אחרי שהייתי בלהקת הנמ"ל החתים עפרה חוה. חוה נשארה שם זמן קצר בלבר. אחריה באה ישראלה קריבושה ואחריה בא בעצם סוף השלישייה. אותי פשנל על חוזה של חמש שנים, אכל נשארתי בלהקה כי היה לי טוב שם. אחרי שלוש וחצי שנים כשאומרים לארזי שהיא כעצם הביאה את קץ השלישייה, היא מהמהמת משהו על "במידה מסויימת". זרקו אותי. אני לא רציתי להטתתרר, היה לי נהדר. מחייכת ועוברת לנוסא הבא. "אחרייכן היתה שלישיית 'שוקולר, מנטה מסטיק'.

ואחרייכן כאה הנחיית האירוויזיון, והתקליטים. ואני לא רציתי לככב שם, רציתי שרותי (הולצמן) ולאה "אף חברת תקליטים לא האמינה בי, או לא היתה (לופטין) יהיו חברות שלי. היה לי אז חבר, מפיק אנגלי, ברירה והתחלנו להקלים לכד". "התחלנו" כולל את שהוציא 28 תקליטי זהב ורצה להפיק אותי. ואני ארזי וכעלה, שהיה לא רק לבעל אלא גם למנהל אמרתי: מה פתאום, מה עם לאה ורותי? הציעו לי עסקים. התקלים הראשון היה כשלון מסחרי. כשה תפקידים כסרטים, אכל אני אמרתי – כלי לאה ורותי לזכור, כמעט קטה להאמין לגבי מי שששועטת קרימה אני לא עושה. זו היתה מין תרדמה. אני כיליתי והזמן כמסלול רצוף הצלחות כסנים האחרונות. אחרי עבר. המצב היה לי נוח. הכל היה 'איזי', החיים היו התקליט ההוא הצטרף לצוות המוכיל גם גכרי מזור, מאור נינוחים. כין שלושתינו היה קשר שאי־אפשר שווכה מפיה לתואר "יועץ אמנותי", אבל אפשר כהחלט להתבלבל ולקרוא לו איש יחסי־ציבור שלה, נרכר מרכזי כחומה הכצורה שמגינה על הזמרת. הם, היא מעירה, דחפו, יעצו, עודדו, השקיעו ועזרו להגיע עד הלום. "היום הגולם קם על יוצרו – היום אני גמרה. קשה לעצור אותי, אני כל הזמן נלחמת".

תאמינה בפוזוח".

אמת היה קשה מאוד לעצור אותה לשעות 📥 אחרות לצורך הראיון. וגם הוא נרחס איישם בין הקלטות לתקלים החדש – עליו היא מסרכת לומר אפילו מלה - ההכנות לאירוויזיון ולמופעי ה־40 עם יהורם גאון. שלא לדכר על מסע הפרסום לכנק כו היא. מעורכת כאוד. משתתפת ככחידת התצלומים, הג'ינגלים. שיתוף פעולה, היא מכנה את זה. "אני מאמינה בשיתוף פעולה. פיתחנו מערכת יחסי עכודה סרוכים. כלי ראווינים. אני משתפת איתם פעולה גם כשאני על

הקרשים. אני לא מאמינה נפוזות". יש מי שיניר שאולי אחר הגורמים המעודדים את שיתוף הפעולה ההרמוני הוה הוא הכסף שהיא מקבלת בעכור כיכובה במסע הפרסום הוה, שתוקפו שנה אחת. שטויות. סוכעת ארזי. על פי החוזה יכלה לעכור הרבה פחות סשה כער אותו כסף, אבל היא כוחרת לשתף פעולה. ההתעסקות הציכורית בתשלום שקיבלה הפתיעה אותה, היא מודה, אכל לא עד כדי כך שתיפגע או ער כרי כך שתגלת כמה באמת קיגלה. ההטערה האתרונה היתה 250 אלף דולר. וראה מסגרתו.

ארם עוצר כארום ורואה אותה כשמלה צוענית 'ומכט צרורי. מתקדם לפקק הכא, ושם היא מחכה לו תופשיה ומאושרת על אופניים (למה אתה לא השבת על וה הכוקר כשיבאת מהכיתים. פותה רדיו והיא פומומת אוווי ריבית כאווניים. מציץ כעיתון והנה היא סומכת על הכעל שלה, מצטתקת עם הכח שלה, גאה כמכונית התרשה של אבא שלה. תמונה משפחתית עם

גנרוז. "ער היום פנו אלי הפון גומים בהצעות לפרסם, ותמיר וה התפוצץ כגלל משהו. אני מאמינה שוה דכר שאפשר לעשות רק פעם אחת כחיים. אחר כך אתה שרוף, יש נכול למסתרה שארם יכול לעשות מעצמו. כאן חברו כמה דברים. ראשית מרובר היה בחבר טוב "(המשך בעמוד הבא)

עמום טל־שיר: ירדנה היא עסק משגשג

מוט טל־שיר, מוכ"ל פרסום אריאלי, הוא האיש שהגה את הרעיוו לחבר ביו ארזי לבנק לאומי. פעם הוא גם היה בעלה.

מה שכן רציני בעיניו הן התוצאות. ואלה

"למזלי, הסקרים שנחשבים אובייקטיביים

שלא עשיתי את זה מאינטרס של גניבה או חשקים היסטוריים. לא שמעתי את הרמיזה הזו מאנשים כסביבה המקצועית, מאנשים שמכירים אותה או אותי. שמעתי את זה בצורה לא נימוסית לא רציני".

"הקמפיין עם ארני החל עם שינוי מהותי של חבנק שבא עם מינוי צדיק לאחר היעלמו של יפת. היינו בטוחים שהכנק ילבש פנים אחרות, יותר ברורות, פחות מתושאות, עממי מצד אחד ומצליח

ונעדכו בתקופה מקבילה לצאת הקמפיין, כמו זה שנערך ל'קול ישראל', משפו אותה כומרת מפולארית ביותר, או יש לי אליבי לכחירה. אם זה לא חיה, תייתי, אני מנירו, צריך להישבע עכשיו ולא אינטליגנטית משני עיתונאי בידור. אבל לדעתי זה דבר קטן. סביר שהוא יעלה, אבל זה

בכנקאות,

מצדיקות מבחינתו – כפרסומאי של הבנק – את הבחירה. "סקר של מכון גאלופ על הכיצועים של הקמפיין הזה לעומת בנקים אחרים ועל עמדות הציבור כלפי הבנק, שהקיף 1000 איש באוכלוסיה עירונית יהודית, העלה תוצאות יותר ממשביעות רצון. בשאלה האם אתה זוכר מה : איתה, לא משחקת את הסטארית". ראית במודעות, ענו 56 אחוזים שתם ווכרים בפירוש את ירדנה במודעות ויודעים לקשור אותה לבוק, לעומת 6 עד 11 אחוזים שזוכרים את מי שמופיעים במודעות של הבנקים האחרים. 48 אחוזים זוכרים ומבינים את המשר ותתוכנית הבנקאית בבל"ל, וכ־50 אחוזים אמרו שהפרסום מוצא חן בעיניהם, שני נתונים נוספים שקשורים שונה ממה שהכותי. בעצמ, אני לא בעות שבכלל - במסע הפרסום, וגם כמובן במינויו של בינו צדיק - מכרתי אוחה, זה היה לפני תרבה שנים. מבחינתי, שהיווח שינוי מהותי, הם הדינמיות שותפסת בקשר לבנק והעובדה שחוא נתפס כמוביל שתיהירות ומקשר עוזרים במקרה כוח, כי יש

מצד שני. ארזי עצמה כדמות שתפרסם את הבנק היתה אקט חדש, והאיפיון שלח מאוד התאים לאיפיון שהביא צדיק – מאוד מצליחה אבל מאוד עממית. בדקנו את זה במתקר שאישר את ההנחות

"את הרכולויות צפינו – ויותר מצפינו. בעניין

הכסף, הבנק אינו נוחג לפרטם פרטי עסקות עם

אנשים פרטיים, וזה תופס גם במקרה הזה. אני

יכול לומר רק שמכל הסכומים שנרשמו ופורסמו --אף אחד לא נכוו. "האנשים שעוכדים עם ירדוה מלאי התפעלות מהרצינות והחריצות שלה. היא עובדת כמו טירון בן זו. חרוצה וסכלנית כצורה היסטרית. תמיד וכונה לעבודה בקריאות הכי קצרות, נורא פרנטית, המבקרת הכי חמורה של עצמה. מאוד פימפאטית ואוחרת למי שעובד

וות דומה למה שהוא זוכר מהביתו "כשהכרתי אוחה, גם אני לא בדיוק ידעתי לחבין דברים וגם לא היה הובה מה להביו. היא גם לא היחה מה שהיא היום. היום הוא עסק משנשו, אשת מאוד עסוקה, עם המון מחוייבויות, המיפוש איתה 'היה די 'לבן'. אבל אני מנית

אמון וות עוזר לחתקדם".

זמרת הפופ והפק"מ

(המשר מהעמוד הקודם)

שפנה אלי ואל בעלי, עמוס טל-שיר", איוה ניסוח את זה. שלוש פעמים בשבוע אני במספרה, את תושבת נחמר. טלישיר, מנכ"ל פרסום אריאלי, הוא גם בעלה שזה כיףיד. אילו מלים מעודרות לבת ישראל המרוטה. לשעבר של ארוי. זה שאמא שלה, בראיון לפני שנה "אני משקיעה, זה חלק מהמוצר שאני מוכרת חה לא כשבועון נשים, אמרה בקשר אליו ש"לירונה היו שני נסיונות אישיים קשים כהם היא רצתה להיפרר מהחיים. בפעם דראשונה זה היה בתיכון, וכפעם השניה אישי או יצירה, גם לא אמנות. האבחנה מרגיזה אותה, - בתהליך הגירושין מבעלה הראשון, עמום טל־שיר".

> טל־שיר, "בשכת כצהרים, כשהיינו אצלו עם הילדים, הציג את הסיפור כקמפיין שההשתלכות כו אינה של דוגמנית אלא של אדם עובד עם משפחה. שאוכל להציג את עצמי כטכיבה האנושית והטבעית במשרד פרסום שהיא סומכת עליו ובכנק "מאוד מכובד", מצא חן בעיניה.

אז לא איכפת לה שמומומים על התשלום, ועל השאלה למה רווקא היא נכחרה. היא יודעת ש"מכון גאלופ עשה מחקר על הבנת המסר בפרסום והתברר שות המסר המוכן ביותר, או מה איכפת לי מה

יא אומרת שלא איכפת לה. שהיא יודעת לקחת הכל בערבון מוגבל. "ההתייחסות שלי לדיבורים ולרכילות וגם למתמאות היא בהגיון. אני לא נותנת לדברים למוטט אותי. אני מתייחסת אליהם מאוד נהכנה וכצורה רציונלית. אני רוצה לשרור, ולכן חייבת לשמור על השפיות שלי. לא אתן, וגם כלהקת הנח"ל לא נתתי, ללשונות רעות להפיל אותי – ולמחמאות להרוס אותי. למחמאות יש כות הרסבי כאותה מירה". חומה בצורה.

יש לה מעריצים – ובעיקר מעריצות – במספר שיכול להתחרות בכבור ובהיסטריה עם מספר המעריצות של ארם. "וכמה שאני יודעת שזה מרצון טוב, אני מתה מפחר. בדרךיכלל שומרים עלי. פעם, בהופעה אחת, היו עשרה שוטרים וזה לא הספיק. קרעו לי את הבגרים, תלשו את השערות. זה נוראינורא מפחיר. או כבר התרגלתי לזה שאני לא הולכת לשום מקום שכו מסתערים. בצפון תליאכיב לא עושים את זה, מקסימום אומרים מלה טוכה. ההסתערויות הן בפריפריה, ושם אגי לא מסתובבת". שם צריכים בינתיים להסתפק ביררנה הפוסטר או המרבקה

ומרבקות היא ככר לא תהיה להיטז "אני מקווה שוה יהיה תהליך טבעי. או איעלם לתור עצמי וזה לא מפחיר אותי", אמרה בראיון לפני שלוש שנים. "זה עניין של תהליך, אני מקווה שאני מכינה את עצמי נכון. אני כל הומן עם שתי רגליים על הקרקע. אני מקווה שאלך עם התהליך, לא אהיה נגדו. שאבין אותו, ארגיש אותו ולא אהיה פתאטית", אמרה בשכוע שעבר.

ה'מונומנט הלאומי" יהורם גאון, רגע לפני האירוויניון, סטודנט, היא מפרטת, מראיין במסגרת המחקר בסוגפליקטים, נמתה, לחוצה. די קשה לי, אני לא והסטורנטית מסמיקה. מפננת. פתאום אני אומרת לעצמי, אולי החיים עוכרים לידי. כאמא, אני כל הומן עם רגשות אשמה, אולי בגלל שאני קצת פרפקציוניסטית אני קרועה, משתדלת לעשות הכל שהילדה לא תיפגע. אין לי כמעט זמן לחיים פרטיים. אני רואה אנשים מסתובבים בדיונגוף וזת נראה לי כמו עולם אחר. לפעמים אני מתגעגעת לזה, אבל לא חייתי מחלפת עם אף אחר, או אין לי זכות לקטר.

קריירה שום דבר לא כא לי בקלות. זה נורא קשה. התמונה ירונה היפה, בפוזה מתוכנות היטב עד לפרט כשחשבתי שאני סמרטום, אמר לי צרי צרפתי שאני האחרון לאת יודעת כמה זה צילום סטודיו של ירדנהז ארם חוק: וכנראה שוה נכון, את יורעת מה זה להקסים זה מאפר וספר ויום צילומים בסטוריו, זה המון כסף" – 24 שעות ביממה את יודעת כמה אנרגיה זה רורשו או נברי מזור, יועץ אמנותיג נורא מוכרת, כליכך רתוקה. בכית אני סמרטוט. סמרטוט ככיף. ברור שאני עובדת על חהופעה -- ווה לא סל. אני כל החיים בריאטה, אני

צריכה להקריש זמן לבגרים, לאיפור – ואני לא אוהבת

"מוצר". היא אמרה. וגם – "מוכרת". לא ביטוי סורקת לרגע את החזות העניינית והשלווה. "גם כמוצר יש יצירה. אני יצרתי אותו ואני שומרת עליו. כמה זמרים אני מכירה שרעכים ללחמז"

הסרק נסגר, הכל שוב טוב. עובדים על מופעי ה־40, עריין חולמים על מופע יתיד ועל הצגה. "יש שלי". וזה, היא אומרת, בצירוף העוברה שהיה מרובר כמה הצעות על הפרק, אכל הצגה פירושה לפחות תשעה חודשים הסגר וזו החלטה קשה, זה עניין מאוד גורלי - או אני דוחה את ההחלטה. הגעתי להישנים שלא הייתי רוצה להרפות מהם". אחר מהם – המופע המשותף עם גאון. היא זוכרת איך העריצה אותו כילרה. איך נסעה עם אפי נצר, שכתב לגאון את "שיר החובש", לחזרות עם גאון, ואיך ישבה כצד נפעמת ואפילו פתרה להרים עיניים ולהביט בו מקרוב. ופעם אחרת, בהיכל התרבות, כשהיתה סולנית מקהלת בית רוטשילד, הוא החזיק לה את היד כששר. היא היתה

היום אני עריין מרגישה דיסטנס, מרגישה עריין ילדה. אותה הרגשה יש לי עם נעמי שמר, עם שושנה דמארי. הם בשבילי מוסר, מונומנט, אני עריין נבוכה. על עצמי אני לא חושבת במונחים של נכט. לא אחשוב ולא אגיר על עצמי ככה, כי זו הדרך לשלוותה'. אני מרחיקה את המחשבות האלה ותושכת על הנגנים, על החומר, זהו מנגנון הגנה".

ם הקיטורים שלה אינם ממש כאלה, והיא ממהרת לסייג כל הומן, להרגיש שהכל מבחירה ומאהבה, ולעומת הסבל האמיתי בעולם. "לי אסור לדבר". גם את השאלה על כשלונות אישיים היא מצליתה לעקוף במסלול די ורור: "אם היו לי כשלונות הם אולי יותר כמערך האישי. בתחום המקצועי אני פחות יכולה לשים את האצבע. אכלתי יותר קש כיחסים בין אדם וחברו, אבל לדעתי אף אחר לא כורת מזה. כסך הכל, לא עוברים עלי דכרים אחרים מאשר עליך, רק הפרופורציות אחרות. אבל אין כוכבים, גם לא כהוליוור. בכית אני בער הדריות, אני פמיניסטית". וזו בערך ההצהרה הכי פוליטית שהיא מוציאה מהפה – "על פוליטיקה – אף מלה", היא

ואז היא מציצה כשעון בפעם המי יודע כְמה, פולטת שוכ מבלי משים "נו, מה עודו", ומכגיסה לחדר את ענה. סטודנשית מבר־אילו. שבאה לראיין אותה במסגרת עבורת מחקר שכותרתה "לקראת העתיד". מראיינים מנהיגים ודמויות ציבוריות על כל מיני נושאים ששייכים לחברה ולאופי המישטר, כדי לקבוע אכל היום, רגע לפגי מופעי שנת ה־40 עם איך תראה ישראל בעתיד, מסבירה הסטורנטית. כל ריכורים על דעיכה או פרישה נשמעים מגוחכים. שעורך המרצה, כמונן - עשרה אנשים. "את מי כבר המערכה, אם להשתמש במונחים שלה, בעיצומה. "זה ראיינת", מתעניינת ארזי. הסטודנטית מציינת שמות מתח איום, צריך לשמור על אהרת הקהל, כי מי מבטיח של כמה פרופסורים, אגשי רוח ואקרמיה. "אה אז שאני עושה תמיר יצליח. אני כל הזמן חיה עכשיו היית צריכה גם פריחה אחת", צוחקת ארוי,

ואחרי כל החביבות והחיוכים, אחרי הדיכורים והנבירה בכתובים, נזכרתי ברונלד רייגן, "נשיא הספלון". אותה פוטוגניות ופוסולריות ציבורית, אותה יכולת מופלאה לנער מעליה מה שלא מפתרר מוב עם התרמית חרצויה. שאלות נשאלו ותשוכות ניתנו, כשם שניתנו בראיונות קודמים שארכיוני העתונים מלאים כהם, לפעמים כאותן מלים עצמן.

אני כל המן נלחמת. מיום שחחלטתי ללכת על אכל כמף, כשמטתכלים היטב, רואים שוב אותה

אורית הראל

ונפש ידורי

ולאט לאט יש האצה של המאורעות, של הדדאמו. ב כמו לטפס על הר. ככל שעולים יותר גבוה כך ועף נעשה מרתק יותר ורואים יותר דברים חדשים ב התאים לי לרעיון של הסיפור: תהליך הנאולה. הד סוס ואנשי גוש אמונים האמינו ומאמינים שתהלך הגאולה המשיחית איטי בתחילתו, וגעשה מהיך יותר

"הרגע שבו 'החליפו מהלך' ועברו מתהליך אים למהיר היה מלחמת ששת הימים. עכשיו, לרעתם, הגיעה העת לממש את מה שהתלמוד אומרו להמליך מלך, לכנות את כית המקרש ולהשמיך את עמלק אין מחלוקת כתוך הציונות הרתית כדכר הצורך לקיים את כל שלוש המצוות הללו. הוויכוח הוא לגבי מח העריפויות. גרשון סלומון ואנשיו אומרים – קודם מ לכנות את בית המקרש. אנשי גושראמונים אומרים -קורם להמליך מלך, כלומר – להגיע לשלטון. הת כהנא אומר – קודם להשמיד את עמלק, קרי הערנים כולם חיים את תהליך הגאולה, מתעסקים בו, בשחים שהוא הגיע לשלב של החלפת המהלך, ושצרין לעשות מעשים כדי לקרמו יותר ויותר.

"הטרוניה שלי כלפי גבירץ היא הכעס הגדול שיש כי על הציונות הרתית. כמו כל כני דורו ע גבירץ לא מסוגל להתליט האם לדבוק כאדם כש נוסקה, או לדבוק בכותות החיים. כל היהרות הדתית פוסחת היום על שני הסעיפים. לא מחליטה זה שן שקרה למפד"ל, למשל. היא נגררת, נגרפת. ומאוץ שכך, מתקיים גם בגבידץ וגם בציונות הדחית סיומ של הפסוק מן הברית החדשה, שהוא גם משפט הסיום של הספרו אם לא נהגת כעצתו של ישו, ולא החלסו באיזה אדון אתה בוחר ואיזה אתה מסלק מעליך, כי 🎗 יתקיים כך המשפט: 'אם יחשך האור אשר בקובך, מַּ רב החושך". זה תהליך ההחשכה של גבירץ, וזה תהלין ההחשכה של הציונות הרתית. זה המחיר שהף

"כל שורה כספר כתבתי עשרות פעמים יש ארגזים מלאים טיוטות. אבל את הדף האורון, שנ כעצם גבירץ. עומר מול מותו, כתבתי פעם אות הרגע האתרון עוד חשבתי שאולי אוכל להגיל אות כליכך רציתי להציל אותו. לקראת הסוף הבנתי ש ברירה. שתוא חייב למות. האור השקרי שתוא וא האור המשיחי, חייב להיהפך לתושך. חייב להביא למותו. וזה היה לי נודא קשה. בכל מאודי רציתי לווק

האם אני ניצלתי מזה כוכות ההכו שהכרעתיז זו השאלה הגדולה של וזיי. אני תשב אני – כמוכן מסויים – נהרגתי, למרות שלכאו נחלצתי מסוף כמו של גבירץ. על מנת להציל. עצמי באמת הייתי חייב להחלץ ממשהו הרבה יו עמוק. החומרים האלה סוגרים עלי כל חיי, לא נחגון י מנוחה. משהו בתוכי מת. אני מרגיש שהססדה עשרים שנים מחיי. כל אותם השנים שהייתי שם כעולם ההוא הן שנים אבורדת, ומשפיעות גם על השנים שבאו אחריהן.

למה אני חייב כל הזמן להיות שבוי רווף כתומר הוה. הרי יכולתי לעסוק בדברים הרבה חתר חשובים, יכולתי לכתוב רומן על עניינים אחרים לגמרי אבל לא אני עדיין נשלב ההיחלצות שלי מבחינתי, הספר הוה הוא תרנטל הכפרות פלי, יותר נכון - גבירץ הוא תרנגול הכפרות שלי אני בענס הקרבתי אותו כדי לטהר את עצמי. דרך מותו של גבירן היצלתי, איכשהו, את עצמי:

"כשגמרתי לכתוב את הרף האתרון ויצאוי לשוטם ברחוב, היתה לי הרגשה רומה לוו שמונישים חיילים אחרי קרב שהיה מוצלח מבחינת דתוצאה צבל דרש קורכנות כנפש. גם אני הרגשתי שסייפתי אי הקרב, אבל התתושה שחלק מתברי לא חודו איתי לא נתנה מנות. גבירץ הוא חברי שלא חזר מהשרב השל: שלי על חיר.

יעל פזימלמד

אסם מגישה ממיטב מרקי העולם אל שולחנך.

הטעם עשיר ונפלא ורק 5 דקות הכנה.

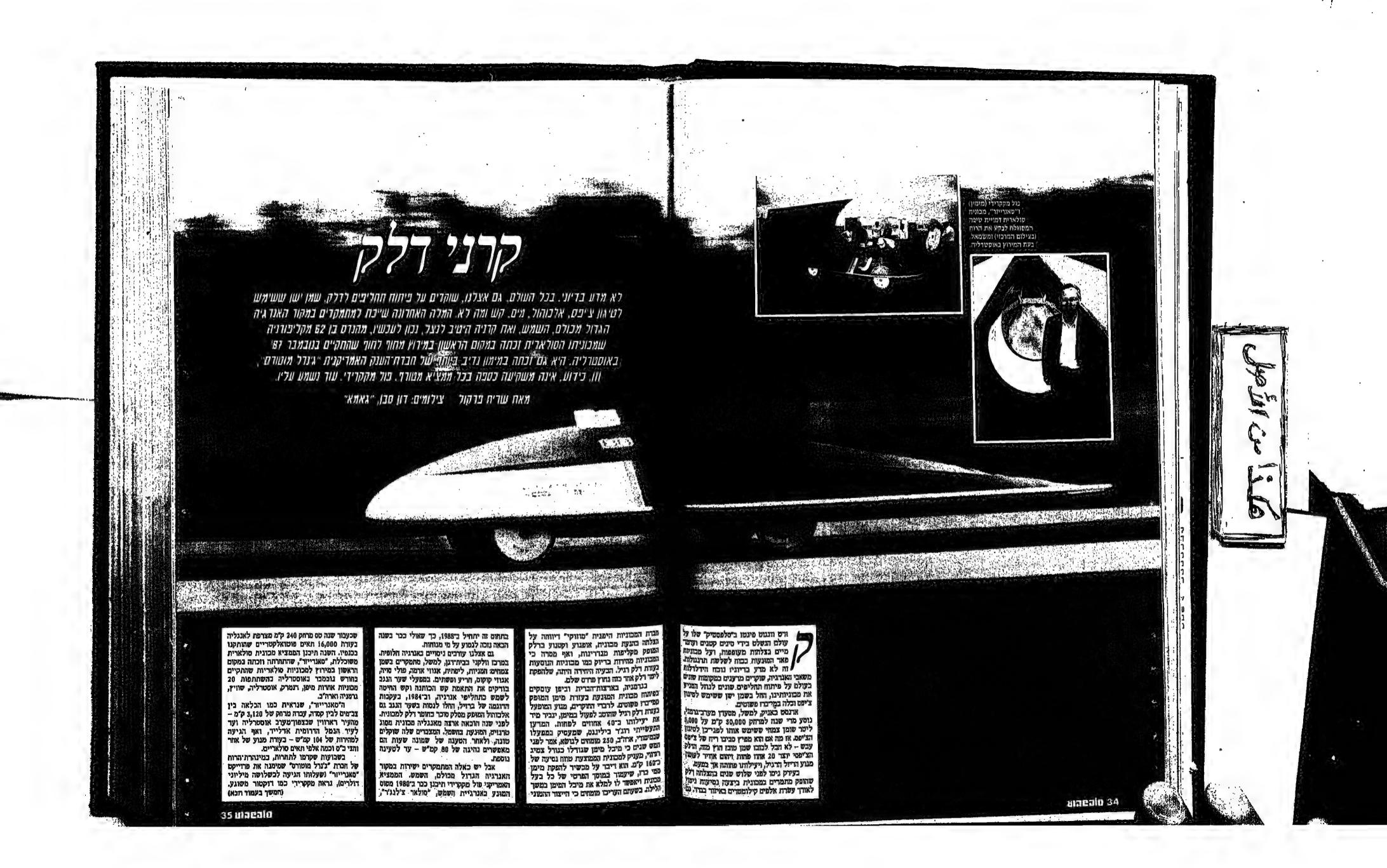
מעכשיו תוכלו להתענג מטעמם המשובה של מיטב מחכוני העולמו סדרת מרקי העמים החדשה מצטיינת במעם עשיר במיוחד. זרק 5 דקות של הכנה!

לבחירתכם מבחר מרקים מוקרמים חלביים: • מרק עגבויות מוקרם בסגוון טפרדי • מרק פסריות מוקרם בסגוון פריסאי • מרק תירט בסנען יפני ಿ מרק ירקות מוקרם בסננון שוויצרי. ועוד להואתכם: • מרק עוף עם ירקות בסגנון סיני • מרק בצל עשיר בסגנון צרפתי.

זה טוב-זה אםם

המעופף" שהצליח לתפוח אפילו את הקנגורו... מן עשני קוולאד – חומד עלא חזק כבלדה שיוצר על יהי "דו פונט", מנוע בפשקלו ק"ג שעיצבו מומחי האלקטרוניקה של ירצל מוטודט", 7,200 תאים סולאריים ונהג אחד.

היעד הבא: הכוכנים

תחרות כאוסטרליה וסראה "האתנר הסולארי

מעולמי", רעיון של הרפתקן דני בשם הנס

תולסטרופ. היא נחשכת למירוץ תארוך והקשר

ביותר בהיסטורית הקצרת של מירוצי המכוגיוח

הסולאריות: מסע של שכוע, בחום של 44 מעלות,

באיזור רצוף סופות טורנאדו ונוף מדגוני. חולסטרום

גצמו הית הואשוו שחצה את היבשת האוסטרלית במכונית סולארית, ב־1983. התנאי להשתתפות כמירוץ היה שהמערכת הסולארית של חמכונית המשתתפת לא תהיה גדולה משמונת מ"ר, ושהרכב יונע אך ורק באנרגיית השמש. המשתתפים נסעו משע שעות כל יום, במנועים שתספקם אינו עולה

על 1.5 כ"ס, וחמש אחר הצהריים בדיוק עצרו

מרחק של מנושיותיחלל חמונעות מכוח חקרינה

ת"נושבת" מן חשמש. שבע ספינות השתתפו

במירוץ. כל אחת מהן מצויידת בחמישת קמ"ר של

מפרש פלסטים מצופת אלומיניום בעובי מיליוניות

אחדות של טנטימטר, שחובר אל תא תחלל

שחתקבצו במקום כדי לשרתן. עד לרגע זה תגו

כולן יחדיו סביב לכדור תארץ, במבנת צמוד. אך

עתת עתידות היו ספינות המירוץ להחפור כאותם

ורעונים של לוע הארי הנסחמים ונמוצים ברות

הקלילת. המנצת יתיה זה שייסחף ואשון אל

גיבורו של קלארק, ג'ון מרטון, הצלות גם הוא

למצוא מממנים לפרוייקע שהנה, ובעקבות כך

התפתת ענף ספורט חדש - "ספורט

המיליארדרים". התחביב הזה אכן עלת הון

הועפות, אך השתלם במונחים של פרסומת וכיסוי

טלוויזיוני. יוקרת ארבע יבשות ושני עולמות דהרת

במידוץ זה, שריכו את התעניינות קהל חצופים

הגדול ביותר בהיסטורית – לפחות חמישה

פני קו תקיום, ותיא עתידת להתקדם אל מחוץ

למערכת השמש, אל תוך תחומות חחלל. מרטון

"לעולם לא יוכה במירוץ אל הירחנ אך ספינתו

תהיה הראשונה מכל ספינותיו של האדם שתפליג

היסטוריה ככלי התעופה הראשון שהוגע בהצלחה ככוח

Contact and a first of

במסע ממושך אל הכוכבים".

אגב, הספיות של מרטון, "דיאנת", חלפה על

"...שבעה להבי סכינים מילחו שבעה חבלים דקים שריתקו את ספינות ממירוץ אל ספינות האם,

באמצעות כ־150 ק"מ של מיתרים.

בסיפורו "הרות הנושבת מן חשמש" (שוכתב ב־1763) מתאר ארתור ש. קלארק באריכות מירוץ

לחניית לילה.

מעבר לירת".

משחר געוריו הוקסם פול מקקרירי מרעיון תגועה

בעיני רבים מתחום האונירונאוטיקה היה היקג זה שווה היוקרתיות לטובת פרוייקטים ניסויים. הוא יסר את להפתיע אפילו את הקנגורו.

בשנה שעברה, בחסות המכון הסמית'סוני האמריקני ובעזרת צוות מומחים לאווירודינאמיקה, בנה מקקרירי העתק ממונע של פטרוזאור מעופף, אותו בעליחי קדמון שחי בשמי צפון אמריקה לפני 63 מיליון שנה, תוך התבססות על דגמי מאוכנים שנתגלו בטקסאס בתחילת שנות ה־70.

לפרוייקטים של מקקרידי והגדירו אותם "משחקים" – וזה, מצירו, דווקא כסרר גמור. הוא עצמן כהחלט וב'סאנרייור' סינתות חשובה בין הביולוגיה

כחולים כהים: 7,200 לוחיות זעירות, המרכיבות את כמו ייגר, שתולפים כרעם מבעד לאכומוספידה, מלווים המערכת הסולארית. תא הנהג מוגן על ידי חופה בשאגת מנוע סילון, אלא חלוצי תעופה כמו האחים מבריקה דמויית־נועה, והכלי כולו נראה תלוי על רייט וצ'ארלס לינרברג, שנכנסו לתחום בעודו בלימה, מארזן בצורה מסוכנת על ארבעה גלגלים כתולי.כשהחל מקקרירי להתעסק במטוסים המונעים שכאילו נתלשו מעגלת תינוקות. קשה היה להאמין מכוח דוושות, איש לא עשה זאת לפניו. ער היום, הוא ש"הרבר הזה" יצליח להגיע לסופו של המסע המפרך אחד הבורדים שהשיגו התקרמות כלשהי כתחום כלי־התחכורה המונעים בכות הארם.

מקקרידי עצמו רחוק מלהיות סופרמן. הוא רוה, ה עשר שנים שהמהגדס כן ה־62 מססאדינה בעל פגרציפור חיוורים ועל אפו – שכבר קיבל צורת שבקליפורניה מתפחה בעיצוב מכוניות חלומות, וצבע תות־שדה מרוב חשיפה לשמש – נחים משקפיים נ בניצול אנרגיה, המשיגות תוצאות כמעט ענקיים במסגרת קרן. ממש טיטוס וולטר מיטי וצלמני. מייצבים מתחת לוגב המכונית. ל כלתי־אפשריות. כ־1977 המציא את המטוס הליכתו משונה ומסורכלת, והוא נראה כמו מי המהפכני הראשון שלו – "גוסאמר קונרור" (נשר שבנעוריו נאלץ לשבת זמן רב מאוד על ספסל עד 42 ס"ם, דרך 7,200 התאים הסולאריים וכלה נמון קורי־העככיש, כתרגום חופשי מאוד) – שעשה שהומינו אותו להצטרף למשחק.

שאינה כרוכה כביזכוז מיותר של אנרגיה: מעופם הקל (לפחות למראית עין כלתי־מלומדת) של ציפורים ופרפרים, ראייתם החיננית של רגמי־מטוסים עשויי עץ קל, יכולתם המרהימה של ראונים להפליג על פני משבי רוח למרחק של אלפי קילומטרים – ובלי מנוע. כשנים שחלפו מאו ה"קונרור" לא שקט מקטרידי

כמוכן, נמצאו מדענים ומהנדסים שלעגו

אסשר היה לראותו שכוב אפרקדן מתחת למכונית משועשע מהאלמנטים הפנטאסטיים והקומיים של המוזרה, מעכיר סטטוסקום על בטנה, מגשש פה, יצירותיו. אבל צחוק בצד, מקקרידי רואה ב"גוסמארים" ממשש שם, מקשיב כתשומת־לב, צועק שהרעש לא מוצא חן כעיניו. גובה היצור המוטורי המוור שגרם לו לטכנולוגיה, הסתגלות האדם להידלדלות משאבי לכל כך הרכה בעיות היה 90 ס"מ, משקלו 180 ק"ג, האנרגיה בעולם. ושלושה רבעים מהלקו הקרמי מכוסים קשקשים

הגיכורים של מקקרידי אינט שדים על־קוליים

全数型加速点点。 1

לזה של הטיסה העל־קולית הראשונה של צ'אק ייבר, ב־1947, או הטיסה סביב העולם של ה־וויאג'ר־.

על שמריו והמשיך בהפיכת פנטאזיות טכנולוגיות למציאות. בעקבות ה"קונדור" בא ה"גוסומאר אלכטרוס", שהוטם ככוח דיווש על פני תעלת לאמאנש, מחופי כריטניה אל קאפ גריינו בצרפת, מרחק של כמעט 40 ק"מ.

"מטאורולוג"י ריסרץ", חלוצת הזרעת העננים נשוח החמישים, וב־1970 הקים את חברת "אירו ויחומנה, ש־129 עובריה מייצרים כחנות רוון ומכשירים אורו למביעת זיהוב.

וגם כשוה מניע לכסף, המציאות המרה הנינוני בדרכם של כל החולמים הגדולים, מתגלה נעל: החלומות המסויים הזה כבעל תושיה. הוא הכין מש שחברות גרולות מוכנות לשלם הרכה כדי ליפול הלו בתהילה. מסיכה זו הסכימה חברת "דו פונס" לנפתן את עלגת ה"אלבטרום" (215,000 רולר) וה"מולצ צ'לנג'ר" (800,000 דולר), ואילו "ג'ונסון ווקם" מישה

כ־600,000 רולר את הפטרוזאור. רוייקט "סאנרייור" היה ממש תפור על מקקרידי. הוא כבר התעסק בעבר עם כלי ונ הצורכים מעט אברגיה, ואף פיתח תלודשם וכיעוצמה (יבדיוק משתו שמתאים לדות שלך כדי לנסוע למכולת במהירות ובבטתה", לונדי הממציא). השלב הפרימיטיבי בו מצויה שכנולוגיה המכונית הסולארית גירה את דימיונו.

מספר גורמים בעבר מנען ממכוניות מלארים שדמות מלהגיע למהירויות של מעבר ל־24 קמ"ב חומרים כבדים, מערכות חשמל עלובות והנוה הנוקשה של התאים הפושואלקשריים – מלבנים ומי ואפל, העשויים מאותו סוג סיליקון המשמש בתעשיה השבבים. בגלל צורה זו היו כל המכוניות סולאיש בעלות גג שטרח היוצר התבגרות גבוהה כמגע 🗗 האוויר – מעין שולתן על גלגלים עם תוד נתום לראשו של הנהג. המצאת התאים הנמישים איששה את כישופם וקבלת צורה אירודינאמית הרבה יוש מבעבר.

תוך שבועות תיכננו מקקרידי ופופחי האווירונאוטיקה שלו דגם רמוי טיפה, המסוגל לנקו את הרוה. גוף המכונה, אף שהוא נראה עדין, לש" קיולאר – תומר קל אך חוק כפלרה המיוצר על ידי די פונט". מומחי אלקטרוניקה מ"נ'נרל מוטורס" עיצם מגוע השוקל כחמישה ק"ב, ואמצעים תרישים לניתו הזרם החשמלי מתתאים המולאריים אל המנול מקקרידי תוסיף את תייוים הנוקשים, דמויי המשפת מעל תא הנהב, כדי לשבור את הרוחות הרוחביות ונס

כל חלק של ה'סאנרייור', וחל בגלגלים נשס העשוי צינורות אלומיניום ובמצבר העשוי כסף ואלי אבל בניגור לאלה של וולטר מיטי, החלומות של עבר בריקות מדוקרקות ושבעה מדורי ביהינום ל השרירים האנושיים. מרובר היה כ־45 ק"ג של צינורות מקקרידי מתגשמים. כימים אלה ממש הוא מתבוון מסלולי הניסוי המדבריים באדיוונה – ואכן הוניה אלומיניום, מיתרי פטנחר ופלסטיק שבכוח סיכוב לטפס על דר קילימנג'ארו. הוא תמיד מעריף אתגרים, עצמו במסע המפרך לרוחב יכשת אוסטרליה. הברוים דוושות בלבר הגיעו למרחק של יותר מקילומטר וחצי. וכבר רחה בעבר הצעות עבורה ב"בואינג" ו"לוקהיד" המשונה, שוכתה לכינוי "התיקן המעוסף", הצליה

קינוח החיך, ריענון הלשון

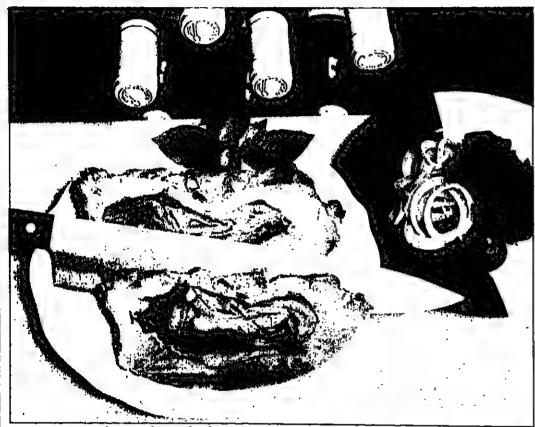
קחו חנות פינתית כאיזור מעודב של מלאכה, מסחד ומד גורים, מול מגן־דוד ולא הרחק ממתקן פנצ'רים (רתוב אלקלעי 3, תל-אביב), ועשו ממנה מסעדה יתרית. לא שניצל־צ'יפס, לא תומוס עם פול, אלא סרטנים קרים ברוטב וניל, תנרויר צלוי כריתן טרי ושום, פילה אמנון בעטיפת עלי תרד וכיוצא באלה מאכלים שאינך ניתקל כהם מעשה שם המסערה "פיטננו", כשמו של

פרי טרופי ארומטי מאוד, המצוי נמקומותינו אך לא נמכר כחנויות. "פיסננו" אינה מסעדה שקופצים אליה נמקרה. מחיריה אינם מותאמים לאירוע־אכילתי שיגרתי, ומספר שולתנותיה מצומצם מאוד, כך שללא הומנת מקום מראש אתה מסתכן טירות שונא

כעל המסעדה הקשנה הזו ושכחה הראשי הוא כחור צעיר, תלמיד "כנלאל" לשעבר, שהסתובב כעולם הגדול, קלט מטבחים, חזר ארצה, עבד נכמה מסערות כדי לרכוש מיומנות ולפני כשנה והצי פתח את "פיטנגו" – מקום מעוצב כאיפוק רב, עם תפריט מיותר כמינו, שאין כו מנה שיגרתית אות הוא כנוי על אמצאות אישיות.

אחד העקרונות המנחים שם הוא סימש מירבי בפריטים מתוצרת הארץ, וככל הניתן כמוצרים טריים, כהתאם תפרים אתת לתודש, כשחלקו מתבסס לל מה שמצוי כאותה עונה כשוק. אנחנו מצו בו, למשל, מרק מ'ארטישוק ירושלמי", שהוא מין גידול פרא כולכוסי. עכשיו עונתו, אז עושים ממנו מרק שימוש נרחב נעשה כאן גם בצמחי תכלין מקומיים, ככישול ולעיטור המבה.

כבואנו מצאנו את השולחנות פנוסים במפות ורורות בהירות. על כל שולתן היתה צדעה ועליה כתוב שמו של מומין השולחן. ליד הצדפה רלק פתיל נר טובל במיכל שמן פרפין. מוסיקת-רקע נעימה ריחפה בחלל. לתמניות מעשה בית וחמאה מתובלת מנשים כפתיתת הפתיחות. שולחבנו קיכל, כאמוד, מרק מארטישוק ירושלמי, עשוי בשמנת הועפרן, מעניין וטעים כאחר. מרק אתר שקיבלנו היה מעדמתים והסילונים – מקודי ומשובה. לאחר מכן הגיעו פטריות עשויות נבייקון. אושיהן, כמנות עיקריות, פחסת עגל ממולאות בפטריות ועשבי

"פיטנט". לא לקפוץ לכאן במקרה. המזון: מקורי. העיצוב: מאופק. המחירים: לא כל כך. (צילום: שמואל רחמני)

לעותם. בתתאם לעקרון זה משתנה תיבול ופרומת בקר עשויות בתרר. הכל הלשון. כתוספת למנות העיקריות – אותם מנושלים ער הסוף, או טריים

קיבלנו סורבה לקינוח החיך וריענון ה"פרווה" של הירקות הללו, ומעריפים "מפוצץ" מקלוריות. כמנות אחרונות

חובב מושבע

א מזמן החפרסמת במדור זה מבחר שטעמו ערב כל כך. תנובה של סועד שחחליט בו ובטעמו של האוכל המוגש בה.

כסועד, לא וחיק במיוחד במי על המסעדה הזו; זאם יורשה לי סעדה, וכחובב מושבע של מטעו תדים פאם, החיחי מבקש להסב אולי עם קצח סכלנות וטוב לב מציי את תשומה לב חקוראים כמו גם דן תוא יחוור בו. תשומח לב חסועד המאוכזב לעובי דה שמומן לא נימנשחי בצירוף וב"

שלושה מיני ירקות מאודים־למחצה. לחלוטין. שלא לרבר על תפוד בין המנות הראשונות לעיקריות אנחנו, אישית, לא משתגעים על טעמי אפוי־צלוי־מטוגן, רווי שומני־טיגונת.

וחסילונים – 15 שקלים. פטריות וכייקון - 9 שקלים. חזרזיר צלוי כריהן ושום -יורשה לי לחעיד על עצמי 28 שקלים. פרוטות בקר בתרד - 34 להחזיר את כרטיס הככוד שהגישה. שלא מעט מכעלי המסערות זומרים שקלים. כצהריים יש כאן ארוחות לו המסערה החל-אביבית "טייסט את החודש בכבוד בטיוע ורחב ומאי אוף עצואן", בטענת שמזה שלושה קיבו שלי, ופה ושם נעורים חברים חורשים מתחוללת חידרדות בטיי בהמלצות שלי – זהם עדיין חכרים טובים שלי. אני שומר לי את הזכות לתמליץ בחום רב ועם חרבה סויה

איול גפן

עיטקיות ב־30 שקלים. פתוח לארוחות צהריים כימים ב'ה', ולארותות ערב – כל השבוע, פרט

קיכל שולחננו פג'ויה כחלכַה, ופיג'ויה

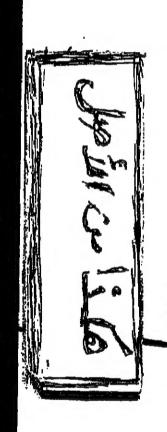
בשמנת – על מצע ביסקוויטי. מקורי

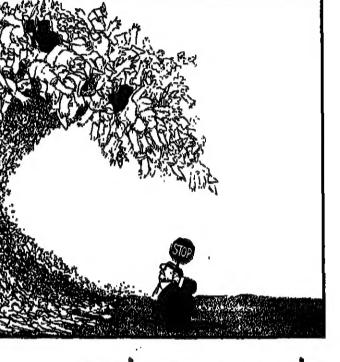
מחירים לרוגמה: מרק ערמונים

65 0159618

37 Waealo

קטע על ציור במקום להפך

אגל כל שבוע נשארים לי המון ציורים מיוחרים שלא מתאימים לשום סע שכתבתי. וככה עוד שבוע ועוד שבוע עוברים והם נשארים בתיק שלי. אז שמא אעשה פעם משהו לעניין, ובמקום לצרף ציור לקטע, אצרף

ואולי הש.ג. לא ירה, כי הוא התבלבל מרוב הוראות פתיחה באש, ורצה לשמור על טוהר הנשקו

ייש לי תיק כזה שאני שומר בו כל מיני ציורים שאני גוזר מכל מיני פיוטומים. באיטליה זה לא כל כך קשה, והתיק שלי מלא דיו כדי שלא אראג לאיור שילווה את הקטעים הלא חשובים שאני כותב. בסוף הכתיבה אני מצרף שניים או שלושה ציורים, אחד מהם יכול להיות צפרדע, ושולה הכל למערכת.

רמוגרפיה, ומי שרוצה יכול לקרוא לו גל עלייה מרוסיה. מי שרוצה יכול לראות אותו כמשרת את השקפתו על מאורעות הזמן האַחרון בארץ. כל השקפה שהיא, משני הצרדים. מי שרוצה יכול, כמוני, להיוכר ביריעה שהופיעה בעיתון: "גם החודש נמלטו מווייטנאם ררך הים 3600 איש". זאת אומרת שכל תודש, כמשך שנים, עדיין נמלטים משם אנשים כדרך הייאוש חסרת הסיכוי כים, וטובעים שם, כירוע לכולנו, בשעה שספינות כל העמים עוברות, משררות את שירו של לנון "תנו צ'אנס לשלום" ומפליגות הלאה כלי להציל אותם.

זה הציור. מי שרוצה - יכול לרעוד מפחד, מי שרוצה - יכול להתפוצץ מצחוק, ומי שרוצה יכול סתם לומר: יא, איזה ציור יפה.

כעיתון אחד קראתי את רשימת רבייהמכר לחורש האחרון. כמקום ראשון מפתיע היה שם "רביעיית רוזגדורף", ספר עדתי מעניין, אכל חסר אפי מיוחר בכתיבה. ועוד אחר המקומות הראשונים, גם כאן הופתעתי, התגבות יחידים" – ספר בסדר, אבל לא קורה כלום למי שלא קורא אווו, טיוטה לספר האמיתי על טירונות שעדיין לא נכתב. לפחות נעדה מרשומת רבי־המכר הספר הרע של השנה, "הזמן הצהוכ", ספר דוחה

ועלשיו להערה קטנה ומחכימה שהיתה כתובה במצורף לאותה רשימת רני מכר. כה אמר עורך הרשימה: יש קשיים בהכנת רשימת רבי־מכר בישראל, כיוון שהנתונים מגיעים מחנויות ספרים מתל־אביב, וגם מערים אורות, וחגה, בעוד התל-אביבים ערים ועוקבים אחרי הספרים החדשים היוצאים לאור, חרי בפריפריה התגוכה איטית, וקונים שם עדיין את וכי המכר של השנה שעכרה.

להיות פרובינציאליים? האם אינם יודעים שספר שווה משהו רק כשהדבק

ובענייני פרוכינציאליות, הרשו נא לי, תושב ארעי של העולם הגדול,

סיטש שלו, שראתי ערימות ממנו בסטימצקי בשרה־התעופה, צירה לדרך ליוצאים לחו"ל כנראה, או תחמושת צידוק ליורדים.

שנים את רבי־המכר של השנה שעברהזו חאי ער כמה יכולים אנשים עריין רטובי נו, קריית ביאליק, מה הם מבינים.

לגחר מעט גם על התלאביבים שלא מתמצאים, לא באשמתם, במה שהולך ככרכים התרבותיים, ועדיין ממשיכים לקרוא ספרים על אנשים. חו שראיתי ברומא במודעות הספרים לכריסטמאם בלט החירוש:

ספר ושמו טימברלנר. אלכום מהודר וגרול.

אתם יודעים מה זה טימכרלנד, אני מקווה. לא, אל תגידו לי שגם את זה צריך להסביר לכם. טימכרלנר הוא שם של חברת נעליים. נעליים אופנתיות, נעלי הליכה מאסיביות וגבריות, עם טרקטור למטה ושרוכים רבים למעלה. חברה מפורסמת, בית טוב. כמו ריבוק או אדידס. לפני שנה - הופיע הספר האלכומי. הוא מוצכ כחנויות הספרים כהלונות הראווה ומפתה ממודעות כמאגזינים הצבעוגיים.

"טימברלנד", אומרת הפריסומת לספר - "האגדה, הייצור, ההצלחה". ספר מרתק, אגי כטוח, וגם נכון, כי הוא נוגע בעניין המרכזי של חיינו כאן ועכשיו, כמו שאומרים האינטלקטואלים, כאן ועכשיו: הנעליים.

אפילו תל-אכיכיים פרוכינציאליים ודאי הכחינו שכשלהי המאה העשרים לא האדם הוא הגיבור חעיקרי, אלא חנעליים שלו. "או, הנה בא "ריבוק", אומרת נערה לרעותה, ונערה אחרת מסרבת לצאת עם "פומה" אחד שמעז להתקשר אליה.

של רגליך מעל נעליך, כי הנעליים אשר אתה עומר עליהן נעלי קורש הן. הנעליים הן העניין, עכשיו גם בספרות, ואל תתמהו כשיגיעו הטרטים הראשונים: "פול מטאל געל" כחשחתפות אדירס, אמריקאן חום. נייק, נאלי - חי, גם גאלי שלנו וכתפקידי מישנה: מאט דילון וריצ'ארר

גברת טיילור שלום, האם אני יכולה לפנות אליך כשם ליזו לפי הצילומים המגיעים אל שולחני את ממ־ שיכה לשמור על הגוף המשופץ שלך, וכל הקילוגרמים שהצלחת להשיל מעליך כחוות הגמילה והבריאות האגדית כה שהית לפני שנה בדיוק – עדיין לא חזרו אליך. אני מאחלת לך שתמשיכי כך שנה נוספת. זה מאור חשוב לנו.

ככל פעם כשאני מתכוננת בדמותך הזוהרת, אני מקכלת הוכחה לכוחה של מחוייבות ציכורית. והרי מה שמעניק לך כוח רצון להילחם בפיתויים המכיאים עליך כל רע - זו רק החובה שיש לך כלפינו, כלפי העולם העוקב אחרי העליות והמורדות כמימדי גזרתד כמשך רבע המאה האחרונה. את מודעת לכך שהפכת להיות חלק מחיינו. אנחנו מודדים אותר, עורכים השוואות ומוכנים ואם רק תינתן לנו האפשרות) לעודר אותך כאשר בין בעלים ומאהכים את נופלת כפת יקוש של שתית כירה ואכילת נקניקיות ותפוחי־אדמה

למעשה אנחנו שומרים על יופייר וגזרתר יותר ממה שאנו שומרים על הגיזרה שלנו. כאשר את יפה ווודרת ותופשת הרפתקאה נוספת – אנחנו, משום מה, מרגישים חלק מן העניין, ומרוכ נחת שאת מעניקה לנו אנחנו תופשים חבילת שוקולר־אגוזים ומרכיצים -אותה. את ככר תהיי יפה בשביל כולנו, וגם – רזה יותר. או אנא, ליז, המשיכי לשמור על עצמך. וכשקשה לך - זיכרי תמיד את מה שגרם לך צער יותר מכל ודחף אותך לעשות דיאטת רצח: החיקוי שחיקה אותך גץן כלושי (מנוחתו עדן) כתוכנית הטלוויויה הנהדרת "מוצאי שכת כשירור חי": הוא ניראה שם כמו ליו טיילור במשקל 200 ק"ג, זולל עוף, והיה מגעיל. ראיתי היום את הקטע בווידאו וכמעט ככיתי בגללך.

הרשי נא לי לנצל את ההורמנות ולהעניק לר עצה: אל נא התחתני איתם. למה לך. מדוע את צריכה שכל העולם כולו ימשיך לספור את "מספר הבעלים של ליו טיילור". והרי אם תעשי איתם אותו רבר בריוק ורק לא תינשאי להם – זה ממילא לא ייחשב לך. ואז, האמיני לחסרת נסיון כמוני, כאשר תיפרדי מהם – ממספר 8 או 9 או אפילו, אלוהים ישמור, מספר 12 שלך - זה יהיה ללא טרגדיות וסקנדלים. האמנם באמת כה חשוב לך להיקרא "אשה נשואה"ז שלך כנאמנות,

אשה נשואה לפני דיאטה

לדים מתאבדים

כני 17. גיל 'צעיר ונפלא', נכוון לפני שלושה חורשים

ניסתה כת 1817 מביתיהספר שלנו להתאבר. גם זה ולמחנכים שמתפקירם לגלות מעורבות ורגישה גיל נפלאז לא מזמן ניסה מישהו מכיתה כו' לשים קץ כפולה ומכופלת למראה תחילת הידרדותו ק לחייו. וכרגע אני יכולה להצביע על עוד חמישה מבני כיחתי, כולם בגיל ה'צעיר והנפלא', שמסוגלים לשים קץ לחיים הצעירים והנפלאים' שלהם. הם רק ילרים, בינם לבין ההורים והמחנכים. האיכפתיות של הוביג גברת אבירר. אני רק ילדה. וכגלל זה אני פונה אליך.

"הרוגמאות שהכאתי לפניך הן מיעוט. רי לפתוח עיתונים ככל בוקר ולראות כאחר העמורים האחרונים יריעה מוצגעת על כן 14 השם קץ לחייו, כבי 17 היורים בעצמם, בני 16 התולים עצמם. הבעיה היא שכל המתאבדים וה'מועמדים להתאבדות' שהזכרתי הם בני־טובים, אינטליגנטים ומוכשרים ביותר.

"הכעיה שמטרידה אותי היא מרוע מצניעים ידיעות אלו בעתון. מרוע לא זועקות כותרותן למה שעם ישראל לא יידע שמיטב הנוער שלו בוחר במוות כסתרון לבעיות?

מקבל טיפול הולם. זה לא נכון. נוער במצוקה אינו יודע אל מי לפנות. ידירים לא תמיד עוזרים, גם משפחה לא. מישהו צריך לצעוק. צריך לשאול למה אין מטפלים באותו נוער. יש מורים שרואים שתלמיד מידרדר, ואינם עושים רכרו אני עצמי ראיתי תוצאות של הזנחה כזו. בכקשה ממך, שאלי את העתונאים ידידיך למה למותו של זמר מסומם וכושל יש יותר חשיבות מאשר למותם של ילדים כאלה.

"ישנה הזנחה כנושא זה מצד מורים ובעלי מקצוע, ואולי את, שנראית לי כארם מבין, תצליחי לעורר את מודעות הציכור לילדים מתאכדים".

הכותבת, כפי שניתן לקרוא, מאמינה יתר על המירה בכוחה של העתונות כמסוגלת לפתור הכל. אם כבר – העתונות תורמת תרומה כלשהי לבעיית ההתאכרויות בכך שהיא מצניעה את הידיעה, או מכסה אותה בטיח של "בנסיכות טראגיות", כדי שלא לעודר פעולת חיקוי ופעולת שרשרת של התאבדויות. העתונות אינה יכולה לחזור ולהזכיר להורים

תלמיד. גם חבריו של הנער והנערה המעודרים הזו בהתנהנותם יכולים ליטול יוומה ולשמש מתוכן הקרובה יכולה להתבטא גם במעורכות החברים.

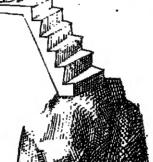
אוף, הנזלת...

לחת מרק חם, ורצוי מרק עוף, עשיים להכיא תועלת למי שלקה בהצענות - יותר מכל התרופות המצויות כיום בשוק".

קביעה זו אינה של סבתא אלא של שלושה חון "פטיכולוגים בטלוויויה מכריזים שנוער במצוקה אים שהופיעו בקונגרט על גבעת הקפיטול בוושינט ארה"כ, בפני ועדה שרנה במונופול של חברות תד פות. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגר נולח וני פרסומות בנושא זה – העורכות שטיפתימוח לצונויו - עלולות להטעות אותם וגם להוות סכנה לברצות הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עריפים במלחמה נו נולת, התעטשויות, מערות־אף סתומות ויתר סימסר מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי כגויר־עתון משנת 1962 שהתגלגל אצלי בניירת (ורק השר יודע אין החין מעמד שם כל־כך הרכה שנים). מאז וער היום תחוג נגר נולת עדיין לא נתבלתה, והקטע מתאים גם נסו לעכשיו, כשאני בולעת אסמיריו וגומעת מוק על בעיניים רומעות מנזלת. אנא, אל תברכו אווי ב"לבריאותו" לאתר כל סידרת התעטשויות היום אן קשר כין הברכה למציאות.

פנטראר

(באונוסט 22 באונוסט 23)

נצו באקטובר עד נ

שנוע מחברים שלא שמעתם מהם זה זמן רב.

וא שונא ילרים. רינה לא יודעת איך לגשת אליו. סובבת סחור־סחור את האלמן הזקן וה־ קודר, מבקשת להעניק לו מעט ממה שהטבע ■ העניק לה: חום, צחוק, קלות דעת עליזה.

בחודשיים האחרונים היא עוסקת בפרוייקט מששתתי של טיפול כזקנים הזקוקים לעזרה. אורי המליץ שתיקח על עצמה את התפקיד. גליה מכשלת ארומות ושולחת אותן עם בתה לאיש "שלהן". זקן כבן - 75 שלפני שנתיים נפטרה אשתו. שונא ילדים. יש לו איראולוגיה שלמה על כך. כאשר רינה חוזרת מהמפגשים איתו היא מצטטת בפנים רציניים את , משפט ששמעה מהישיש הזועם: "אדם ששונא ילדים לא יכול להיות רע לחלוטין".

לעת זיקנה העולם יורר לחייו. לעת זיקנה, פגעו ס נדוך המכאיכה ביותר. בו עצמו כבר אין היכולת להמודר עם עלכון הברירות. לרינה הוא אומר: "היא לא היתה בסדר. אסור היה לה ללכת. הרי הסכמנו

(19) במברואר עד 20 במארס

בימים אלח יחיה עליכם לבדוק היטב במי אום של הדוק שנג לחיוורים ולמעילות רומנטית. בתחום הביתי, את מבטחכם – מישהו עלול לחסגיר את סודנם. של הצעים להימטר מחמצים ישנים. דעיון מטורף יביא דוו-מים והברים ממלאים תמקיד חשוב בחייכם, וכדא להלים נאים. כדאי השבוע להתמקד בעניינים כסמיים וב-תזמנות לאירועים. כתחום תקריירה יש התפתחות.

שור. (20 באפריל עד 20 במאי) צמוי לכם שבוע רצוף תענונות, אך כדאי להשה לי ^{קפוליו}ת התחום תביתי מודגשות עכשיו, במיוחד בשי צמוי לכם שבוע רצוף תענונות, אך כדאי להשה לי ^{קפוליו}ת הנוקר יתכן שמצטרכו להשלים השבוע מחסור נטיית להפריז בבילויים או כביובוזים. בענינו שיש לי אל מהיו המן טוב לעיטוק בתהביבים, אך אפשר אל תהיו תמימים. כדאי עכשיו לוקוט צעדים בה למי לבלות אווה זה זמן טוב לעיטוק בתהביבים, אך אפשר

(בספטמבר 22 בספטמבר מאנוקט עד 22 בספטמבר (באפריל) במארס עד 19 באפריל (21 במארס עד 19 באפריכ) יש לכם עכשיו תובניות שאפתניות, ואתם עתידים לכ ליוכלן ליהות בימים אלח מפעילויות כתרוום הבילויים ליח בהנשמתן, אך אל תניחו לפובבים אמכם להי "פשלים, אולי בחברת ילדים. חישמרו מפני נטיית לפי" ולתסיח את דעתכם. בתחום הקריירה העניינים מד . את שים מסתדרים כפי שרציתם. לים כרצונכם – כראי לשמוך על האינטואיציה.

השבוע צפויות נסיעות או אירוח חברים מחוץ לעיר. (21 במאי ע (21 במאי עד 20 כיוני) השבוע ניתנת זכות חדיבור לשוחפים; עשו כמשר שלשימתכם עלשיו היא לחוסיף למשבורתכם בדרך זו או לתכם לשתף פעולת. יתכן שתיאלצו לקחת עמוה ומשחות. אתם מטביעים בימים אלת רושם רב על ההוג תה, או לעבוד שעות נוספות. היוזרו בקניות - השופת חבותי שלכם, וקולכם יושמע. אתם גם עתידים לשמוע שלכם בענייני כספים אינו במיטבו,

סדטן ים ביוני עד 22 ביולי) 22 ביוני עד 22 ביולי) בימים אלה אהם הופבים לחיוה יותר ויותר שהקליל ליים. אחדים מהאושים שאיתם יחיה עליכם לבוא ים בעבודה, מגמת שתימשך גם בשבועות הגאת לליים. אחדים מהאושים שאיתם יחיה עליכם לבוא שותפים וכני זוג שוורת הרמוניה. בתחום העסקים אלים חבה מדץ עכשוו, ותוכלו לעדם את הקריירה. בתחום העסקים והחשקעות מצטוכו להקדיש עכשיו יותר זמן למחקר ולבזיקת. אל תתרמו כספים לצדקה, אלא אם כן חמטרה כאתה ווגעת ללככם. אל תפקפקו במעשיכם: עשיתם את חדבר הנכון, ואחם יכולים להיר

פגשה כו כקפה "הספריה" בת"א. הבית היה סגור. שונא את העולם שנהפך למגרש משחקים שכנים אמרו לה שצהריים הוא אוכל תמיד ב"ספריה". לילדים. עולם מסר אחריות. רעשני. וולגארי. הוא ישב בפינה, מתחת למראה הגדולה, אינו מתכונן רואה את זה בטלוויזיה. הוא רואה את זה ברחוב. הכל בככואתו. שיער השיבה שלו נראה כרעמת ארי. הפנים

שניזרקן יחד, שנעבור את השנים האחרונות צד בצר. מוותרים על הכגרות של אדם שהתרחק מהכלי ילדות.

משחק. "פעם חיינו את החיים. היום משחקים בלחיות. חרושי קמטים. בגדיו מרושלים, לא מטופלים. חולצה היום תמיד צריך לנצח, ואף פעם לא להפסיר. כזמני פשוטה ועליה ז'אקט שנראה כצבאי. ביד כברה אמו יכולת גם שלא להירחף, לא להיות הכוכב, ובכל זאת במזלג כאילו היה כלי עכורה, אוכל בלי לחוש בטעם היתה שמורה לך זכות קיום. היום, אם אתה מפסיד – מטביעים על מצחך אות קלון. והצרה היא שהזיקנה רינה ישכה לצירו. תחילה היה אריש ואפילו לא היא הפסר". טרח לדבר איתה. היא הסבירה לו שכאה מטעם

היא שכחה. והלכה".

המזוו. לועם לאט לאט.

ה"פרוייקט", לעזור לו, לטפל, לשוחח איתו. הוא לא

כבקרים. כשאשתו עריין היתה בחיים, נהג לחזור

הביתה לארוחת צהריים. עכשיו הוא אוכל כקפה.

הזיקנה. הזיקנה תמיר נראתה לה כמחלה שצריך

להתרחק ממנה, אם כי בגילה היא עריין לא חששה

שהמחלה מידבקת. הזיקנה נראתה לה משהו דוחה,

עלוב, ומוחה שעסק בלימורים, פגישות עם חברים,

מוסיקה, צחוק, חלומות וחקוות – מעולם לפנייכן לא

הקריש זמן למחשבה על הזקנים שנשארו לכר ואינם

לא אוהב ילרים. כבית המשותף שבו הוא גר הם

יורדים לחייו. מרעישים. תקופה ארוכה אסר עליהם

מלחמה וזכה לתואר "המכשף הרע". הוא לא בדיוק

התרגש. לרינה אמר: "איזה כית משותף מעניין אם אין

בו לפחות מכשפה אחת או שטן זקן שמשעשע את

הילרים", יורע כי הוא מאחר את כל ילרי השכונה. הם

מרעישים כמתכוון מתחת לחלונו. זורקים כדורים

למרפסת ואח"כ מצלצלים כדי לבקש אותם חזרה.

משחקים בקולי קולות בשעה שהוא מתכוון לנות. לא

אוהב ילדים, הגוע הארור הוה, צריך לעבור מהר את

התקופה המכיכה והעלוכה של ילרות רעשנית.

לילדים, לעולם הצעיר שהוא חי בו ואיגנו מוצא את

עצמו "עולם שיצא מדעתו. אתה מסתכל ולא מכיר

אותו. פעם אנשים התכיישו להיות צעירים. גידלו כרס

והרכיבו משקפיים. להיות צעיר ממש לא היה מכובר...

היום זה הפוך. היום העולם שייך לצעירים. הכגרים,

המוסיקה, הטלוויויה, השקפת העולם, הפוליטיקאים -

רס באוזני רינה הוא יכול להטיח את שנאתו

ולהכנס לתקופה היציבה והבשלה של עולם הבגרות.

יודעים כיצר להתמודר עם הברירות.

אפילו איננו מתענג על האוכל. אוכל כרי להתקיים.

יש לו חנות לכלי־בית שהוא עדיין עובר בה

רינה נכנסה לעולם שלא היה מוכר לה, עולם

מעונייז. לא אוהב בני־ארם ככלל וילרים בפרט.

רינה החליטה לנסות לשפר את יחסי הזקן עם שכניו. במשך שנים הוא החזיק בתואר "האיש הכלתי נסכל בכניין". היא עכרה בדירות, מצאה עצמה מרברת לא כילדה כת 16 אלא כאשה נשלה, המכינה את משמעות היות הארם לכרו. את העלכון של הזיקנה. דיברה על כך שצריך בכוקר לצלצל בפעמון הרלת ולראות אם הישים ככלל קם מהמיטה. לפעמים להיכנס בערב ולשאול אם הוא צריך שיכינו לו ארותה. לעתים להזמין אותו לשתות קפה. לתת לו להרגיש

וכינתיים כאילו מחקו מיגזר שלם של אנשים -

הזקנים – הורירו אותנו מהמגרש".

שהוא לא לכרו. שהוא רצוי. גליה חשה כי בתה מתבגרת, מכשילה תוך כרי הטיפול בישיש הכועס. יום אחר אמרה רינה: "אנשים מוכנים לטפל כילד עזוב משום שילד מקרין חקווה שאם אתה מטפל בו אח"כ אתה יכול לראות פירות. אנשים אף פעם לא יטפלו כזקן משום שכל החיים מאתוריו". פתאום היא מדברת בבגרות כזו, מלווה

חוכמת חיים. רינה מצאה עצמה עוסקת במציאות שלפנייכן לא האמינה שתוכל להתמורר איתו. כיחסיה עם ידיריה, מצאה עצמה משקיפה על הנעורים כעל שלב מעבר. מעולם לא חשכה על נעוריה כעל תקופה קצרה המסתיימת במהירות, ואחריה דוהרות הבגרות והזיקנה. גליה היתה מוראגת מהעיסוק החדש של כתה בנושא המוות. בכרירות.

ולאט לאט משהו השתנה גם כזקן ששנא צעירים. רינה מצאה אותו מצפה לכואה. לפעמים היתה תופסת אותו מרוכז בספר, אכל ידעה כי רק כאשר נכנסה לרירה הוא נטל את הספר לידיו.

היה זה מעין משחק כין מכוגר וילד, אלא שהפעם כיככה היא, הנערה, כתפקיר המבוגר. הילד משחק את הזקן הנרגו ששום דכר איננו קושר אותו. ואילו היא נותנת לו לשתק את משחקו, גם כשהיא יורעת שהיום הוא חלוי בה, חלוי ככיקוריה ונאחו כנעוריה, למרות שהוא נוהג לומר בועף: "גם לכרידות אדם מתרגל. את יורעת, עכשיו אני מכין את משמעות המשפט של קיפלינג - 'למטה לגיהנום או למעלה לכס מלכות כולם מרברים אליהם. מנסים להתחנף אליהם, לחקות הוא מרחיק לכת כי הוא בגפו'. עכשיו אני למטה, אותם. וכך הם נהפכים בעצמם למגוחכים כזה שהם בגיהנום".

תחזית לשבוע

היוצאים לקניות יצטרכו להקפיד כמיוחד על קבלת תמו־

רה נאותם לכספם ולהזות יותר בררניים. אם כי חיי חקב־

וה סוערים, כדאי להקדיש זמן גם לעצמכם.

שבין 8 ל־14 בינואר

(בדצמבר עד 19 בינואר)

(20 בינואר עד 18 בפברואר)

לא כמנהגי איני זורקת לטל מכחב ללא תחימה, מעני שנראה לי כי ליש. החתומה מטה יש סיבה טובה להסתתר מאחורי אנונימיות. גם הנושא אותו היא מעלה מעיר על מצוקה נפשית חמורה, ולא הייתי רוצה שלא

יאני עוד מעט בת 16. תנידי – גיל צעיר ונסלא. בכלל לא יש לי בעיה ואיני יודעת איך מתמודרים

"לפני שנת וחצי בקירוב התאכדו שני נערים (ברווח של שנח זה מזה), ידידים של אווחי, הם הין

Bisedio 42

43 8122200

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" .8.1.53 – 1.1.53 שבין 1.1.53

מכונית ראשונה עברה כביש סדום

הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

המכשול האתרון בחשלמת הכביש כורנוב - סרום סולק אתמול, עם הבקעת נתיב ורן הגבעה הכלעית אשר הפרירה בין שני קטעי הכביש התלולים. אוזר שסולק מחסום מבעי זה עברה הבוקר מכונית ראשונה את הכביש לכל ארכו מכאר

שתה אין עוד מכשולים לגמר הסלילה והדרך נפתמה הבוקר זמנית. כמכונית הראשונה שיצי אה הכוקר כשעה שכע מבאר שבע לסרום נסעו מהנרס מחוז הנגב מר לוטן, נציג משרד העבר רה מר מ. ברבש וסופר "מעריב". הדרך החדשה כורנוב – סדום

ארוכה 56 ק"מ. והמרחק מבארי שבע עד סרום הוא 88 ק"מ. עד כח הושקעו בכבים כורנוכ סדום כ-4 מיליונים ל"י. לחש-למתו הסופית מחכים כאפריק השנה. 100,000 ימי עכורה הו־

שקעו ער כה בטלילת הכביש. שיירת מזון עלתה להר

שיירת המוזן וכה גם מספר שושרים אשר יהליפו את המשי בנר שעל ההר.

במעבר מנרלכאום ערך הליי גיון הערבי חיפושים קפדניים ביותר במצרכי המוון ובחבילות השוטרים העולים להר. בשעות הצהרים תחזור הקיירה לעיר.

אשכול מבשר גל התיקרות

דורעתו של שר האוצר מר לוי אשפיל ביעדת ובסמים של הכנסת, בי בנמן האצררות דוון ועולאות ניסמות במורים, חוא מחב ונמוף במורי ברי מיפי פיסחה, דודעה המבשרת בל נוסף של נשניכרויות בשבו-שות הקרובים, עוררה סערה בווערת, תבספום: זעייון על וונוועה תפר לישים וניאשון אינו – מפאה והאינוה ובלליי שיל השוקשים זרווישים בפואליי

מר ל. אשבול ממר ווורעוון זו כעו בירור הנעלאה הנפתיעה של הערפי הנועלאה המלפון שני בנסת לוניקפה שוייום.

paepin 44

וער לא מכח על ישני הגדוליםי

רווקי מתפקירות המרכזיים.

נשקים שריר ומעברות החלים

The Rinish &

א לוגרוסת כתמים

בונן בעים

ביסור חים

ישי, שוי ירושלים 13

הבוכר עלתה להר הצופים במופרות המרכזיים של מסים המוסרות המרכזיים של מסים: כתוצאה מהחלמות היועהים של הקיבוץ הארצי לחרחים את כל חברי קבוצת סנהיריפתיו מעמרות המפתה במפים, המך

מהומות: כבדות "ותחוללו בקראקוב בחורש שעבר, לאחר מאטרו של דארביבישוף באזיק

מהומות פרצו

בניפרים דיגים פרלניים בלוני

קס תלמי מאנשי יערי במרכו מירבון - מציאה ו מסיכת נסיעה למבירה תיכם שיכון פרטי ימה, בכמר אתא (עם או בלי רחימים) במחיר חזרכונות. למנות ז חל אבוב, ्रनाज्यक्र, गाउँछ । 1014 ्न चे

פנטיון "חנה", מכריה קרית שמואלו מלמון זר

פתיחת הפנטיון לשנת החורה יסובין בוח את לקיתוחיו וסבייו לבלוח את הושפום במסרן הונה ומכנת מקומות ושבויות שלפון וכ ובמסקרה שימוברל, פרכז מסופין פו, זול אמיב.

תל אביב. מחרות כרטיסים: מסך, כנף, רוטע

ושומכו

בתכנית: די וועלט

שאקלט זין ו... מאקספורט אימפורא

הרצליה, הערב ביננו

בקולנוע הפארה

אורחים אורחים אורחים אורחים

לנשיא

קבלות הפנים הרשמיות של! נשיא המדינה ייערכו כצרף שנמצא ליד ביתו הרשמי הדק בכית ואלרו כרחוב אלחריוי ני רושלים, שנרכש ע"י הממשלה הצריף יוקם בימים הקרובים וג שיא מר יצחק כן־צבי עמר ל כך שהסירורים בו יהיו צגועה כיותר. הנשיא עצמו יגור ננה ואלרו בקומה ב'.

הסכסוך באוניברסיטה נמשך

משמרות ממודנטים נוא תבוקר שוב ליד גזברות האוד ברסיטה ומנעו בעד סטודשים מסגרים להסריר את תשלומי

מועצת הסטורנטים החלישה להמשיך בשביתת התשלומים ע אשר האוניכרסיטה תיענה מוינ סדרת התשלומים הנהלת האוניברסיטה החל

טה בישיכתה אמש להיפנש היה אחוז"צ עם ועד הסתרויות הססו" נים, כדי לנסות למצוא שתוו להרשמת למעלה מאלף משוד טים אשר לא הספיקו להמרד את תשלומיתם ער למוער שיר

בינתיים נודע, כי תנות האוניברסיטה החליטה שלא לש נות מתחלטתה חסורמת כונו הטלח הקנם של חמש לירוח מ כל סטורנט שתתרשל להסדי

חשגרירות בלוגדון, תעפור בקרוב. חרש בישכונת המיליוגרים מינגטון מאלאם בארונפנים ששוכנות חבות מן השנינות חורות, ובכללן השנינות The state of the s

השברוניות הישראלין הי שם שבעתם של הטוניים וה בי 20 הדים - הפפיים א החדיים בבנתה הנותף פל הידות, במנשימת הלותה הא פויסם, או פבועים פנ

בשרם הובקעה הררך בהל - ראם הממשלה ה בדבוריה וובשלוף יכול איין סוקרים אם

בוצע טיהור בהנהגת מפ"ם סנה וריפתין סולקו מתפקידם

ו.י. ריסתין חורתק מהווערה

2. אל, פרי הורחק כעורך "על המשמר". מודר מי סנה הורחק מחפר. טצמה - מ. סנח ורימתיו, שוצר | קוד מוכיר הליגה לירירות ישר

הוועת שדו במשר 6 ימים 4. ש. פלפן הורחק מתפקיד המוכיר הארגוני. .5. חיה כספי וגבוה הורחפו מראשות מחלקות כמרכז ממ"ם,

6. במקום ש, פלפן נכוור יור: כופים. 7. חוועה"ם החלים להשאיר את ד"ר סנת, יי ריפתין רא פרי כחברי הוערה המדינית . 8. הוחלט להרחיק את כל המומידים ממנימי מפים בכל חלי

בתנחלת א חלפון, ממלון ממנח- בצמה מתבבר להודים ללפחוחיר ומבריי על

לדרישה לבטל את הקנס על הב פנרים ולהאריך את המוער לה

את שכר הלימור במוערו

את מבצע המנויים הזה לא כדאי להחמיץ! אבל זה לא הכל: חשוב על היתרונות: אתה נותן לילדך עתון חינוכי, 🛨 **אתה** נהנה מהנחה משמעותית * מרתק ומומלץ. במחיר העתון. אתה מקבל את השבועון לביתך 🖈 ★ המשפחה כולה תהנה מהירחון "פופ 88", שישלח אליכם חינם שנה שלמה.

while filler factor,

חתום למענם היום על

בדואר מדי שבוע ללא תשלום אתה משתתף בהגרלת פרסים ★ שעון יד מהבחב, מקורי וייחודי. יקרי ערך.

מתנה מידית לכל מנוי: שעון יד מחבחב, בלעדי למנויי "מעריב לווער".

השבועון לצעירים

הגרלת פרסים ענקית!!!

בין המנויים שיחתמו במבצע זה יוגרלו פרסים 🚯

שלוויזיה צבעונית * א 5 מכשירי רדיו טייפ.

"מעריב לנוער" – עתון הנוער של המדינה!

אתו חדש קו חידוש כוכוי קיים אווי חדש קו חידוש כוכוי קיים לנוער", ת.ד. 20020, מיקוד 1200, ת"א

ורונימעביר לכם ציק וממחאת דואר על סך 90 שיח כדמי מנוי לשנה ארות

על ישריב לנוערי כולל אריאה הימי משלות הפרס לביתי. והנהצל כולל מעים:

→ ילדך יקבל שי חינם →

נוור מלא ושלח עוד חיום

חליש חתיאה

שם המשפחה:

בתובות:

אולם הפרס העיקרי

יגיע לביתך מדי שבוע:

עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ, הכולל חומר עזר ללימודים.

THE REPORT OF THE PARTY OF

... שם פרטגי...

משפר הממי במקרה של ממי קיים.

זוגות אופניים.

י"ח בטבת תשמ"ז

PROTECTION OF THE ALLEY STREET, INC. 1.

מחפש מעט עשב או שיחים ירוקים.

דברי חכמה

משה מאיר

מנהיג לעם, ראש ממשלה או נשיא.

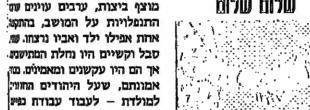
אדם בעל אלו תכונות הייתם מתפשימו

תארו לעצמכט שהייתם צריכים לבחור מניעלו להיות מנהיג.

גליון 346 (ב)

עווכת: בת דורה, גרפיקה: ברברה

עמוס בר

עמק־יזרעאל ושל נהלל. המושב נחלל היה ראשון המושבים ובקיבוצים. ישראל לא תהיה ישחת

בארץ. קבוצת מתיישבים התארגנו אם יתמוטט המושב נחלל ואחריו 🎟 לצורה חדשה של ישוב חקלאי – חיים פרטיים, משק פרטי תוך שיתוף אני מקווה שימצא פתרון לקשיש לי ואחריות של החברה לאדם הפרטי. ראשוני המתיישבים סבלו סבל כל

הוא לא נבחר בגלל אף אחת מהתכונות נאונים. אבל זה לא אומר שכשהם יהיו מנהיג תייב להתעניין בבני עמו, בשלם האלו, והיה משהו אחר לגמרי. משה היה בדולים הם יעשו דברים גדולים, יגלו בבעיותיהם. אם הוא לא יתעניין -ו לא יחפש פתרונות, ומי שלא ישא הכל תלוי בסקרנות. פתרונות – ודאי שלא יפתור בעיות.

המראה הגדול הזה, מדוע לא יבער הקונה" היית מתאמץ, הרי אתה כל כך מוכשרו" כתב גם תיאור של תחרות שנעדכה מ

הוא צריך להיות סקרן:

מחר במצבים קשים, איש ישר או חכם. היא הרבה, ואולי אפילו הכל. גם סנה בוער באש ולא נשרף, וגם – בני ולהעמיד בפניהם אחנוים קשים.

רועה. הוא הוליך את צאנו במדבר כשהוא 🧷 תגליות או ימציאו המצאות.

איוו תכונה מתגלה בהתנהגות שכואתו זו תכונתו של הסקרן – שהכל מעניין אותו, משרו סקרן לדעת כיצד הוא בוער ואים

אבל כשנבחר משה להוהיג את עם ישראל, יש הרבה ילדים מוכשרים מחוננים או אדם.

החדשות כמו עורוכת תחרות – בכל חדשים, המתפרנסים מחקטון יום כותרות שמנות בעיתונים, ידיעות וקשורים לאדמתם. רודפות ידיעות ברדיו ובטלוויזיה: על בהתישבותם הם מסמלים את מי התפרעויות בשטחים, על הטוב והיפה של עמנו וארצנו. תאונות דרכים ועוד ועוד. אך, מכל החדשות המסעירות לכדו שי מהמדינה, שאת שרשיה חושני

עיני ידיעה קטנה ומוצגעת: אנשי המושב נחלל "הדמו" "התקפה" אינני נכנס לבדיקת הסיבות לפני: של פקידי ההוצאת לפועל, שהניעו הביש הזה. למושב בליווי שוטרים כדי לקחת יש ההטוענים שהמתישבים עבו ל עימם רכוש של המושבניקים, עבור החוק ולא החזירו חובותיהם. יי חובות גדולים שהם חייכים לבנקים. הטוענים שרק הריבית הנכוה: קראתי את הידיעה, עצמתי עיני וכמו מביאה אותם למצב הזה, והם אים במתזה הופיעו לנגד עיני תמונות מן אשמים. העבר הלא כליכן רחוק של כך או כך, התמונה לא נעימה אין

עליהם לעבד את האדמה ולהתפת

שהיה דוגמה לכל המושבים הוה

מתישבי נחלל הם דוגמה ליהוק

ופתאום – המושב הנפלא הזה נקול

זקוקים לחקלאים במושנים[..

יצרו, שוטרים פורצים למושב.

שקמו בהמשך

מיגיע כפיהם – בכוח אמונתם

וק אם הם יתעניינו ויחפשו ויחקרו – אולי את רעיון המדינה היהודית. מסומו יה הם ימצאו. "ויאמר משה: אשורה נא ואראה את מי לא שמע את אמא אומרת: "אם רק

התעובה היתה מיידית: "זירא השם כי סר ולא "רק", כי מתאמץ – מי שמעניין אותו, עניי פארים – "בניהו הילד היפה ביותו" לראות ויקרא אליו אלוהים". ההתעניינות הסקרנית הזאת היא זאת היי ניין אותו, למרות שעסק בשאלה הקריאז היתה ללכת ולחנהיג את העם. שמכדילה בין אדם גדול ללא כל כך גדול. תאמרו: "מה הקשר למנהינו הרי הוא לא גדולות וחשובות הוא התעניין גם באושים מדוע אם מישהו הולך לראות שיח בוער מינו לי להנוח חורני מינו לי להנוח חורני לרי מירי בחור הוא מדען או חוקר, בשביל מה

אדם בעל אלו תבונות הייתם מתפשים: סתם סקרנות. אולי אומץ לב, או אדם היכול להחליט כנראה שסקרנות זה לא "סתם" סקרנות כל דבר מוזר, כל בעיה. גם באנשים אותם צריך יהיה להני

נשרף – יש סיכוי שיתעניין בעוד דם א רק אם יבין לליבם – וצליח.

לכן, מבחן הסנה הוא מבחן חשוב - אם

של מימי ישוער – עמק־יזרעאל היה עונ

פתרונות נא לשלוה "למעריב לילרים, ת.ד. 20044 ת"א.

All and the control of the state of the stat

משתעשעים

האות ע. לפניכם מלים שלהן מלים

נְרְדָּפוֹת הַפַּמְתְחִילוֹת בְּאוֹת הצליחו להקים מושב לתמאת

ו. בָּד; 2. קַלְמוֹס; 3. בַּחוּר; 4. תונה; 5. משבון: 6. בֶּרֶף; 7. נְטָש; 8. תבל: 9. ופיל; 10. ומן.

נין הפתרים יוגרל מחשב כיס מְשַנָּה נִקּוּד מְשַנָּה מוּבָן

את וקודן בּלְבד. הַתְּקבּל מְלָה בַּעָלָת מוכן שונה, שַנַּם הַנְּדְרָתָה נָהָנֻּנָת. ו. בָּתַח בַּחוֹמָה – חָשַב 2. כָּל אַחָת מָהָעָצְמוֹת הַיּוֹצְאוֹת

לנוינם הגדרות למלים אשר אם השנו

מַעמוּד הַשִּׁדְרָה – הָלוּד הָלִיכַת .3 אַטְן בָּאָרָכּוֹ – לָקוּי בְּמֵעְנָּל

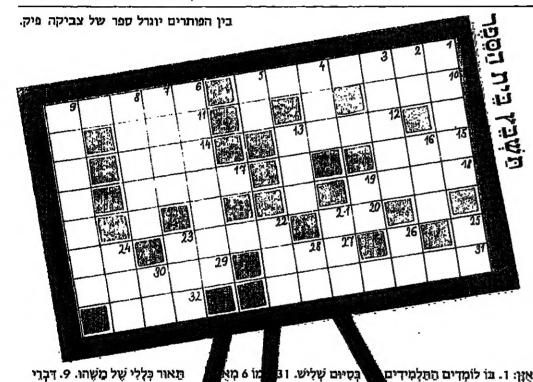
4. נוֹנֵל בָּפָּה – אַף . 5. עִיד שֶל טִפְּשִים – רָאָה מְלְאוֹת בָּשְׁנְתוֹ שבת שלם בי ל. בית הצאן – גר בדירה.

יון בְּמִלְים

הָדֵי לִפְנֵיכֶם הַנְדָּרוֹת לְמִלִּים 4. מִסְפָר נְּדוֹל. 5. אִיש זְרוֹע ּ אֲשֶׁר כַּלָּן מִסְתַּיְמוֹת בְּיוֹן. 1. אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. 2. דְּף נְיֶר נְּדוֹל.

תּוֹקְבָּן. 6. נִמְצָא לְמִעְלָה. 7. לִבְּנִי הַלִּידָה. 8. רֹאשׁ מִמְשַׁלְּתָּהּ 3. הַתֶּר לְנָסע בַּכְלִי רֶכֶב לְמְשָל... הְרִאשוֹן שֶל יִשְׂרְאֵל. 9. בָּרָח וְפוֹץ. 10. מֶחֵילוֹת צָהַ״ל.

בין הפותרים יוגרל אלכום לתמונות

מְאָזָן: 1. בּוֹ לוֹמְדִים הַהַּלְמִידִים בְּסִיוּם שְלִיש. 13 (עם ה' הידיעה). 6. פֶּבֶק הּוְכְּן בין שעור לשעור. 10. אות שָׁהִיא נָּם "סְנִּינַת מִדְבָּר" תַּרְמִיל. 12. מְלַמֵּד בְּבֵּיוָ .14 אָבְיוֹן. 15. נַחַל אַכְּוָב. 17. ֶּנֶתְפָּז, עוֹשֶׂה דְּבָר מַה מַהָּר. 18. הוֹדְיָה, אֲמִירַת בְּרָכָה עַל מַשְׁהוּ רְצוּי. 20. בּוֹנֵה הַתֵּבָה (כתיב חסר). 22. הַשְּׁעָח בָּה לוֹמְדִים בְּבֶית הַפֶּפֶר שֶׁהַדְּגֵש בּוֹ עַל מְקַצֹעַ מְסָיָם בְּביה"ס. 24. "עם סְפוֹרָט. ז. אֵלֶיהָ נְשְׁלְחִים יִשְׁרָאֵל – –״. 27. מַתֶּבֶת יְקָרָה. בין הפתרים יוגרל מעתק צבעוני 29. אוֹתָהּ מְקַבְּלִים הַתּּלְמִידִים הַמַּפְרִיעִים לַעֲמֹד. 8. בְּדִיכָּןה,

32. עַם הָאָרֶץ, אָן שֶׁלֹא לָמָ הַנָמִים. 13. עָבַר מְמָּקוֹם לְמָקוֹם, פָּסַע. 16. תְּקוּפָת זְמָן, מֵשֶׁף חַיָּיו כְּלוּם. שֶׁל אָדָם. 19. כָּן. 21. תַּכְמֵינוּ מְאָנְף: וֹ. ״בְּחִינַת וְכְרוֹנֶם לִבְרָכָה (בר"ת); אֲמִירוֹת סַבֶּר שָׁל נְּלִילָה רֹן בָּיָדְר שָׁהַקְרַט על פִּיו צָּם סֶרֶט. 2. הַמְשַׁתְּף לְבָּנֶּרֶת, מֶלָח וְתִיכוֹוְ. 3. הוּא לומד ב־ו מאַנְן. 4. בּוֹ קוֹרְאִים. 5. נֶּדוֹל בָּתּוֹרָה. 6. אַתַּד הַפְּקְצֹעוֹת הָאָהוּבִים הַנְּלְמְדִים

בות מצקטות מהם. 22. היום -23 אַ הוֹלָכִים לְ־וֹ מְאָנָן. 23 קקיתוֹקק לָאֲכֹל. 24. בּוֹ לְמָד 5 בּמָאַנָוּ אָת תּלְמִידָיו הַקּּטוּים לַבְנֵי שָׁנִים דַבּוֹת. 26. מְלֵּת שָׁאֵלָה. 27. חָבֶר. 28. מִלֶּת קָרִיאָה, נְפוֹצָה בָּמְיַחָד בְּשִׁירֵי רוֹעִים. 30. אוֹת בּא־ב.

כוכב שביט,(פרק 15) – כתב וצייר אורי פינק